

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

โดย

นางพิญญา ใจมาลัย
รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผลงาน : รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ผู้รายงาน : นางพิญญา ใจมาลัย

ปีที่ศึกษา : ปีการศึกษา 2564 - 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน จัดลำดับตามลำดับความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 จัดทำร่างรูปแบบโดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งใช้การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 ประเมินร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมจำนวน 13 คน ระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จาก 1) ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา

ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียนและผู้ปกครอง จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72, \sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาในสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81, \sigma = 0.38$) และการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.81 รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.78 นับเป็นจุดอ่อนในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2. การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ 1) หลักการแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ มี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) การประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) การส่งเสริมศักยภาพ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรม ซึ่งรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ภาพรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) ส่วนคู่มือการใช้รูปแบบ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82, \sigma = 0.39$)

3. ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น พบว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียนกีฬาและผู้ปกครองมีระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบฯ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94, \sigma = 0.23$)

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ก็ด้วยความกรุณาจากท่าน รศ.ดร.วัลภา อารีรัตน์ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผศ.ดร.วนิดา ดรปัญญา อาจารย์ประจำสาขา กายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดร.นพดล รุณีจันทร์ อดีตผู้อำนวยการ เขียวชาญศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น และนายมานิตย์ คำงาม อดีต ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่นและผู้ทรงคุณวุฒิ สพฐ. ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนการตรวจทานแก้ไขให้ตั้งแต่เริ่มต้นทำการวิจัยจน ผลงานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ดร.ศุภศาสตร์ คนหาญ, ผศ.ภ.พิศมัย มะลิลา อาจารย์ประจำสาขากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดร.สุบิน ประสบบัว รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือและร่าง รูปแบบ ให้คำเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าประสงค์

ขอขอบคุณผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครอง โรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่นทุกคนที่ให้ความร่วมมือสนับสนุนช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ จนงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ ด้วยดี ขอระลึกถึงคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ คอยให้กำลังใจตลอดมา ประโยชน์และคุณงามความดีที่ได้จากงานวิจัยนี้ขอมอบให้กับทุกท่านที่ได้กล่าวมา และทุกท่านที่มีส่วนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เกิดความสำเร็จตามประสงค์ทุกประการ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าผลงาน วิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์เป็นแนวทางการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียนให้กับผู้บริหาร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดีต่อไป

พิญญา ใจมาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
2.1 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ	15
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย	20
2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา.....	32
2.4 การประเมินความต้องการจำเป็น.....	44
2.5 แนวคิดในการพัฒนาการบริหารจัดการรูปแบบ (Model).....	56
2.6 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	69
2.7 บริบทโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	71
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย	84
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	85
ขั้นตอนและแผนการวิจัย	85
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการ พัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	89

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น.....	93
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น.....	100
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	107
4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นใน การดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	107
4.2 ผลการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	123
4.2.1 ผลการจัดทำร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	123
4.2.2 ผลการพิจารณาร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น	126
4.2.3 ประเมินร่างรูปแบบฯและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้าน สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	133
4.3 ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	139
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	149
5.1 สรุปผลการวิจัย	149
5.2 อภิปรายผล	151
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	158
บรรณานุกรม	160
ภาคผนวก	170
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	171
ภาคผนวก ข หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ	175
ภาคผนวก ค แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม.....	180

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อถาม.....	197
ภาคผนวก จ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	211
ภาคผนวก ฉ หนังสือเผยแพร่ และตอบรับผลงานทางวิชาการ	242
ประวัติผู้วิจัย	250

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	กิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียน (Presidential Youth Fitness Program, 2014)..... 26
2.2	วิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นสำคัญ เพื่อสรุปเป็นวิธีการพัฒนารูปแบบฯ 68
2.3	การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 83
3.1	รายการทดสอบสมรรถภาพทางกายจำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย..... 103
3.2	กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายจำแนกตามองค์ประกอบของ สมรรถภาพทางกาย 104
4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=133)..... 108
4.2	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงาน การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม 109
4.3	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินงาน 110
4.4	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านบุคลากร..... 115
4.5	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด 118
4.6	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินกิจกรรม 120
4.7	สังเคราะห์แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบส่งเสริมศักยภาพ ด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน 124
4.8	ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น ครั้งที่ 1 125
4.9	สรุปสาระสำคัญจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างรูปแบบการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.10	สรุปลักษณะสำคัญจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ขอนแก่น.....	130
4.11	ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ขอนแก่น ครั้งที่ 2.....	132
4.12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N = 13).....	133
4.13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ขอนแก่น โดยภาพรวม	134
4.14	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในการนำรูปแบบฯไปใช้โดยจำแนกตามรายองค์ประกอบ	135
4.15	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯไปใช้	137
4.16	เปรียบเทียบผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ	139
4.17	จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ขอนแก่นในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ (N=36).....	140
4.18	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N = 79).....	141
4.19	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ขอนแก่น	142

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงขั้นตอนการสร้างรูปแบบสร้างความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของรูปแบบ.....	64
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัยพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น.....	84
3.1	ขั้นตอนการวิจัย	86
3.2	ขั้นตอนการวิจัยรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	87
4.1	ผังรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	138
4.2	รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	148

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงมีพระราชโองบายด้านการศึกษาศึกษาเพื่อสืบสานพระราชปณิธานแห่งองค์พระบรมชนกนาถ ในการสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง โดยทรงมุ่งให้การศึกษาต้องสร้างพื้นฐานแก่นักเรียน 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง (2) การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม (3) การมีงานทำ-มีอาชีพ และ (4) การเป็นพลเมืองดี กอปรกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 27 บัญญัติว่า บุคคลย่อม เสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ด้านกีฬาเหมือนกัน แม้ว่าจะเป็นผู้พิการแต่ก็มีสิทธิที่จะได้รับการส่งเสริมในการเล่นกีฬาสำหรับผู้พิการ ทั้งนี้เพื่อให้สังคมตระหนักถึงความสามารถของคนพิการที่เทียบเท่าคนปกติ เป็นการเปิดโอกาส ให้คนพิการเข้ามามีส่วนร่วมกับสังคมมากขึ้น และมีพื้นที่ให้คนพิการแสดงความสามารถในทุกๆด้าน ขจัดอุปสรรคที่เกิดจากความพิการทางร่างกาย ทำให้นักเรียนมีทักษะที่เป็นเลิศอยู่ในระดับมาตรฐานและเท่าเทียมกับคนปกติ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเท่าเทียม การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จึงมีความสำคัญในการที่จะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายของการส่งเสริมทักษะด้านอื่น ๆ และยังเป็นส่งเสริมให้เกิดการดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว จนนำไปสู่การพัฒนาเป็นนักกีฬาในระดับต่างๆ ทั้งนี้ในต่างประเทศได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาด้านกีฬาคคนพิการของประเทศ ได้มีการส่งเสริมการเล่นกีฬาดั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อสร้างพื้นฐานด้านทักษะกีฬาที่ถูกต้อง ดังนั้นการเตรียมพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะภายในโรงเรียนเป็นพื้นฐานแรกในการปลูกฝังทัศนคติและวางรากฐานด้านร่างกายให้เกิดความพร้อม (สมบัติ คุรุพันธ์, 2555) และในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ระบุไว้ว่าการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์หนึ่ง คือ เพื่อให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย โดยนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพทั้งความรู้ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ และสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้กระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงทั้งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมตลอดจนด้านอื่นๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นกฎหมาย

แม่บทในการบริหารและจัดการศึกษาอบรมที่ให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนที่จะพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีส่วนร่วมในสังคมด้วยความเสมอภาคและเอกภาพโดยให้มีความสุขในการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและ ชุมชนตลอดจนการดูแลช่วยเหลือเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับโอกาสและการพัฒนาเต็มตาม ศักยภาพทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ เพื่อพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 10 วรรคสองว่า การศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วย รูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น จากบทบัญญัติดังกล่าวการจัดการศึกษา สำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส งานวิชาการและงานอาชีพถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ควบคู่กันไปซึ่งจะต้องอาศัยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้การเรียนการสอน บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตและทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียน ดังนั้นจึง จำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถของเด็กพิการและเด็กด้อย โอกาสเพื่อพัฒนาด้านทักษะพิสัย พุทธิพิสัย จิตพิสัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากการเรียน การสอนในห้องเรียนปกติ สอดคล้องกับนโยบายของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่กำหนดให้ โรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถด้านกีฬา ดนตรี และศิลปะให้กับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส เพื่อเป็นการยกระดับให้กับนักเรียนที่มีความสามารถ ด้านกีฬา ดนตรี และศิลปะ รวมทั้งนักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สามารถต่อยอดไปสู่ความสำเร็จในระดับต่างๆต่อไป

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัด การศึกษาสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ตระหนักถึงการส่งเสริมความสามารถดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำโครงการสนับสนุนและส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสให้มีความสามารถด้านกีฬา ดนตรี และศิลปะ ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสที่มีความสามารถพิเศษพัฒนาศักยภาพและ แสดงผลงานของตนเองให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้า หรือพัฒนาศักยภาพเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันตามศักยภาพของแต่ละบุคคลและค้นพบตัวตนอย่างแท้จริง และ สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ข้อ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและการเสริมสร้างศักยภาพคน จุดเน้น นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ข้อ 4 จุดเน้นด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียม กันทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการต่อยอดความสำเร็จของนักเรียนพิการและนักเรียนด้อย โอกาสของโรงเรียนที่ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสด้านความเป็นเลิศด้านกีฬา ดนตรี และ ศิลปะ และเพื่อประชาสัมพันธ์เส้นทางความสำเร็จของนักเรียนที่ได้พัฒนาความสามารถตามความถนัด ความสนใจของตนเอง และมีสมรรถนะเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (ยุทธศาสตร์ ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580)

สุขภาพเป็นเรื่องสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและประสิทธิภาพการทำงาน of มนุษย์องค์การอนามัยโลก ได้ให้ความสำคัญกับสุขภาพอย่างมากเนื่องจากสุขภาพเป็นสภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ไม่ใช่เพียงการไม่มีโรคหรือความทุพพลภาพเท่านั้น การกำหนดมาตรฐานด้านสุขภาพและพัฒนาการที่ดีของเด็กเป็นหนึ่งในสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง สภาพเศรษฐกิจหรือสังคม ดังนั้นความสำเร็จของแต่ละประเทศจึงขึ้นอยู่กับสุขภาพของประชาชนผ่านมาตรการด้านสุขภาพและสังคมที่เพียงพอ (World Health Organization, 2020) รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับสุขภาพของคนไทยเช่นกัน โดยระบุในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) ใช้กีฬาเป็นหลักการพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งสมอง สติปัญญา การสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคีและการมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งสร้างคุณค่า และคุณภาพชีวิตให้ประชาชนและกำหนดให้ทุกสถานศึกษาส่งเสริมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่ทุกสถานศึกษาต้องจัดให้แก่แก่นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้รัฐบาล ได้กำหนดแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย พ.ศ. 2561-2573 เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอ อาทิ การกำหนดวันออกกำลังกายของทุกองค์กร การจัดสภาพปัจจุบันและแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ปรับปรุงสนามเด็กเล่น ทางเท้า สวนสาธารณะ เพิ่มพื้นที่ออกกำลังกายในชุมชน (กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2561) กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ทุกสถานศึกษาจัดกิจกรรมทางกาย กิจกรรมการเคลื่อนไหว ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย

นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญาอย่างรวดเร็วหากได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมจะทำให้สามารถเจริญเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพช่วยพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทย ซึ่งประกอบด้วย การเสริมสร้างการทำงานของกล้ามเนื้อ ระบบประสาท ระบบหัวใจ และการไหลเวียนเลือดให้อยู่ในระดับดี จึงมีความสำคัญสำหรับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการทำงานประสานกันของร่างกายอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝนผ่านกิจกรรมพลศึกษาที่มีการเคลื่อนไหวทางกาย การเล่นกีฬา อย่างต่อเนื่องร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ของสมอง เช่น กิจกรรมรับ-ส่งลูกบอล กระโดดเชือก เดินสั้ขา หรือเล่นกีฬาที่ใช้เวลาต่อเนื่องกัน อย่างน้อย 15-20 นาทีขึ้นไป เป็นต้น (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา, 2562) การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกายให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพจึงมีความสำคัญในการที่จะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายของการส่งเสริมทักษะด้านอื่น ๆ และยังเป็น การส่งเสริมให้เกิดการดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว จนนำไปสู่การพัฒนาเป็นนักกีฬาในระดับต่างๆ ทั้งนี้ ในต่างประเทศได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาด้านกีฬาคนพิการของประเทศ ได้มีการส่งเสริมการเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อสร้างพื้นฐานด้านทักษะกีฬาที่ถูกต้อง ดังนั้นการเตรียมพร้อมทางด้านร่างกาย

และจิตใจ โดยเฉพาะภายในโรงเรียนเป็นพื้นฐานแรกในการปลูกฝังทัศนคติและวางรากฐานด้านร่างกายให้เกิดความพร้อม (สมบัติ คุรุพันธ์, 2555)

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทั่วประเทศไทยได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระนามาภิไธยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเป็นชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น” เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2548 จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบอยู่ประจำได้เข้าร่วมโครงการสนับสนุนและส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสให้มีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านกีฬา โรงเรียนได้เข้าร่วมโครงการสนับสนุนและส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาทักษะด้านกีฬา (ศูนย์บ่มเพาะความเป็นเลิศด้านกีฬา) ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการต่อยอดความสำเร็จของนักเรียนพิการและนักเรียนด้อยโอกาสของโรงเรียนที่ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสให้ได้รับการพัฒนาทักษะทุกๆด้าน ในการดำเนินการโรงเรียนได้จัดให้มีการจัดทำแผนการส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะบุคคล (Individual Encouraged Excellent Plan: IEEP) ด้านกีฬาเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่มีความสามารถด้านกีฬา (โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น, 2563)

จากปัญหาในการสรุปรายงานประจำปีการศึกษา 2563 พบว่า ด้านนักเรียนร้อยละ 90 มีสภาพความพิการทางร่างกายที่เป็นข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหวไม่สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนไม่มีความสมบูรณ์เพียงพอ นับเป็นอุปสรรคต่อการฝึกฝนทักษะทางร่างกายในทุกๆกิจกรรม แม้ว่านักเรียนเหล่านี้จะมีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ แต่การมีสมรรถภาพทางร่างกายที่มีความสมบูรณ์แข็งแรงดี จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ (โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น, 2563) สอดคล้องกับการสะท้อนความคิดเห็นในการประชุมผู้ปกครองของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะให้บุตรหลาน ได้รับการฝึกฝนทักษะทางร่างกายให้สามารถร่วมกิจกรรมในการดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ (โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น, 2563)

ผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบกลุ่มบริหารวิชาการ เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เพื่อเพิ่มระดับสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงอันจะทำให้ลดข้อจำกัดในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นอย่างไร

1.2.2 รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นอย่างไร

1.2.3 ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงาน การพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.3.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.3.3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการเก็บข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Method) คือ การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย แยกตามแผนการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงาน การพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของ นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 133 คน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

1.2) ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

2) ครูผู้สอน จำนวน 41 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

3) บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พี่เลี้ยงเด็กพิการ จำนวน 14 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

3.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

4) ผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

5) คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวนทั้งหมด 14 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 1 จัดทำร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและผลการวิจัยใน ระยะที่ 1 ดำเนินการสังเคราะห์ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และสรุปผลการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

กลุ่มเป้าหมาย ในการพิจารณาร่างรูปแบบ ร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมจำนวน 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเฉพาะความพิการ จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะความพิการสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ระดับปริญญาโท

2) นักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการและการบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) เป็นนักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา

2.2) เป็นอาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย

3) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการด้านกายภาพบำบัด นักวิชาการด้านกิจกรรมบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับคนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

กลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นและประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบไปใช้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมจำนวน 13 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) ผู้ทรงคุณวุฒีสสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเฉพาะความพิการ จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะความพิการสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ระดับปริญญาโท

2) นักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการและการบริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) เป็นนักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา

2.2) เป็นอาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย

3) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการทางกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด และ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 79 คน ประกอบด้วย

1) นักเรียน จำนวน 36 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นนักเรียนที่ร่วมโครงการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย

2) ครูผู้สอน จำนวน 5 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือ สุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

3) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

3.1) มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3.2) ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

4) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้างานฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน 1 คน ครูนัก กายภาพบำบัด นักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 2 คน และหัวหน้างานส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะ บุคคล จำนวน 1 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

4.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

4.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือ สุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

5) ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหา ชั้นตอนที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ชั้นตอนที่ 2 การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วยสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด และชั้นตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาของดำเนินการศึกษาวิจัยในปีการศึกษา 2564 -2565 คือ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564 – เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566

1.4.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2) ตัวแปรตาม คือ ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้แก่

(1) ผลการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

(2) ความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย หมายถึง ความสามารถในการทำกิจกรรมตามแบบทดสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือ การเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ได้แก่ ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด

1.5.2 รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น หมายถึง องค์ประกอบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐาน 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ รายละเอียดดังนี้

1) หลักการและแนวคิดพื้นฐาน หมายถึง สารสำคัญที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับธรรมชาติผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ

2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ หมายถึง ความมุ่งหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นเมื่อนำรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นไปใช้จนเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว คือ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ มีสมรรถภาพทางร่างกายที่ได้มาตรฐาน และนักเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจในกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นในระดับที่พึงประสงค์

3) กระบวนการของรูปแบบ หมายถึง วิธีการดำเนินงานและการส่งเสริมศักยภาพอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องจนสำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมาย ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินงานและการส่งเสริมศักยภาพ โดยผู้รายงานได้นิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้มีความเข้าใจความหมายตรงกัน ดังนี้

3.1) ขั้นตอนการดำเนินงาน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการปฏิบัติของการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน มี 5 ขั้นตอนดังนี้

(1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) หมายถึง การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานข้อมูลความพิการ และการศึกษาข้อมูลของนักเรียนวิเคราะห์ความต้องการแต่ละคนเพื่อให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของนักเรียน ผู้ปกครองต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน เพื่อให้สามารถระบุประเด็นปัญหาทั้งด้านความบกพร่องทางร่างกาย ระดับความสามารถในการทำกิจกรรม เช่น ผลการประเมินความถนัดและความสนใจ ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ฯลฯ

(2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) หมายถึง การประชุมวางแผนจัดทำโปรแกรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เพื่อวางแผนและกำหนดแนวทางในการพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง

(3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพให้เป็นไปตามแผน หรือแนวทางที่ได้กำหนดไว้ ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน

(4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) หมายถึง กระบวนการในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก้ไขปัญหา แนวทางการพัฒนาและการค้นหาศักยภาพในตัวตน เพื่อผลักดันให้ผู้เรียนสู่เป้าหมายที่ต้องการ

(5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting) หมายถึง การประเมินผล และการนำเสนอผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย และผลการประเมินความพึงพอใจ เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

3.2) การส่งเสริมศักยภาพ หมายถึง การจัดหาคำความรู้ การออกแบบกิจกรรม สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก ในการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนเพื่อให้เกิดความพร้อมของการดำเนินงานมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านความพร้อมของผู้เรียน หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติ ค่านิยม แรงจูงใจ มีทักษะความถนัดและความคล่องแคล่วที่สอดคล้องกับกิจกรรมการส่งเสริม มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและทีม รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกกระยะ มีการศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติ และรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนา ด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ

(2) ด้านผู้สอน หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ มีมนุษยสัมพันธ์และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้เรียน ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบวินัย ปฏิบัติต่อผู้เรียน ทุกคนด้วยความเสมอภาค มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีการสอนเทคนิค ใหม่ ๆ ในการฝึกฝนผู้เรียนตามกิจกรรม สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนในเข้าร่วมกิจกรรม มีการสอนคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียน

(3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพความพิการและมีมาตรฐานสำหรับการใช้งาน มีความปลอดภัย ให้ผลคุ้มค่าในการใช้งาน จัดและดำเนินการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ซึ่งจะช่วยให้ การปฏิบัติกิจกรรมเกิดความพร้อมและเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

(4) ด้านการดำเนินกิจกรรม หมายถึง การส่งเสริมให้มีการดำเนินกิจกรรม และการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความพิการของนักเรียนทั้งในรูปแบบแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว รวมถึงการออกแบบการวัดประเมินผลการพัฒนาและความก้าวหน้าของกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

1.5.3 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในโรงเรียนต่อไป

1.5.4 ความเป็นไปได้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในโรงเรียนต่อไป

1.5.5 ผลของการใช้รูปแบบส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นหลังจากการดำเนินงานตามรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ไปใช้จริง ประเมินผลจากผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครองต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

1) สมรรถภาพทางกาย หมายถึง สมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย อันหมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความอ่อนตัว ความแข็งแรง และความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบหัวใจ และการไหลเวียนเลือดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งการกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนด

2) ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกในด้านดีที่มีต่อผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.5.6 นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ โดยเป็นบุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าว อาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมบูรณ์มาแต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ หรือมีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือ มีโรคประจำตัวซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องในห้วงเวลาที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.5.7 ครู และบุคลากร หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่ หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.5.8 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษา และส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.5.9 ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ดูแล ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครอง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือพ่อครู แม่ครู ประจำหอพัก หรือพี่เลี้ยงเด็กพิการ ที่ทำหน้าที่แม่บ้านประจำหอพัก รวมถึงบุคคลที่นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นอยู่ด้วยเป็นประจำ

1.5.10 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ตัวแทนของประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการกำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษาอันเนื่องมาจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยนี้มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1.6.1 มีรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเหมาะสมกับบริบทสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา หรือส่งเสริมศักยภาพทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ส่งผลให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.6.2 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้สารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เพื่อวางระบบการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

1.6.3 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านอื่น ๆ ของนักเรียนพิการประเภทอื่น ๆ ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ
 - 2.1.1 ความหมายทางการศึกษา
 - 2.1.2 สาเหตุของบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ
 - 2.1.3 ลักษณะโรคหรือสภาวะที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่พบบ่อย
 - 2.1.4 สาเหตุของการเกิดภาวะสมองพิการ
 - 2.1.5 การแบ่งชนิดของเด็กพิการ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย
 - 2.2.1 องค์ประกอบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย
 - 2.2.2 การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายสำหรับนักเรียน
 - 2.2.3 แนวคิดการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
- 2.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา
 - 2.3.1 หลักการและแนวคิดในการบริหารจัดการองค์กร
 - 2.3.2 การบริหารจัดการโดยโรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.3.3 หลักการและแนวคิดในการบริหารจัดการสถานศึกษาสำหรับคนพิการ
- 2.4 การประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.4.1 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.4.2 ความหมายของความต้องการจำเป็น
 - 2.4.3 ประเภทของความต้องการจำเป็น
 - 2.4.4 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.4.5 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.4.6 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น
- 2.5 แนวคิดในการพัฒนาการบริหารจัดการรูปแบบ (Model)
 - 2.5.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 2.5.2 ประเภทของรูปแบบ

- 2.5.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
- 2.5.4 การตรวจสอบรูปแบบ
- 2.5.5 การสร้างรูปแบบ และการพัฒนารูปแบบ
- 2.6 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.7 บริบทโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ

2.1.1 ความหมายทางการศึกษา

ความหมายทางการศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ได้ให้คำจำกัดความของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1.1.1 บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติมีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจาก โรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมบูรณ์แต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ

2.1.1.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาดูแลอย่างต่อเนื่องในโรงพยาบาล และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในระบบ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ

บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เป็นบุคคลที่มีข้อจำกัดทางการเคลื่อนไหว ไม่สามารถใช้อวัยวะในการเคลื่อนไหวได้อย่างบุคคลอื่นทั่วไปยังมีปัญหาด้านการสื่อสาร ได้แก่ การพูดและการเขียนร่วมด้วย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ต้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละคน นอกจากนี้บุคคลเหล่านี้ยังต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านร่างกาย การเสริมสร้างสุขภาพ การจัดการสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กได้รับการศึกษา และการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ คู่มือการศึกษาด้วยตนเองเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือ การเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง

ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ และหลักการเทคนิค วิธีการช่วยเหลือและการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ความหมาย ความหมายทางการศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณิศรทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ได้ให้คำจำกัดความของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพโดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติมีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมประกอบมาแต่กำเนิด อุบัติเหตุ และโรคติดต่อ 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาดูแลอย่างต่อเนื่องในโรงพยาบาล และเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในระบบซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ,2562)

2.1.2 สาเหตุของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ

สาเหตุของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพมีได้ตั้งแต่ระยะก่อนคลอด ขณะคลอด และเกิดขึ้นในภายหลังความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพตั้งแต่แรกเกิด มักมีสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (พลตรีแพทย์หญิงเฟื่องฟ้า คุณมาตร, 2543 อ้างใน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ,2563)

2.1.2.1 สาเหตุระหว่างมารดาตั้งครรภ์เป็นช่วงที่ทารกในครรภ์กำลังมีการพัฒนาโครงสร้างของร่างกายและอวัยวะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ช่วง 3 เดือนแรก ถ้ามีความผิดปกติของการตั้งครรภ์ระยะนี้อาจทำให้ทารกที่คลอดออกมามีความพิการได้ ตัวอย่างได้แก่มารดาเป็นหัดเยอรมันหรือมีประวัติการใช้ยา หรือรักษาด้วยยา สูบบุหรี่ หรือดื่มเหล้า มารดาเป็นโรคเบาหวาน มารดาได้รับบาดเจ็บหรือการกระทบกระแทกที่หน้าท้อง มารดาได้รับกัมมันตรังสี หรือสารพิษที่เป็นอันตรายต่อการเติบโตของเด็ก หรือภาวะทุพโภชนาการ ทำให้ขาดสารอาหาร

2.1.2.2 สาเหตุจากโรคทางพันธุกรรม มีการถ่ายทอดความผิดปกติมาทางสายเลือดเด็กในครรภ์อาจดึกไม่แรง หรือไม่ดึกเนื่องจากมีความผิดปกติของร่างกาย เช่น มีภาวะโรคไขสันหลังฝ่อหรือเป็นโรคข้อยึดติด หรือเป็นอัมพาตของขาเนื่องจากมีความผิดปกติของการสร้างกระดูกสันหลังที่มาต่อหุ้มไขสันหลังในระดับสูง เด็กอาจเป็นโรคกระดูกอ่อนทักงายหรือโรคกล้ามเนื้อพิการ

2.1.2.3 ความผิดปกติระหว่างคลอดหรือหลังคลอด ภาวะแทรกซ้อนระหว่างการคลอด เช่น คลอดยาก คลอดโดยใช้เครื่องมือหรือผ่าตัดคลอด คลอดท่าก้น คลอดก่อนกำหนดหรือหลังกำหนด เด็กมีปัญหาเรื่องการหายใจหลังคลอดหรืออาจมีเลือดออกในสมอง ทำให้มีความผิดปกติของสมองเด็ก อาจแสดงอาการหายใจลำบาก ตัวอ่อนปวกเปียก ไม่กลืนนม มีอาการชักหรือซึม เด็กที่คลอดก่อนกำหนดหรือมีน้ำหนักตัวน้อย เป็นสาเหตุของสมองพิการชนิดเกร็งได้ (Cerebral Palsy) ส่วนเด็กที่มีน้ำหนัก

ตัวน้อยอาจได้รับอันตราย ระหว่างคลอดทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อสมองและไขสันหลังหรือกลุ่มเส้นประสาทเบรเคียล (Brachial Plexus Injury) เด็กที่มีอาการตัวเหลืองหลังคลอดอาจทำให้พิการชนิดเคลื่อนไหวผิดปกติ สาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพภายหลัง ได้แก่ อุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสมองไขสันหลัง และแขนขา เช่น อุบัติเหตุจากการจราจร การตกจากที่สูง การถูกทำร้าย ภาวะที่ถูกไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก ภาวะการอักเสบหรือติดเชื้อของสมอง เยื่อหุ้มสมอง ไขสันหลัง เนื่องจากของสมองและไขสันหลังหรือกระดูก โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ โรคเลือด ทำให้มีเลือดออกในข้อใหญ่ ก่อให้เกิดความพิการได้

2.1.3 ลักษณะโรคหรือสภาวะที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่พบบ่อย (พลตรี แพทย์หญิงเฟื่องฟ้า คุณาตร , 2543 อ้างถึงใน สำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ, 2563)

2.1.3.1 ซีรีบรัล พัลซี (Cerebral Palsy) หรือกลุ่มสมองพิการ เป็นสภาวะความผิดปกติของท่าทางและการเคลื่อนไหว ซึ่งเกิดจากพยาธิสภาพในสมอง ในช่วงที่สมองกำลังเจริญเติบโตภายใน 8 ปีแรก แต่ถ้าเด็กมีความพิการทางสมองหลังช่วงอายุนี้นี้ จะไม่เรียกว่า Cerebral Palsy เด็กจะมีความผิดปกติของการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อปาก แก้ม ลิ้น ใบหน้า แขน ขา มีการพัฒนาของปฏิกิริยาตอบสนองต่าง ๆ ของร่างกายผิดปกติไม่เป็นไปตามวัย และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการกระตุ้น เอ็นหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ ทำให้มีกล้ามเนื้อหดสั้นและดึงให้ข้ออยู่ในลักษณะงอหรือผิดรูป แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มเกร็ง (Spastic) เด็กมีกล้ามเนื้อเกร็ง เคลื่อนไหวได้ช้า ขาอาจมีอาการมากกว่าแขน หรือมีความผิดปกติครึ่งซีก หรือผิดปกติทั้งตัว ทำให้ควบคุมกล้ามเนื้อ คอ ลำตัว แขน และขาไม่ได้

2) กลุ่มเคลื่อนไหวผิดปกติ (Dystonia) เด็กไม่สามารถควบคุมให้อยู่นิ่ง ๆ ได้ จะมีการแสดงสีหน้าคอบิด แขนงอ หรือเหยียดปะปะ ทั้งพูดลำบาก กลืนลำบาก อาจมีการกระตุกอย่างรวดเร็ว คล้ายอาการขว้างลูกบอล เด็กสมองพิการ (Cerebral Palsy) มักมีปัญหาทางสายตาหรือการได้ยินร่วมด้วย และอาจมีปัญหาในการสื่อความหมาย เด็กจำนวนหนึ่งอาจมีระดับสติปัญญาต่ำ

2.1.3.2 กลุ่มที่มีความผิดปกติที่ไขสันหลัง กลุ่มแรกได้แก่ กลุ่มที่มีความผิดปกติระหว่างการพัฒนาร่างกายในครรภ์ กระดูกสันหลังที่ห่อหุ้มไขสันหลังไม่เชื่อมติดกัน ทำให้มีการดึงรั้งของประสาทไขสันหลัง บางครั้งมีน้ำในสมองเพิ่มขึ้น เด็กจะมีอาการขาอ่อนแรง ไม่มีความรู้สึกและควบคุมการขับถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะไม่ได้ กลุ่มที่ 2 เกิดภายหลังจากอุบัติเหตุต่อกระดูกสันหลังและไขสันหลัง ได้แก่ อุบัติเหตุรถยนต์ ถูกยิง ถูกแทง ตกจากที่สูง หรือการติดเชื้อในไขสันหลัง ความรุนแรงขึ้นอยู่กับระดับที่ได้รับบาดเจ็บ ถ้าเกิดในระดับที่สูงมาก ก็จะมีอาการอัมพาตของแขนและลำตัวร่วมด้วยการที่กล้ามเนื้อลำตัวอ่อนแรงก็จะทำให้กระดูกสันหลังคด และกล้ามเนื้อที่เป็นอัมพาต มักมีอาการเกร็ง

กระดูก เด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ และการสูญเสียหน้าที่การทำงานของไต ทำให้ไตวายได้

2.1.3.3 กลุ่มแขนขาขาด อาจเป็นแต่กำเนิดหรือจากอุบัติเหตุ หรือเป็นมะเร็งของกระดูก ทำให้สูญเสียแขนขาภายหลัง

2.1.3.4 กลุ่มโพลิโอ เกิดจากการติดเชื้อไวรัสโพลิโอที่ไขสันหลัง ทำให้กล้ามเนื้ออ่อนแรง เป็นอัมพาต โดยประสาทรับความรู้สึกยังเป็นปกติ อาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงเกิดขึ้นกระจัดกระจาย ไม่เป็นเฉพาะแขน ขาข้างใดข้างหนึ่ง อาจมีกล้ามเนื้อลำตัวเป็นอัมพาตด้วย กล้ามเนื้อที่อ่อนแรงจะถูกกล้ามเนื้อที่แข็งแรงกว่าดึงให้ข้อผิดรูป ทำให้มีกระดูกสันหลังคด ขาโก่ง เท้าบิด แขนขายาวไม่เท่ากัน เป็นต้น ปัจจุบันกล่าวได้ว่าประเทศไทยสามารถควบคุมโรคนี้ได้โดยเด็ดขาดหลังจากที่มีการระบาดครั้งแรกเมื่อ 50 ปีก่อน แต่ยังคงพบได้ประปรายตามชายแดนของประเทศ

2.1.3.5 ความพิการอื่น ๆ ได้แก่ โรคทางพันธุกรรม ข้ออักเสบ ข้อติดยึด กระดูกสันหลัง ผ่อ กล้ามเนื้อ พิการ โรคกระดูกเปราะบาง เป็นต้น

2.1.4 สาเหตุของการเกิดภาวะสมองพิการ

สาเหตุที่ทำให้เกิดความพิการร่างกายเนื่องจากสมองพิการ (Cerebral Palsy) ได้มีผู้กำหนดสาเหตุที่สำคัญ ดังนี้ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงกิ่งแก้ว ปาจริย ได้กล่าวถึงสาเหตุของภาวะสมองพิการไว้ว่า

2.1.4.1 การขาดออกซิเจนหรือเลือดไปเลี้ยงสมอง เป็นสาเหตุที่พบได้บ่อยที่สุด

2.1.4.2 ภาวะเลือดออกในสมอง ทำให้เกิดการบาดเจ็บของเนื้อสมอง

2.1.4.3 ภาวะ Bilirubin เข้าไปสะสมในสมองมากผิดปกติจนเกิดการทำลายเซลล์สมอง ภัยอันตรายต่อสมองที่ทำให้เกิดสมองพิการ พบได้ 3 ระยะ ได้แก่

1) ระยะก่อนคลอด ในระยะที่ทารกอยู่ในครรภ์มารดานั้น ถ้ามารดามีการติดเชื้อ เช่น ทดเยอรมัน, มีเลือดออกทางช่องคลอดผิดปกติ ได้รับยาหรือสารพิษบางอย่าง ขาดสารอาหาร หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น เบาหวานความดันโลหิตสูง ลมชัก ทารกในครรภ์ก็มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะเกิดสมองพิการ

2) ระยะระหว่างคลอด ในขั้นตอนของการคลอดทารกมีโอกาสเกิดสมองพิการได้ง่ายจากสาเหตุการขาดออกซิเจนไปเลี้ยงสมอง เช่น ในกรณี รกพันคอ, คลอดลำบาก, สำลักน้ำคร่ำและครรภ์แฝด เป็นต้น เด็กที่คลอดก่อนกำหนด (ก่อน 32 สัปดาห์) หรือมีน้ำหนักตัวแรกคลอดน้อยกว่าปกติ (น้อยกว่า 2,500 กรัม) มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะมีสมองพิการ นอกจากนี้การมีหมู่เลือดของมารดาและบุตรที่ไม่เข้ากันก็อาจทำให้เกิดภาวะ Hemolysis ในระหว่างคลอดทำให้ระดับ Bilirubin ในเลือดของเด็กสูงผิดปกติจนเกิดการทำลายของเซลล์สมองระยะระหว่างคลอดเป็นระยะที่พบว่าเกิดภาวะสมองพิการได้มากที่สุด

3) ระยะเวลาหลังคลอด สาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะสมองพิการในช่วงหลังคลอด ได้แก่ การอักเสบติดเชื้อของระบบประสาทส่วนกลาง การสำลักอาหารลงปอดและอุบัติเหตุต่าง ๆ เช่น ถูกรถชน หรือจมน้ำ (กิงแก้ว ปาจารย์, 2542 อ้างถึงใน รัชณี สรรเสริญ, 2554)

2.1.5 การแบ่งชนิดของเด็กพิการ

ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายเนื่องมาจากสมองพิการ (Cerebral Palsy) ได้มีผู้แบ่งประเภทไว้ดังนี้

กิงแก้ว ปาจารย์ (2542, อ้างถึงใน รัชณี สรรเสริญ, 2554) ได้กล่าวถึงการแบ่งของเด็กสมองพิการ ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะความผิดปกติของกล้ามเนื้อและการเคลื่อนไหว

Spastic เป็นลักษณะที่พบได้มากที่สุด คือ ประมาณ 3 ใน 4 ของผู้ป่วยเด็กสมองพิการทั้งหมด โดยตรวจพบอาการเกร็งกระตุก (Spasticity) ของกล้ามเนื้อแขน ขาและลำตัว บางรายจะเกร็งมากจนไม่สามารถเคลื่อนไหวข้อต่าง ๆ ได้รีเฟล็กซ์ไวกว่าปกติ มี Ankle Clonus และมักพบว่า มีปัญหาแทรกซ้อน เรื่องข้อยึดติด (Joint Contracture)

Dyskinetic เด็กกลุ่มนี้มีอาการเคลื่อนไหวของแขน ขาและลำตัวผิดปกติ ได้แก่ ลักษณะ athetoid มีการเคลื่อนไหวของร่างกายที่ควบคุมไม่ได้อย่างซ้ำ ๆ อาจมีใบหน้าและลิ้นที่ดูบิดเบี้ยว มักพบในระยะเวลาที่เกิดอันตรายจากสมองส่วน Basal Ganglia เนื่องจากมี Hyperbilirubimia หรือขาดออกซิเจนอย่างรุนแรง การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติแบบ Athetoid แต่เร็วกว่าส่วนแบบ Ataxia มีความผิดปกติในการทรงตัวจะพบได้น้อย

Hypotonic พบได้น้อยมาก มีลักษณะแขน ขาและลำตัว อ่อนปวกเปียก สามารถดัดข้อต่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมือและข้อเท้าได้เกินพิสัยปกติของข้อลักษณะ Hypotonia มักเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ เช่น Spastic หรือ Athetoid เมื่อเด็กโตขึ้น Mixed เด็กบางรายอาจมีลักษณะผิดปกติดังกล่าวเบื้องต้นปนกัน ที่พบบ่อย คือแบบ Spastic กับ Athetoid

2. แบ่งตามส่วนของร่างกาย

Hemiplegia พบความผิดปกติในการเคลื่อนไหวแขนขาซีกหนึ่งของร่างกาย

Paraplegia พบความผิดปกติในการเคลื่อนไหวของขาทั้งสองข้าง

Quadriplegia พบความผิดปกติในการเคลื่อนไหวของทั้งแขนและขาทั้ง 2 ข้าง

Diplegia พบความผิดปกติในการเคลื่อนไหวของทั้งแขนและขาทั้ง 2 ข้าง แต่เขามีอาการรุนแรงมากกว่าแขนเป็นแบบที่พบได้บ่อยที่สุดในปัจจุบัน มักพบในเด็กที่คลอดก่อนกำหนด และมีน้ำหนักแรกคลอดน้อยกว่าปกติ

3. แบ่งตามความรุนแรงของอาการ

Mild ช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย มีความผิดปกติเล็กน้อย เด็กสามารถดำเนินกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง ต้องการความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

Moderate เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้บ้าง ต้องอาศัยการดูแลช่วยเหลือจากผู้อื่นมากพอสมควรและมักต้องใช้อุปกรณ์ช่วย

Severe เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้

มูลนิธิธนูเคราะห์ทัศนพิการ ได้แบ่งประเภทความพิการไว้ดังนี้

1. แบบแข็งเกร็ง (Spasticity) จะมีแขนขาเกร็งเคลื่อนไหวช้าและยากส่วนที่แข็งเกร็งจะปรากฏตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายคือ

1.1 แบบครึ่งซีก (Spasticity Hemipigia) จะมีแขนและขาซีกหนึ่งแข็งเกร็งโดยแขนจะมีลักษณะงอและหมุนบิดเข้าไปข้างใน มือกำแน่น ส่วนขาจะงอเข้าข้างในและยืนด้วยปลายเท้า เฉพาะข้างที่มีอาการเกร็ง

1.2 แบบครึ่งท่อน (Spasticity Diplegia) จะมีอาการเกร็งของขามากกว่าแขนซึ่งแขนจะทำงานได้แต่ไม่ปกติ ส่วนลักษณะของขาจะหมุนบิดเข้าข้างในและหนีบ กางขาลำบาก เด็กกลุ่มนี้จะยืน เดิน ในลักษณะเขย่งปลายเท้าเป็นส่วนใหญ่

1.3 แบบทั้งตัว (Spasticity Quadriplegia) จะมีอาการเกร็งทั้งตัว การขยับศีรษะจะทำให้ลำบากแขนจะมีลักษณะงอและหมุนบิดเข้าข้างใน มือกำ ขาจะอยู่ในลักษณะหนีบและหมุนเข้าข้างใน ส่วนปลายเท้าจะอยู่ในลักษณะเขย่งปลายเท้า

2. แบบเคลื่อนไหวไม่ได้ (Athetoid) จะมีอาการกล้ามเนื้อแขน ขา เปลี่ยนแปลง อาการเกร็ง ในลักษณะแข็งและอ่อนสลับกันร่วมกับมีการบิดหมุนของแขน ขา โดยไม่ตั้งใจ ที่ใบหน้าอาจจะเห็นว่ามีอาการคล้ายกล้ามเนื้อกระตุก มักพูดไม่ค่อยชัด ทำให้มีปัญหาในการสื่อสารกับคนทั่วไป

3. แบบควบคุมการทรงตัวไม่ดี (Ataxia) จะมีอาการเคลื่อนไหวแบบสั่นที่สังเกตเห็นชัด คือ ขณะที่กำลังใช้มือหยิบจับสิ่งของ ขณะยืนจะยืนในลักษณะกางขาออกมากเนื่องจากมีปัญหาใน การทรงตัว และการปรับสมดุลร่างกาย (ศิริพร สหัชสานนท์, 2544; อ้างอิงจาก มูลนิธิธนูเคราะห์ทัศนพิการ, 2560)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย

2.2.1 ความหมายและความสำคัญ

สมรรถภาพทางร่างกายเป็นตัวชี้วัดหนึ่งเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมด้านพลศึกษา เช่น การเคลื่อนไหวที่ถูกต้องของร่างกายและตามความต้องการของจิตใจ ที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ เช่น แบดมินตัน กระบี่ เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล วายน้ำ เป็นต้น รวมทั้งการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น ออก

กำลังกายการบริหาร เป็นต้น ซึ่งนักเรียนควรมีสมรรถภาพทางกายที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามช่วงอายุ Centers for Disease Control and Prevention : CDC (2010) ให้ความสำคัญการเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายคือการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ความรู้และแสดงพฤติกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกายอย่างเหมาะสม สมวัยและมีความมั่นใจในการเคลื่อนไหวร่างกายไปตลอดชีวิต โดยสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) คือ สภาวะของร่างกายที่อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพลดอัตราเสี่ยงของปัญหาสุขภาพที่เป็นสาเหตุจากการออกกำลังกายสร้างความสมบูรณ์และแข็งแรงของร่างกายในการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้อย่างหลากหลาย บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดีจะสามารถปฏิบัติกิจต่างๆในชีวิตประจำวันการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างดี สมรรถภาพทางกายแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (Health-related physical fitness) และสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ (Skill-related physical fitness) กรมพลศึกษา (2562) ให้ความสำคัญกับสมรรถภาพทางกายและการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชนและประชาชนไทย จึงได้จัดทำแบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนที่ทุกช่วงอายุ เพื่อให้โรงเรียนนำไปใช้เป็นแนวทางทางการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนเนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่อยู่ในช่วงการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นการช่วยกระตุ้น และพัฒนาระบบต่างๆในที่จะช่วยให้เด็กมีการเจริญเติบโตเหมาะสมตามวัย ทำให้มีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ และยังช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดี Barboza, Ramos, Abreu, and Castro (2019) กล่าวว่า ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกาย คือ ทักษะการเคลื่อนไหวที่ทำให้คนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีความเสี่ยงต่ำในการที่จะเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจนถึงเวลาอันสมควร และมีพลังงานในการประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน

US Department of Health and Human Services (2018) กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายเป็นตัวชี้วัดความสามารถในการทำงานประจำวันด้วยความแข็งแรงและความตื่นตัวโดยไม่เมื่อยล้าเกินควรและมีพลังงานเพื่อทำกิจกรรมยามว่างและตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน สมรรถภาพทางกายของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ความเสี่ยงต่อสุขภาพในอนาคต การออกกำลังกายที่เหมาะสมช่วยส่งเสริมสุขภาพหัวใจและหลอดเลือดและกล้ามเนื้อและป้องกันภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง การออกกำลังกายที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ กิจกรรมเพิ่มความอดทนของระบบทางเดินหายใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหรือความสามารถในการใช้ออกซิเจน ความยืดหยุ่น ความอดทนของกล้ามเนื้อ และองค์ประกอบของร่างกาย การออกกำลังกายที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพหรือทักษะมักจะเน้นไปที่การปรับปรุงความคล่องตัว ความสมดุล ความเร็ว พลังการประสานงานและ

เวลาตอบสนอง กิจกรรมการออกกำลังกายที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางกายประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1) เกม เป็นกิจกรรมการเล่นอย่างง่าย ๆ ไม่มีกฎกติกาที่ซับซ้อนมากเน้นที่ความสนุกสนานเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย

2) กิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 2.1) กีฬากลางแจ้ง 2.2) กีฬาในร่ม ไม่เน้นการเคลื่อนไหวอย่างหนัก แต่จะเน้นเรื่องความสนุกสนานและมักจะนิยมเล่นภายในอาคารหรือโรงยิม เช่น เทเบิลเทนนิส ยิมนาสติก

3) กิจกรรมเข่าจิ้งหะ ได้แก่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้เสียงเพลงหรือดนตรีเป็นส่วนประกอบ

4) กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย เป็นกิจกรรมที่รักษาหรือเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง เช่น การดึงขอ ดันพื้น ลูก-นั่ง ฯลฯ

5) กิจกรรมนอกเมือง ส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยการศึกษาธรรมชาติที่สนใจ เช่น การปีนเขา การเดินทางไกล การทำศนาจร การเข้าค่ายพักแรม เป็นต้น

6) กิจกรรมแก้ไขความบกพร่อง ความไม่สมวัยหรือความพิการ เป็นกิจกรรมที่ให้เคลื่อนไหวเพื่อแก้ไขความพิการ เพิ่มศักยภาพ ส่งเสริมพัฒนาการหรือคงสภาพการเคลื่อนไหวที่มีอยู่

สรุปศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาที่ส่งผลดีต่อสมรรถภาพทางกาย ระบบทางเดินหายใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหรือความสามารถในการใช้ออกซิเจน ความยืดหยุ่น ความอดทนของกล้ามเนื้อ มีความมั่นใจและพึงพอใจกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายไปตลอดชีวิต

ความสำคัญของศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย

U.S. Department of Health and Human Services (2018) กล่าวว่า วัยเด็กและวัยรุ่นเป็นช่วงสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว การสร้างนิสัยการออกกำลังกายเป็นรากฐานการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีตลอดชีวิต กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายในเด็กและวัยรุ่นจะมีสมรรถภาพทางเดินหายใจและกล้ามเนื้อแข็งแรง มีไขมันในร่างกายลดลงและกระดูกที่แข็งแรงการออกกำลังกายยังมีประโยชน์ต่อสุขภาพสมองสำหรับวัยรุ่นภาวะซึมเศราลดลง การออกกำลังกายในระดับปานกลางถึงมาก ช่วยเพิ่มความจำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อเทียบกับเด็กและวัยรุ่นที่มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางร่างกายน้อย รัฐควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมในชุมชน เช่น สวนสาธารณะการวิ่งแรลลี่

World Economic Forum (2018) สนับสนุนให้เด็ก ๆ ออกกำลังกายเพื่อเพิ่มศักยภาพของสมองมากขึ้น โดยนำเสนอข้อมูลการศึกษาของประเทศสเปนที่พบว่าเด็กที่มีกิจกรรมทางกายจะมีสมองส่วนหน้าและส่วนข้างมากขึ้น (Frontal and temporal regions and the calcarine

cortex) ซึ่งทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อความสามารถของสมองที่ไซบริหารจัดการเรื่องต่างๆ ในชีวิตได้สำเร็จ(Executive function) รวมถึงการเรียนรู้ (Learning) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills) การประมวลผลด้วยภาพ (Visual processing) และพัฒนาความสามารถทางการเรียน (Academic performance)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ได้กำหนดยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) สนับสนุนส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา พื้นฐานและกีฬามวลชนโดยการส่งเสริมการพัฒนาการออกกำลังกาย กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงการออกกำลังกายและออกกำลังกาย ส่งเสริมการพัฒนาอาสาสมัครกีฬาและผู้นำการออกกำลังกายและการเผยแพร่ความรู้เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและการดูแลสุขภาพให้กับคนไทยตลอดจนการจัดทำแนวทางส่งเสริมสุขภาพ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาสำหรับคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุซึ่งจะเป็นการส่งเสริมกีฬามวลชนที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาไปสู่การสร้างนักกีฬาของสถานศึกษาและนักกีฬาแห่งชาติ

สุภาพร เทพยสุวรรณ (2561) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีประโยชน์มากมายกับคนทุกเพศทุกวัยโดยเฉพาะในวัยรุ่นถือว่าเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติที่อวัยวะทุกส่วนของร่างกายทำงานอย่างเต็มที่ทั้งกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ตีแบดมินตัน นอกจากนี้การเล่นกีฬาทำให้มีจิตใจและอารมณ์ที่เบิกบานแจ่มใส อีกทั้งยังกระตุ้นให้สมองตื่นตัว มีความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้รวดเร็วและสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมสนับสนุน ให้เด็ก ๆ ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ การเล่นกีฬา การออกกำลังกายสม่ำเสมอ มีประโยชน์สำหรับเด็ก ๆ ดังนี้

1) ช่วยให้เด็กมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อเด็ก ๆ ได้เล่นกีฬาร่างกายจะมีการเคลื่อนไหวอย่างสมดุล อีกทั้งจะช่วยให้ระบบประสาทสั่งการ ของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานได้ดี อีกทั้งช่วยให้เด็กมีการทรงตัวที่ดีและช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่ให้มีการเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว

2) ช่วยเพิ่มมวลกระดูกให้กับเด็ก นอกจากจากการเล่นกีฬาจะช่วยให้ระบบหลอดเลือดและหัวใจแข็งแรง ซึ่งส่งผลต่อการหลั่งฮอร์โมนเพื่อการเจริญเติบโต (Growth hormone) แล้ว ยังช่วยในเรื่องของพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กในการเพิ่มมวลกระดูกของเด็กที่ช่วยส่งเสริมความแข็งแรงของข้อต่อและระบบกล้ามเนื้อของร่างกาย เช่น กิจกรรมกระโดด การเดินตามเส้น เดินตามแบบ

3) ลดปัญหาเด็กอ้วน เกิดจากเด็กไม่ได้เคลื่อนไหวออกกำลังกายเลย ดังนั้นควรส่งเสริมให้เด็กได้ออกกำลังกายเล่นกีฬา เช่น วิ่ง ขี่จักรยาน แอโรบิก วายน้ำ ซึ่งการเล่นกีฬานั้นจะช่วยเผาผลาญไขมันส่วนเกินให้ออกไปจากร่างกายและทำให้เด็กมีร่างกายที่แข็งแรง มีรูปร่างที่ดีมีส่วน

4) ช่วยให้เด็กมองดีสุขภาพจิตดี เพราะการที่เด็กได้เล่นกีฬา นอกจากจะช่วยให้เด็กมีร่างกายที่แข็งแรงโดยตรงแล้ว ยังช่วยให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดีมีอารมณ์ที่เบิกบานแจ่มใส มีความสุข สนุกสนาน และช่วยลดความเครียดอีกด้วย อีกทั้งกิจกรรมกีฬายังช่วยให้สมองส่วนการเรียนรู้ของเด็กทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเลือดและออกซิเจนมีการไหลเวียนไปสู่สมองได้ดีซึ่งเป็นการช่วยให้สมองส่วนความจำของเด็กทำงานได้ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุปการส่งเสริมศักยภาพทางร่างกาย หมายถึง การจัดกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา โรงเรียนและผู้บริหารควรส่งเสริมศักยภาพการดำเนินกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย มีทักษะทางกีฬา อีกทั้งยังกระตุ้นให้สมองตื่นตัว มีความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

2.2.2 การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายสำหรับนักเรียน

การจัดกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนดูแลสุขภาพอย่างมีเป้าหมายประกอบด้วย การดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

การส่งเสริมให้นักเรียนได้มีกิจกรรมทางกายในวิถีชีวิต รวมถึงลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง (Sedentary Behavior) ที่ใช้พลังงานต่ำ เช่น การนั่งเล่นโทรศัพท์มือถือมือถือ การใช้คอมพิวเตอร์ โดยมีข้อเสนอแนะการมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอ สำหรับวัยเรียนและวัยรุ่น (6 - 17 ปี) ให้มีกิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวันอย่างน้อย 60 นาทีต่อวัน อันจะนำไปสู่การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง (กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2561) ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และสมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2560) ให้ข้อเสนอแนะการออกกำลังกายสำหรับเด็กวัยรุ่น ดังนี้ 1) ควรจัดเวลาเพื่อให้เด็กออกกำลังกาย อย่างน้อย 30 ถึง 60 นาทีต่อวันอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อให้สมบูรณ์แข็งแรง เพิ่มความสูง โดยเฉพาะในเด็กผู้หญิงซึ่งเข้าสู่วัยรุ่นเร็ว ประมาณอายุ 10 ปี จะมีช่วงสูงต่อไปได้หลังมีประจำเดือนไม่เกิน 2 ปี 2) กิจกรรมในแต่ละวันควรเริ่มจากระดับเบา ปานกลางและหนักตามลำดับ 3) จัดสถานที่ที่บ้านหรือพาไปทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ออกกำลังกายแบบแอโรบิก เช่น เล่นกีฬา วิ่ง กระโดดเชือก ติแบดมินตัน หรือว่ายน้ำ เป็นต้น 4) โปรแกรมการฝึก การออกกำลังกายที่จะเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ เสริมสร้างกระดูก

และให้ระบบกล้ามเนื้อที่มีความแข็งแรง ได้แก่ การโหนบาร์ วายน้ำ และยกน้ำหนักขนาดน้อย 5) สนามที่เล่นควมมีขนาดใหญ่ สภาพแวดล้อมดี โลงแจ้งอากาศถ่ายเทดี

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน ดังนี้ (Presidential Youth Fitness Program, 2014)

1) ครอบครั้วและโรงเรียนควรรีให้ความสำคัญและให้กำลังใจแก่เด็กและเยาวชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัยที่สนุกสนานและมีความหลากหลาย

2) เด็กและเยาวชน อายุ 6-17 ปควรทำกิจกรรมทางกายระดับปานกลางถึงหนัก 60 นาทีทุกวัน เช่น การออกกำลังกายแบบแอโรบิก ในระดับปานกลางหรือระดับความเข้มข้นควรออกกำลังกายที่มีความเข้มข้นสูงอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ เหมาะสำหรับวัยรุ่นที่ร่างกายต้องการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ติดต่อกันจะช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเดินหายใจ กิจกรรมแอโรบิก เช่น การวิ่ง กระโดด กระโดดเชือก วายน้ำ เต้นรำและปั่นจักรยาน เป็นต้น

3) การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ (Muscle-strengthening) เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการออกกำลังกายประจำวัน 60 นาทีขึ้นไปเด็กและวัยรุ่นควรมีกิจกรรมทางกายที่เสริมสร้างกล้ามเนื้ออย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ เช่น กีฬาทำให้กล้ามเนื้อทำงานมากกว่าปกติในระหว่างกิจกรรมในชีวิตประจำวัน กิจกรรมเสริมสร้างกล้ามเนื้อในเด็กหรือวัยรุ่นควรเป็นส่วนหนึ่งของการเล่น เช่น การเล่นบนอุปกรณ์สนามเด็กเล่น ปีนต้นไม้ ชักเย่อ ยกน้ำหนัก เป็นต้น

4) การเสริมสร้างกระดูก (Bone-strengthening) เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการออกกำลังกายประจำวัน 60 นาทีขึ้นไปเด็กและวัยรุ่นควรมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวเสริมสร้างกระดูกอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ เช่น การวิ่ง กระโดดเชือก บาสเก็ตบอล เทนนิส ล้วนเป็นตัวอย่างของกิจกรรมเสริมสร้างกระดูก ดังตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นกิจกรรมเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูกยังสามารถเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

Presidential Youth Fitness Program; PYFP (2014) ได้กล่าวถึง โปรแกรมพลส่งเสริมสมรรถภาพทางกายที่มีคุณภาพสำหรับเยาวชนในโรงเรียน ประกอบด้วย 1) หลักสูตรพลศึกษาที่มีมาตรฐานกลางของชาติ 2) นโยบายการสนับสนุนของโรงเรียน 3) เพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรม 4) การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่เป็นมาตรฐาน การให้ความรู้ด้านการออกกำลังกายและการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนช่วยให้นักเรียนปรับปรุงระดับการออกกำลังกายของตนเอง โรงเรียนสามารถรวมประสบการณ์ด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อเชื่อมโยงระหว่างการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและการออกกำลังกายเพื่อการเล่นกีฬาอาชีพ การนำเสนอผลการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้กับผู้ปกครองเป็นการช่วยเพิ่มความตระหนักรู้ของผู้ปกครองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพโดยรวมของนักเรียน โรงเรียนและครอบครั้วควรจัดเวลาให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม

ทางกาย อย่างน้อย 60 นาทีต่อวันอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ตามประเภทกิจกรรมทางกายที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 กิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียน (Presidential Youth Fitness Program, 2014)

ประเภท	กิจกรรมทางกายสำหรับนักเรียน
แอโรบิก (Aerobic)	เคลื่อนไหวกล้ามเนื้อเนื้อมัดใหญ่ในลักษณะเป็นจังหวะเป็นระยะเวลาที่ยาว เช่น เดินเร็ว เกมขว้าง-ปา เทนนิส เต้นประกอบเพลง เต้นรำ เคลื่อนไหวข้ามแนวลำตัว
การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ (Muscle strengthening)	การออกกำลังกายด้วยแรงต้านโดยใช้น้ำหนักตัว การดึงแผ่นยางยืด การยกตุ้มน้ำหนัก การเล่นโยคะ เกมที่ออกแรง เช่น ชักเย่อ เกมเดินปู เกมเดินทาสัตว์ เกมปีนเขา เทเบิลเทนนิส เป็นต้น
การเสริมสร้างกระดูก (Bone strengthening)	การออกกำลังกายโดยใช้เท้าและขาหรือมือและแขนในการรับน้ำหนักของตัวเอง การวิ่ง กระโดดข้ามสิ่งกีดขวาง กระโดดตบ กระโดดเชือก ยิมนาสติก บาสเก็ตบอล แบดมินตัน เป็นต้น

การส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย

การส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเป็นการเพิ่มเวลาสำหรับการเคลื่อนไหวออกแรง ออกกำลังกายที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้มีการเจริญเติบโตของระบบกระดูก ระบบกล้ามเนื้อ และระบบข้อต่อต่างๆ ของร่างกายพัฒนาไปอย่างเหมาะสมกับช่วงวัยนอกจากนี้ ยังส่งผลต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด ช่วยควบคุมน้ำหนักตัว รวมถึงการส่งเสริมสุขภาพจิตและสร้างนิสัยรักการออกกำลังกาย ลดสาเหตุการเกิดโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคอ้วน ในโรงเรียนควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical fitness) เพื่อเป็นข้อมูลการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียน World health organization (2019) ให้ความหมาย สมรรถภาพทางกาย คือ สุขภาวะของร่างกายที่อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อที่จะช่วยให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพลดอัตราความเสี่ยงของปัญหาทางสุขภาพที่เป็นสุขภาพที่เป็นสาเหตุ มาจากการขาดการออกกำลังกายสร้างความสมบูรณ์และแข็งแรงของร่างกายในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้อย่างหลากหลาย บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดีก็จะสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) การขาดกิจกรรมทางกาย และการรักษาสุขภาพที่ไม่ดีจะส่งผลเสียต่อร่างกายของมนุษย์ซึ่งนำไปสู่การสูญเสียสมรรถภาพทางกายที่ทำให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพได้

กองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2561) กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายหมายถึง สภาวะของร่างกายที่อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพลดอัตราเสี่ยงของปัญหาสุขภาพที่เป็นสาเหตุจากการออกกำลังกายสร้างความสมบูรณ์และแข็งแรงของร่างกายในการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้อย่างหลากหลาย บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดีจะสามารถปฏิบัติกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวันการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาและการแก้อาการต่าง ๆ ได้อย่างดี สมรรถภาพทางกายแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (Health-related physical fitness) และสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ (Skill-related physical fitness) ประกอบด้วย 1) ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscle strength) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่มกล้ามเนื้อที่ออกแรงด้วยความพยายามในครั้งหนึ่ง ๆ เพื่อต้านกับแรงต้านทาน ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจะทำให้เกิดความตึงตัวเพื่อใช้แรงในการดึงหรือยกของต่างๆ เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อที่ช่วยให้ร่างกายทรงตัวต้านกับแรงโน้มถ่วงของโลกให้อยู่ได้โดยไม่ล้ม เป็นความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การวิ่ง การกระโดด การเขย่ง การกระโจน การกระโดดขาเดียว การกระโดดสลับเท้า เป็นต้น ความแข็งแรงอีกชนิดหนึ่งของกล้ามเนื้อ เรียกว่า ความแข็งแรง เพื่อเคลื่อนไหวในมุมต่าง ๆ ได้แก่ การเคลื่อนไหวแขนและขาในมุมต่างๆ เพื่อเล่นกีฬาการออกกำลังกายหรือการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการเกร็งเป็นความสามารถของร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายในการต้านทานแรงที่มากระทำจากภายนอกได้โดยไม่หรือสูญเสียการทรงตัวไป 2) ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscle endurance) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อที่จะรักษาระดับการใช้แรงปานกลางได้เป็นเวลานานโดยการออกแรงที่ทำให้วัตถุเคลื่อนที่ได้ติดต่อกันเป็นเวลานานๆ หรือหลายครั้งติดต่อกันความอดทนของกล้ามเนื้อสามารถเพิ่มมากขึ้นได้ 3) ความอ่อนตัว (Flexibility) เป็นความสามารถของข้อต่อต่างๆของร่างกายที่เคลื่อนไหวได้เต็มช่วงของการเคลื่อนไหว การพัฒนาด้านความอ่อนตัวทำได้โดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและเอ็น หรือการใช้แรงต้านทานในกล้ามเนื้อและเอ็นให้ต้องทำงานมากขึ้นการยืดเหยียดของกล้ามเนื้อทำได้ทั้งแบบอยู่กับที่หรือแบบที่มีการเคลื่อนไหว เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดควรใช้การยืดเหยียดของกล้ามเนื้อในลักษณะอยู่กับที่ นั่นคืออวัยวะส่วนแขนและขาหรือลำตัวจะต้องเหยียดจนกว่ากล้ามเนื้อจะรู้สึกตึง และอยู่ในท่าเหยียดกล้ามเนื้อในลักษณะนี้ประมาณ 10-15 วินาที เช่น เกมสงบอลข้ามแนวลำตัว ศีรษะ 4) ความอดทนของระบบหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular endurance) เป็นความสามารถของหัวใจและหลอดเลือดที่จะลำเลียงออกซิเจนและสารอาหารต่างๆ ไปยังกล้ามเนื้อที่ใช้ในการออกแรงในขณะทำงาน ทำให้อวัยวะทำงานได้เป็นระยะเวลา และขณะเดียวกันก็นำสารที่ไม่ต้องการซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการทำงานของกล้ามเนื้อออกจากกล้ามเนื้อที่ใช้งานในการพัฒนาหรือเสริมสร้างสมรรถภาพด้านนี้จะต้องให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้ระยะเวลาติดต่อกันประมาณ 10-15 นาทีขึ้นไป เช่น

การกระโดดเชือก ปั่นจักรยาน 5) องค์ประกอบของร่างกาย (Body composition) หมายถึง ส่วนต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นน้ำหนักตัวของร่างกายโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นไขมัน (Fat mass) และส่วนที่ปราศจากไขมัน (Fat-free mass) เช่น กระดูก กล้ามเนื้อและแร่ธาตุต่างๆ ในร่างกายโดยทั่วไป องค์ประกอบของร่างกายจะเป็นดัชนีประมาณค่าที่ทำให้ทราบถึงร้อยละของน้ำหนักที่เป็นของไขมันที่มีอยู่ในร่างกายซึ่งอาจจะหาคำตอบที่เป็นสัดส่วนกันไต่ระหว่างไขมันในร่างกายกับน้ำหนักของส่วนอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบ เช่น ส่วนของกระดูก กล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ การรักษาร่างกายของร่างกายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมจะช่วยลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคอ้วนซึ่งโรคอ้วนจะเป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นโรคที่เสี่ยงต่ออันตรายต่อไปอีกมาก เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ หัวใจวายและโรคเบาหวาน เป็นต้น

การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้ (พิชัยณรงค์ กงแกว, 2562)

1) องค์ประกอบทางกาย (Physical) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สุดในการพัฒนาความสามารถในการเล่นให้ได้ดีที่สุดประกอบด้วย

1.1) สัดส่วนและรูปร่างที่เหมาะสมกับชนิดกีฬาหรือตำแหน่งการเล่น

1.2) สมรรถภาพทางกาย ที่รวมทั้งสมรรถภาพทางกายทั่วไปและเฉพาะกีฬานอกจากนี้ชนิดและลักษณะของสมรรถภาพของกล้ามเนื้อและของร่างกายเฉพาะกีฬาด้วย

1.3) ทักษะกีฬาเป็นความสามารถและประสบการณ์ที่รวมไว้ทั้งกลวิธี (Techniques) กลยุทธ์ (Tactic) ในการเล่นกีฬา

2) องค์ประกอบทางจิตใจ (Mental) ซึ่งหมายถึงแรงจูงใจระยะยาว ความเชื่อมั่น ความคิดความพยายาม อารมณ์ ซึ่งรวมเรียกรวมว่าการมีสมรรถภาพทางจิตที่แข็งแกร่ง หรือที่เรียกว่า ใจสู้ (Mental toughness) ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกตัว (Self-awareness) และความสามารถในการควบคุมตัวเองหรือเรียกอีกอย่างว่า การมีวินัยทางใจ (Mental discipline) ทั้งในการฝึกซ้อม และแข่งขันที่มีความกดดันสูงตลอดชีวิตการเป็นนักกีฬาแม้ว่าการพัฒนาความสามารถทางกาย ของนักกีฬาจนเต็มศักยภาพมีความสำคัญและจำเป็นที่สุด แต่การนำความสามารถหรือศักยภาพ มีความจำเป็นมากกว่าความสามารถทางจิตเป็นปัจจัยที่สำคัญในการควบคุมความคิด อารมณ์ ความรู้สึก การรับรู้ตนในด้านต่างๆ ทำให้สามารถควบคุมการเล่นทางกายหรือแข่งขันกีฬาได้เต็มศักยภาพที่แท้จริงหรือมากกว่า

3) องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬา ประกอบด้วย

3.1) องค์ประกอบทางสังคมและสิ่งเอื้อในการพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬา เช่น การให้ความช่วยเหลือในการฝึกซ้อม เช่น อุปกรณ์ สนาม เครื่องแต่งกาย เงินสนับสนุน และเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ หลังการเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นการวิ่งหรือว่ายน้ำ การนำดื่มจำเป็นมาก

นักกีฬาควรพักดื่มน้ำประมาณ 1 แก้ว ตอระยะออกกำลังกาย ทุก ๆ 2 กิโลเมตร ในการวิ่งหรือ 15-20 นาที ที่ว่ายนน้ำจะช่วยในการกำจัดของเสียออกจากระบบเลือด เช่น แกลสคาร์บอนไดออกไซด์ และกรดแลคติก ซึ่งจะทำให้กล้ามเนื้อมีอาการเปลี่ยนสีและเพื่อชดเชยน้ำที่สูญเสียไปทางเหงื่อแม้จะไม่เห็นเหงื่อจากการเล่นกีฬาว่ายนน้ำก็ตาม

3.2) องค์ประกอบทางบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬา เช่น บุคคลใกล้ชิดกับนักกีฬา เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน ๆ และบุคคลในองค์กร เช่น ผู้บริหารองค์กรนายกสโมสร ผู้จัดการทีม นักกีฬาร่วมทีม ผู้สนับสนุนปัจจัยการเล่นหรือการแข่งขันและที่สำคัญที่สุดคือ ครูผู้สอน ผู้ที่มีผลโดยตรงทั้งความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬาและทัศนคติต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การเคลื่อนไหว และการเล่นกีฬา

การส่งเสริมสมรรถภาพทางกายในระดับโรงเรียนเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาสมรรถนะทางด้านกีฬาและเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการสร้างนักกีฬาให้กับประเทศซึ่งนำไปสู่การได้เหรียญรางวัลสำหรับการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ และระดับนานาชาติอีกด้วย การส่งเสริมสมรรถภาพทางกายควรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง เพื่อวางรากฐานสมรรถนะทางกีฬาให้กับพลเมืองของชาติ การพัฒนาครูผู้สอนและให้ความสำคัญกับกิจกรรมในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและสมรรถนะทางกีฬานักเรียน ผู้สอนต้องได้รับการพัฒนาด้านยุทธวิธีการสอนหรือเทคนิควิธีการสอนในการกีฬาแต่ละประเภทถึงระดับที่สามารถเป็นผู้ควบคุมทีมนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนได้อย่างดี ชุมชนหรือรัฐควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรให้เพียงพอกับความต้องการ ขณะเดียวกันการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาแต่ละประเภทในระดับสูงขึ้น โรงเรียนควรให้ความสำคัญทั้งรูปแบบและกิจกรรมในอัตราส่วนที่เหมาะสม ทั้งการสร้างครูฝึก และสร้างนักกีฬาความหวังในอนาคตเมื่อมีการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ (กฤษมันต์ วัฒนานรงค์, 2557)

กล่าวโดยสรุปการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายมีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นวัยที่กระดูก กล้ามเนื้อ ระบบหัวใจกำลังเจริญเติบโตซึ่งเป็นผลจากกิจกรรมการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องเป็นประจำอย่างน้อยวันละ 60 นาทีต่อเนื่องกัน 3 วันต่อสัปดาห์ ส่งผลต่อสุขภาพกาย สมองและศักยภาพการเรียนรู้หนังสือของนักเรียนการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนถือเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการสร้างนักกีฬาให้กับประเทศซึ่งนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาระดับชาติและนานาชาติต่อไป

2.2.3 แนวคิดการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

โรงเรียนหรือผู้ปกครองควรสนับสนุนให้เด็กมีการออกกำลังกาย ดังนี้ 1) ทำกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง เช่น กิจกรรมเขาจันทวะ กิจกรรมการละเล่น 2) ทำกิจกรรมทางกายทุกวัน เช่น ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ออกกำลังกายเดินไปโรงเรียน เป็นต้น 3) ออกกำลังกาย

ควรออกอกกำลังกายจนเริ่มรู้สึกเหนื่อยในระดับปานกลางขึ้นไป อย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

4) สนับสนุนให้เด็กได้ออกกำลังกายแบบแอโรบิคเพิ่มเติม อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3-5 วัน วันละ 20 นาที เช่น เล่นกีฬา วิ่ง กระโดดเชือก เป็นต้น 5) ควรให้ดื่มน้ำอย่างเพียงพอและออกกำลังกายอย่างปลอดภัย (ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพในเครือบริษัทดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน), 2557; กฤษมันต วัฒนาณรงค์, 2557) การออกกำลังกายในโรงเรียนเป็นประจำ สามารถช่วยส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ มีความคิดเหมาะสมกับอายุ รู้จักคิดวิเคราะห์และใช้วิจารณญาณ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการทำกิจกรรมประเภทแอโรบิคและกิจกรรมฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจะเป็นประโยชน์อย่างมากใช้เวลาทำกิจกรรมประเภทนี้ 3 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ เป็นเวลาอย่างน้อย 30 นาที เพียงพอต่อประโยชน์ที่จะได้รับสุขภาพจิตและสมาธิดีขึ้น การออกกำลังกายช่วยลดระดับฮอร์โมนความเครียดในร่างกาย ในเวลาเดียวกันจะช่วยกระตุ้นการผลิตเอ็นโดรฟินซึ่งเป็นสารแห่งความสุขสามารถลดความเครียดและภาวะซึมเศร้า หลังจากออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างหนักสารเอ็นโดรฟินทำให้รู้สึกผ่อนคลายและมองโลกในแง่ดีขึ้น ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถนอนหลับอย่างมีคุณภาพทำให้สุขภาพจิตและอารมณ์ดีในวันถัดไป (เคลา, 2561)

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนให้ได้เคลื่อนไหวร่างกายระหว่างการเรียนหรือเล่นเสรี เน้นให้เด็กมีเวลาได้เล่นอย่างเต็มที่ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ดังนี้

- 1) จัดตารางเรียนให้เอื้อต่อการเคลื่อนไหวของนักเรียน โดยไม่กระทบกับเวลาเรียน เช่น เคลื่อนไหวในช่วงพักนอกห้องเรียน เดินเปลี่ยนอาคารเรียน เวรทำความสะอาด ชั่วโมงอิสระ ชมรม เป็นต้น จัดรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับความความต้องการและความสนใจของนักเรียน โดยจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ที่มีความยุ่งยากโรงเรียนมีระบบเผื่อระวังการมีกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกายของนักเรียน
- 2) จัดสรรพื้นที่ที่มีอยู่ให้เอื้อต่อการเล่นหรือส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเด็ก เช่น สนามกีฬา พื้นที่ว่าง ที่จอดรถยานกระโดดเชือก วิ่งเล่น เตะบอล โยนบอล เล่นเกม
- 3) มีอุปกรณ์การทำกิจกรรมทางกายที่เพียงพอชุดอุปกรณ์เครื่องเล่นกีฬาในร่มและกลางแจ้ง
- 4) ครูและผู้ปกครอง ได้ทำกิจกรรมทางกาย เล่นกีฬาร่วมกับเด็ก โดยครูและผู้ปกครอง เป็นต้น แบบการมีกิจกรรมทางกายและลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง ผู้บริหารโรงเรียนควรให้โอกาสคนในชุมชนเข้ามาใช้สถานที่ในโรงเรียนเพื่อการทำกิจกรรมทางกายได้ต่อเนื่อง
- 5) พัฒนาแกนนำนักเรียน จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานร่วมขับเคลื่อนกิจกรรมทางกายในโรงเรียนสนับสนุนชมรมด้านกิจกรรมทางกาย ชมรมออกกำลังกาย ชมรมจิตอาสาเพื่อสร้างนักกีฬาโรงเรียน (ธีรพงษ์ คำพุ่ม และคณะ, 2560)

ในด้านครอบครัวมีความสำคัญสำหรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอในแต่ละวัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับบริบทในชีวิตประจำวันของนักเรียน การส่งเสริมกิจกรรมทางกาย เช่น ขวนลูกเล่น เล่นกับลูก เดินเล่น ปั่นจักรยาน ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ทำได้ทั้งในบ้านและนอกบ้าน เช่น เดินในสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ลานกีฬา สถานที่ทอง

เที่ยว โดยไม่ต้องจำกัดรูปแบบการเล่นไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ ให้อึดตามความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนาน ชุมชน มีความสำคัญอย่างมากต่อการสนับสนุนกิจกรรมทางกายโดยหัวใจสำคัญ คือ การจัดสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการมีกิจกรรมสนับสนุนทุกกลุ่ม ทุกวัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพียงพอ ได้แก่ มีจุดเติมน้ำ ห้องน้ำเพียงพอแยก ชาย-หญิง ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งชมรมกีฬาหรือชมรมกิจกรรมทางกาย เช่น ด้านกีฬา กิจกรรมนันทนาการ ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬามวลชนประเภทต่างๆ เช่น งานเดินวิ่งเพื่อสุขภาพ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความสามารถทางการกีฬาเน่นความสามัคคีและการมีส่วนร่วมของชุมชน

โดยสรุปการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ โรงเรียนจึงควรสร้างความเข้าใจกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย จัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และกิจกรรมกีฬาอย่างจริงจังทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยพัฒนากิจกรรมการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับความต้องการตามวัย จัดสภาพแวดล้อมที่มีมาตรฐานสนับสนุน สื่อ อุปกรณ์ ที่มีความปลอดภัย รวมทั้งเพิ่มเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว ออกกำลังกายและกีฬาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

แนวคิดรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สิ่งสำคัญที่จะสามารถทำให้โรงเรียนพัฒนาจากขั้นพื้นฐานสู่ความมีศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายต้องมีกระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ 2 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ 1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำและช่วยเหลือ (Coaching) (5) การประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) และ 2) การส่งเสริม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของผู้เรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม ซึ่งหากมีกระบวนการจัดการที่ดีแล้วจะส่งผลต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีการพัฒนาอย่างมีระบบจากขั้นพื้นฐานสู่ความมีศักยภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ Suksai (2014) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การนำ การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติการประสานงาน และการควบคุม และ 3) ผลผลิต กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬา (2555, น. 20) ได้แสดงแนวคิดปัจจัยหลัก ในความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key Success Factors) ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา 5 ส่วน คือ บุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้แทนสหพันธ์กีฬา) การจัดและส่งเสริมแข่งขัน

กีฬาระดับชาติและนานาชาติ การบริหารจัดการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านการจัดการ เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผน มีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทาง การเปลี่ยนแปลงไปสู่ สิ่งที่ดีกว่าสวยงามกว่า และมีความมั่นคงกว่าเดิม รวมกับความหมายของ “ศักยภาพสูงสุดด้านกีฬา” ที่มีความหมายว่า เป็นกีฬาที่มีการแข่งขันที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬาให้ได้รับโอกาสที่จะ แสดงศักยภาพทางกีฬาอย่างสูงสุด จึงสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผนมี จุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬาที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของ นักกีฬา ให้ได้รับโอกาสแสดงศักยภาพด้านกีฬา และเพื่อเป็นแชมป์เปียน

จึงสรุปได้ว่า การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น นั้นจะต้องให้ความสำคัญกับการนำกระบวนการในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายสูงสุด ส่งผลต่อสุขภาพกาย สมอและศักยภาพการเรียนรู้หนังสือของนักเรียน การส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนถือเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการ ดำรงชีวิตใน โรงเรียน การทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปต่อยอดสร้างนักกีฬาให้กับ โรงเรียนซึ่งนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาระดับชาติและนานาชาติต่อไป

2.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา

การบริหารและการจัดการศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัด การศึกษาประกอบด้วยหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษา เพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) คุณภาพของคนทุกช่วงวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

2.3.1 หลักการและแนวคิดในการบริหารจัดการองค์กร

การบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีคุณภาพเน้นเป้าหมายสำคัญในการสร้างโอกาสทาง การศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐานทางการศึกษา ของชาติและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นที่ยอมรับและศรัทธาของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน แนวทางการบริหารการจัดการโรงเรียนสู่คุณภาพตอบสนองความต้องการของนักเรียน ชีร์ศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ (2562) นำเสนอหลักการและทฤษฎีการบริหาร องค์กรที่สามารถนำมาใช้ในสถานศึกษา ดังนี้

1) ทฤษฎีระบบพื้นฐาน (Basic System Theory) จำแนกระบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) ระบบปิด (Closed System) เป็นแนวคิดพื้นฐานจากทางวิทยาศาสตร์กายภาพ เป็นระบบที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม ระบบปิดที่สมบูรณ์จะเป็นระบบที่ไม่มีการรับพลังงานจากภายนอก ซึ่งมีลักษณะเชิงอุณหพลศาสตร์ แนวคิดระบบปิดสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาขององค์กรได้น้อย (2) ระบบเปิด (Opened System) เป็นระบบที่ยอมรับ หรือคำนึงถึงผลกระทบจากความสัมพันธ์ของระบบสิ่งแวดล้อม ระบบเปิดประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการแปรสภาพ และผลิต นอกจากนี้ระบบเปิดยังมีลักษณะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร คือ การตระหนักถึงสภาพแวดล้อม (Environment Awareness) ที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบต่อกัน ผลย้อนกลับ (Feedback) ระบบเปิดจะรับเอาข้อมูลสารสนเทศจากสิ่งแวดล้อมแล้วรับตัวดำเนินงานได้ตามแนวปฏิบัติที่ได้รับข้อมูลนั้นอย่างต่อเนื่อง (Riswandi, Mujiyati and Oktaria, 2020) ระบบพื้นฐานขององค์กร ตามแนวคิดของ Lunenburg and Ornstein (2012) ประกอบด้วย 5 ส่วน คือปัจจัยนำเข้า กระบวนการแปรสภาพ ผลผลิต ข้อมูลย้อนกลับ และสภาพแวดล้อม ดังนี้ (1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) คือ ทรัพยากรที่เป็นบุคคล วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการผลิตและการบริการ (2) กระบวนการแปรสภาพ (Process) คือ ศึกษาข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการดำเนินงาน ประเมินและรายงานผล (3) ผลผลิต (Outputs) คือ ผลิตภัณฑ์ ผลงาน ผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ และบริการขององค์กร (4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลผลิต กระบวนการ เป็นตัวกำหนดปัจจัยนำเข้าในการดำเนินงานครั้งต่อไป (5) สภาพแวดล้อม (Environment) คือ สภาพบริบททั่วไปทั้งทางกายภาพ แรงผลักดันทางสังคม การเมืองและระบบเศรษฐกิจที่มีองค์กร โดย Lunenburg and Ornstein (2012) นำเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงระบบไว้ว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากทำการวิเคราะห์การดำเนินงานทางการศึกษาและบทบาท ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดระบบเปิด (Open-systems framework) มิติการดำเนินงานของสถานศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการแปรสภาพ (Transformation process) และผลผลิต (Outputs) กรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ช่วยให้การวิเคราะห์การดำเนินงานของสถานศึกษาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการบริหารงานของสถานศึกษาทำให้การวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีความถูกต้องและยังสามารถชี้ให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารในการริเริ่มให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในระบบอีกด้วยรายละเอียดการบริหารสถานศึกษาเชิงระบบ มีดังนี้

1.1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) สถานศึกษาได้รับการจัดสรรบุคลากร งบประมาณ ความรู้จากสิ่งแวดล้อมภายนอก (รัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบในการจัด

การศึกษาของสถานศึกษา ในขณะที่กลุ่มต่างๆ มีข้อเรียกร้อง หรือความต้องการจากสถานศึกษา เช่น นักเรียนต้องการมีหลักสูตรที่สัมพันธ์และเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ ครูต้องการเงินเดือนเพิ่มสภาพการทำงานที่ดีผลประโยชน์อื่น ๆ และความมั่นคงในงาน เป็นต้น

1.2) กระบวนการแปรสภาพ (Transformation process) องค์กรจะทำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยนำเข้าสิ่งแวดล้อมภายนอกเพื่อให้ผลผลิต ระบบจะเพิ่มมูลค่าในการปฏิบัติงานผ่านกระบวนการแปรสภาพ ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงานของสถานศึกษาและการบริหารระบบ ระบบการบริหารงาน ประกอบด้วย สมรรถนะด้านเทคนิคของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การวางแผนการดำเนินงาน การสื่อสาร การประสานงาน การบริหารการเปลี่ยนแปลง การกำกับติดตาม และทักษะในการตัดสินใจ เป็นต้น

1.3) ผลผลิต (Outputs) ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าผ่านกระบวนการแปรสภาพ โดยใช้กิจกรรมการบริหาร เช่น การกำหนดโครงสร้างองค์กร การพัฒนาวัฒนธรรมการจูงใจ การนำการตัดสินใจ การสื่อสาร การบริหารการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตร การบริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณ เพื่อทำให้เกิดผลผลิตสำหรับโรงเรียน ผลผลิต ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการดำเนินงานของครู อัตราการเจริญงอกงามของนักเรียนและบุคลากรอัตราการออกกลางคัน การเปลี่ยนงานของบุคลากร การขาดเรียนของนักเรียนและขาดงานของบุคลากรความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับฝ่ายบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทัศนคติของนักเรียนต่อสถานศึกษาและความพึงพอใจในบริการของ นักเรียน ผู้ปกครอง

ในสวนสิ่งแวดล้อมภายนอกจะมีปฏิกริยาและส่งผลต่อผลผลิตและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ระบบซึ่งเป็นสวนสำคัญในการสร้างความสำเร็จของโรงเรียน ข้อมูลย้อนกลับในเชิงลบสามารถจัดปัญหาความยุ่งยากในการปฏิบัติงานตามแผนของโรงเรียนและส่งผลต่อผลผลิตที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของสถานศึกษา

Hoy and Miskel (2001) นำเสนอรูปแบบระบบสังคมในสถานศึกษาซึ่งเป็นระบบสังคมที่มีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้ (1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ประกอบด้วย แรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม (Environmental constrains) บุคลากรและเงินทุน (Human and capital resources) ภารกิจ และนโยบายของคณะกรรมการโรงเรียน (Mission and board policy) วัสดุและวิธีการ (Materials and methods) และอุปกรณ์ (Equipment) (2) กระบวนการ (process) ประกอบด้วย ระบบโครงสร้าง (Structure System) ระบบวัฒนธรรม (Cultural System) ระบบการเมือง (Political System) และระบบปัจเจกบุคคล (Individual System) (3) ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) การขาดเรียน (Absenteeism) การออก

กลางคัน (Dropout rate) และคุณภาพโดยรวม (Overall quality) (4) สิ่งแวดล้อม (Environment) คือ สิ่งที่อยู่นอกสถานศึกษาเป็นระบบสังคม การกำหนดขอบเขตของสถานศึกษา บางครั้งก็ทำได้ไม่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับกันว่าสิ่งแวดล้อมเกี่ยวข้องและส่งผลต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา สิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งของปัจจัยนำเขาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทรัพยากรต่างๆ ค่านิยม เทคโนโลยี ความต้องการ และประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแรงผลักดันและโอกาสในการดำเนินงานขององค์กร เมื่อเป็นเช่นนี้สิ่งแวดล้อมในลักษณะใดที่เป็นแรงผลัก หรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมองค์กรหรือการดำเนินงานของสถานศึกษาทั้งสิ่งแวดล้อมวงกว้างและสิ่งแวดล้อมเฉพาะที่อยู่ใกล้สถานศึกษาล้วนมีอิทธิพลต่อโครงสร้างและกิจกรรมของสถานศึกษา

2) ทฤษฎีองค์กรและกระบวนการบริหารงาน (ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และ สุชาติ บางวิเศษ, 2562) ให้ความสำคัญของการทำหน้าที่ของฝ่ายบริหารมากกว่าการทำงานของฝ่ายพนักงานระดับปฏิบัติการ และมุ่งเน้นไปยังวิธีการทำงานตลอดจนพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารเป็นหลักโดยหลักการที่เป็นที่รู้จักในระดับสากล คือ POSDCORB ซึ่งได้นำเสนอภาระหน้าที่สำคัญของนักบริหาร อันประกอบไปด้วย 7 ประการ คือ

2.1) การวางแผน (Planning: P) การวางแผนตลอดจนการจัดวางโครงสร้างของการทำงาน วางแผนการลงหนาเพื่อเตรียมการ วางแผนทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ

2.2) การจัดองค์กร (Organizing: O) การจัดองค์กรตั้งแต่การกำหนดโครงสร้าง ตำแหน่งอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนการกำหนดสงงาน แบ่งงานทำอย่างเป็นระบบระเบียบ

2.3) การจัดการเกี่ยวกับบุคลากรในองค์กร (Staffing: S) การจัดการเกี่ยวกับบุคลากรในองค์กร ตั้งแต่การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การจัดตำแหน่ง การพัฒนา เป็นต้น

2.4) การอำนวยการ (Directing: D) เป็นการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการ ออกคำสั่ง ไปจนถึงการมอบหมายภารกิจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนภาวะการเป็นผู้นำ

2.5) การประสานงาน (Co-ordinating: Co) กิจกรรมต่างๆ ให้การทำงานบรรลุเป้าหมายด้วยดี รวมไปถึงการประสานงานในแต่ละส่วนให้สอดคล้องกันด้วย เพื่อให้การทำงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.6) การรายงานการปฏิบัติงาน (Reporting: R) ตั้งแต่งานส่วนบุคคลไปจนถึงองค์กร เพื่อให้รู้ถึงการทำงานของฝ่ายต่างๆ และควบคุมให้ดำเนินไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ และสามารถตรวจสอบตลอดจนประเมินผลได้

2.7) การบริหารงบประมาณ (Budgeting: B) ตั้งแต่การประเมินงบประมาณการจัดทำบัญชีการตรวจสอบด้านการเงิน ไปจนถึงการนำงบประมาณมาใช้อย่างคุ้มค่าที่สุด

3) การบริหารยุคใหม่ “Founder of Modern Management Method” เป็นหลักการที่ให้ความสำคัญกับบุคลากร ระบบการทำงาน ระบบผลตอบแทน ไปจนถึงระบบสวัสดิการ เพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่แรงงานและสร้างความภักดีต่อองค์กรในคราวเดียวกันด้วย ทฤษฎีของ Fayol คือ Fayolism หรือ ทฤษฎีการบริหารจัดการธุรกิจ Theory of Business Administration นั้นเอง โดยมีหลักการสำคัญอยู่ 5 ปัจจัยหลักที่เรียกว่า POCCC ซึ่งต้องประสานสอดคล้องกัน ได้แก่ การวางแผน (Planning: P) การจัดองค์กร (Organizing: O) การบังคับบัญชาหรือสั่งการ (Commanding: C) การประสานงาน (Coordinating: C) และการควบคุม (Controlling: C)

4) Deming Cycle ของ Edwards Deming หนึ่งในนักทฤษฎีการจัดการยุคต้นของการบริหารสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก ทฤษฎีที่โดดเด่นที่สุด คือวงจรรูชัวร์ต (Shewhart Cycle) ที่พูดถึงระบบการบริหารงานแบบ PDSA หรือ Plan-Do-Study-Act ที่เป็นทฤษฎีการพัฒนาแบบต่อเนื่องนั่นเองต่อมาได้มีการพัฒนามาเป็น PDCA หรือบางทีก็เรียกว่า Deming Cycle ประกอบด้วย

4.1) การวางแผน (Plan: P) คือ การกำหนดขั้นตอนวิธีการ ระยะเวลา ทรัพยากรที่จำเป็นทั้งในด้านบุคคล งบประมาณ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

4.2) การดำเนินงาน (Do: D) คือ ทำความเข้าใจและลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

4.3) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check: C) คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใดบ้าง

4.4) การปรับปรุงแก้ไขปัญหา (Action: A) คือ การแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มีปัญหาใด ๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป โดยทฤษฎีนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากเมื่อถูกนำไปใช้บริหารบริษัทในญี่ปุ่นหลังช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่สองจนทำให้ญี่ปุ่นก้าวขึ้นมาเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกในขณะนั้น

กล่าวโดยสรุปหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการองค์กรที่มีคุณภาพ มีกระบวนการสำคัญ คือ การวิเคราะห์สภาพบริบทขององค์กร แล้วนำข้อมูลมาวางแผนการทำงานพร้อมทั้งการจัดตั้ง

ที่มงานรับผิดชอบโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ประสานงานกับบุคคลหรือองค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับเป้าหมายของงาน มีการกำกับติดตามการทำงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศย้อนกลับไปที่ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ มีการสรุปรายงานผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 การบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาเน้นการกระจายอำนาจการบริหารและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 39 ระบุให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาโดยตรง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการพัฒนาการศึกษาโดยการถ่วงโอนอำนาจการตัดสินใจจากรัฐไปยังสถานศึกษาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบ ตัดสินใจในเรื่องงบประมาณ บุคลากรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ แก่ผู้เรียน สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารโรงเรียนในแบบเบ็ดเสร็จ มีอิสระและมีความคล่องตัวในกระบวนการบริหารจัดการมีการทำงานเป็นทีมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบรรยากาศการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยมุ่งเน้นความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด ขั้นตอนการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีดังนี้ 1) วิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียน ศึกษาจุดเด่น จุดด้อยของโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน 2) กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย 3) กำหนดกลยุทธ์ วางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ 4) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ 5) ประเมินตนเอง ประเมินภายใน 6) รายงานประจำปี/รายงานการประเมินตนเอง (ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ, 2562)

หลักการสำคัญในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1) หลักการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการด้านศึกษาเด็ก

2) หลักการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครองตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

3) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน การจัดการศึกษาโดยสวนกลาง มีข้อจำกัดเกิดความล่าช้าและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษา โดยคิดว่าโรงเรียนเป็นของทุกคน

4) หลักการบริหารตนเอง สวนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมาย โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานได้หลากหลายด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ขึ้นกับความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ส่งผลให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม ที่ทุกอย่างกำหนดมาจากสวนกลางทั้งทางตรงหรือทางอ้อม

5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล สวนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐานเมืองนครอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อให้ มีคุณภาพ และมาตรฐานเป็นไปตามกำหนด และเป็นไปตามนโยบายของชาติ

Wohlstetter (1995) ได้เสนอแนวคิดของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ในการขับเคลื่อนประสิทธิภาพของโรงเรียน ได้แก่ การตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การสรรหา และการจัดการบุคลากรทางการศึกษา และการจัดการทางการเงินของโรงเรียน SBM เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ทำให้การศึกษาอยู่ในสภาพใกล้เคียงกับการเรียนรู้มากที่สุด เพิ่มพลังให้โรงเรียนด้วยการให้อิสระมากขึ้นในการพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนความสำเร็จในการขับเคลื่อน ประสิทธิภาพของโรงเรียนเชื่อมโยงกับผู้นำโรงเรียน ในบริบทของการปรับปรุงประสิทธิภาพและส่งเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาด้านต่างๆ รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ บริบทโรงเรียน กำหนดพันธกิจของโรงเรียนการจัดการเชิงกลยุทธ์การตัดสินใจ การใช้ทรัพยากร คุณภาพของผู้บริหารและบทบาทของบุคลากร ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนและชุมชนการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานใหม่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) การจัดการหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนรู้ 2) การจัดการदानครูและบุคลากร 3) การพัฒนานักเรียน 4) การจัดการทางการเงิน 5) การสนับสนุน สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา 6) การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มบริการพิเศษแก่นักเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนขึ้นอยู่กับคณะทำงานที่สามารถดำเนินการได้ตามพันธกิจ เป้าหมาย การนำเทคโนโลยีมาใช้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้บริหารควรมีความฉลาดทางอารมณ์ร่วมด้วยเพื่อให้ความสุขให้กับบุคลากรและนักเรียนในโรงเรียน ดังนั้นการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการพัฒนานักเรียนที่สนับสนุนกระบวนการที่สนใจของการจัดการศึกษาในบริบทของการปกครองตนเองในระดับภูมิภาคและสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ตอบสนองนโยบายระดับชาติในบริบทของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

The World Bank (2008) กล่าวว่า การบริหารภายใต้บริบทของการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน สร้างโอกาสสำหรับบุคลากรและนักเรียนในการพัฒนาตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมืออาชีพเพิ่มขึ้น ผู้ปกครอง และ ครู รู้จักนักเรียนดีที่สุดในเมื่อมีโอกาสได้ร่วมมือกับโรงเรียนสามารถพัฒนาแนวทางส่งเสริมความสามารถในเรื่องต่างๆ ที่เหมาะสมตามที่นักเรียนต้องการ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) เป็นที่ยอมรับของโรงเรียนต่างๆ โดยการบริหารจัดการขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโรงเรียน ท้องถิ่นและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมรับผิดชอบตัวชี้วัด คือ ความสำเร็จของนักเรียนโดยตรง จุดประสงค์หลักคือการกระจายอำนาจการตัดสินใจเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งสำคัญคือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนแล้วดำเนินการปรับปรุงกระบวนการบริหารเน้นผลลัพธ์ของนักเรียน เพิ่มความรับผิดชอบของบุคลากรในสถานศึกษา การกำหนด นโยบาย แผนปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินงานของโรงเรียน มีความชัดเจนตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียนมีความเป็นอิสระและได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากหน่วยงานและบุคคลที่เป็นสมาชิกในท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ทั้งนี้โรงเรียนจะรายงานผลการดำเนินการต่างๆ ต่อท้องถิ่นและส่วนกลาง

สรุปการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจของการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ในการตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทั้งในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสริมพลังจากการปกครองตนเองร่วมกันซึ่งจะสร้างบริบทที่นำไปสู่วัฒนธรรมของสถานศึกษาที่มีความร่วมแรงร่วมใจอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งชุมชน ครูและผู้บริหารสถานศึกษา เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของการศึกษาและนักเรียนเป็นสำคัญเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพราะการเรียนรู้คือหัวใจของการบริหารและการจัดการศึกษาที่สถานศึกษาต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการประเมินผลตามสภาพจริง มีแผนการเรียนและประสานทรัพยากรเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน

2.3.3 หลักการและแนวคิดในการบริหารจัดการสถานศึกษาสำหรับคนพิการ

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการประเทศไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาเป็นพิเศษรัฐจะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายยียดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาดำเนินการเรื่องเนื้อหาสาระและกิจกรรม

ทักษะและกระบวนการศึกษา การฝึกปฏิบัติและได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงามบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและสื่อการเรียน จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การจัดทำหลักสูตรจะต้องมีความหลากหลายและมีความเหมาะสมของแต่ละระดับหรือแต่ละประเภท โดยคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพรวมทั้งการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาด้วยการจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ เป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบของโรงเรียนเฉพาะความพิการตามประเภทความพิการแต่ละประเภท โดยจัดการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีทั้งการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ มีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะประเภทความพิการที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่ม มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญ รวมทั้งมีสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและมีคุณภาพ ในการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการต้องจัดการศึกษาตามศักยภาพความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท จึงกำหนดเป็นกฎหมายพระราชบัญญัติ นโยบาย มาตรการการปฏิบัติ การบริหาร การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ การผลิตและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งจัดให้มีสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการ โดยมุ่งประโยชน์ของเด็กพิการแต่ละประเภทเป็นสำคัญซึ่งรูปแบบการจัดการศึกษาในโรงเรียนสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ต้องจัดให้เหมาะสมกับแต่ละประเภทความพิการ

การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการอยู่บนฐานสิทธิมนุษยชนและสิทธิตามกฎหมาย มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถผู้เรียนพิการให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือแรกพบความพิการให้การศึกษาอบรมให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี มีอาชีพ มีงานทำ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคม ช่วยเหลือตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ จัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ พัฒนาผู้เรียนพิการตามความถนัดและเต็มศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผลที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ของผู้เรียนรายบุคคล ภาควิชาครีษมายามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ ใหม่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น Riswandi, Mujiyati and Oktaria (2020) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษา ใหม่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย (1) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และกฎของโรงเรียน เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน (2) กำหนดกลยุทธ์ และมาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโรงเรียน (3) จัดตั้งและประสานงานในองค์กรเพื่อการนำนโยบาย แผนงาน โครงการ

ไปสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้ ผู้บริหารจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้บุคลากร เข้าใจระบบงาน (4) จัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากร รวมถึงการบริหารทรัพยากรและงบประมาณให้เพียงพอและประสบผลสำเร็จ (5) สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนและสร้างการยอมรับในการบริหารจัดการ (6) บริหารจัดการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างประหยัดและคุ้มค่า

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น (2564) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สามารถเรียนได้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยการปรับเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนควบคู่กับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2563) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ครูผู้สอนต้องศึกษาทุกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่ ลักษณะความบกพร่อง ข้อจำกัด ศักยภาพ ความสามารถพื้นฐาน การดำเนินชีวิตประจำวัน สภาพครอบครัว ความต้องการพื้นฐาน องค์กรประกอบในการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ เรียนรู้ วิธีการจัดการชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อม การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน รูปแบบการสอน เทคนิคการสอน การพัฒนาทักษะที่จำเป็น จิตวิทยา และการวัดผลและประเมินผลสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สุด การวางแผนการจัดการเรียนการสอนจึงต้องวางแผนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูจึงต้องรอบรู้และมีความรู้ความเข้าใจ มีเทคนิคในการจัดการ รู้จักเลือกใช้ทักษะที่เหมาะสม มีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนานักเรียน เพื่อให้เป้าหมายทางการเรียนบรรลุตามตัวชี้วัด และนักเรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพอย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพนั้น ไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าควรดำเนินการอย่างไร แต่มีหลักการกว้าง ๆ ไว้เป็นแนวทางในการศึกษาทำความเข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ครูจึงต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งนี้มีแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพื่อการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ผู้เรียน

ครูต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างละเอียดชัดเจน และนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก จัดกลุ่ม วางแผน เพื่อการช่วยเหลือหรือส่งเสริมพัฒนาใช้ประกอบการ

ออกแบบการจัดการเรียนการสอน การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เครื่องช่วยที่เหมาะสม และเพื่อที่ผู้สอนจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ครูสามารถนำข้อมูลเดิมของนักเรียนที่มีอยู่แล้วมาประกอบการวิเคราะห์ ได้แก่ ข้อมูลจากตัวนักเรียน ข้อมูลทางการแพทย์ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ปกครองแฟ้มสะสมผลงานนักเรียนและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย

1.1 ด้านร่างกาย ควรศึกษาพฤติกรรมด้านร่างกายของผู้เรียนเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย สุขภาพ และการเจริญเติบโต การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ข้อจำกัดทางด้านร่างกาย ความสามารถทางด้านการได้ยิน การมองเห็นซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนเพื่อหาทางในการแก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและความพร้อมทางด้านร่างกายให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านอารมณ์ ควรศึกษาพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ จิตใจ เพื่อส่งเสริม พัฒนาให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยและมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างไร เหมาะสมกับวัยหรือไม่การปฏิบัติตนขณะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมเป็นอย่างไร มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาใดบ้าง ลักษณะการเกิดพฤติกรรมเป็นอย่างไร เกิดขึ้นบ่อยเพียงใด มีความรุนแรงของพฤติกรรมอย่างไร ส่งผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมทางการเรียนและการดำเนินชีวิตอย่างไร เป็นต้น

1.3 ด้านสังคม ควรศึกษาพฤติกรรมด้านสังคมของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัว การทำงาน การปฏิบัติกิจกรรม และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น การยอมรับ และการเคารพกฎกติกา ข้อตกลงของการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อหาทางแก้ปัญหา หรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางสังคมที่ดี และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม การมีมารยาทที่ดี การมีลักษณะนิสัยที่ดีในการอนุรักษ์ รักษา ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม เป็นต้น

1.4 ด้านสติปัญญา ด้านสติปัญญาของผู้เรียน เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์ โดยศึกษาเกี่ยวกับความสามารถพื้นฐานทางการเรียน ความพร้อมทางการเรียน ความสามารถในการรับรู้ เรียนรู้ ความสามารถในการแสวงหาความรู้และการพัฒนาตนเอง เช่น การใช้ทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ตัดสินใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการให้เหตุผลความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

1.5 ข้อมูลจำเป็นอื่น ๆ ควรศึกษาข้อมูลที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา การวิเคราะห์ผู้เรียน ให้มีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการช่วยเหลือ

พัฒนานักเรียน เช่น ภูมิหลังครอบครัวประวัติการเจ็บป่วย โรคประจำตัว รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ข้อมูลพฤติกรรมในห้องเรียนพฤติกรรมนอกห้องเรียน ความต้องการจำเป็น ศักยภาพ ความถนัด และความสนใจ เป็นต้น เมื่อครูผู้สอนทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนครบทั้ง 5 ด้าน แล้ว ครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนจำแนกจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและออกแบบการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) นักเรียนที่เรียนได้ตามหลักสูตร 2) นักเรียนที่เรียนได้แต่ต้องปรับหลักสูตร ได้แก่ ปรับตัวชีวิต ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับวิธีการวัดประเมินผล เช่น การตัดปรับ หรือ ลด ให้สอดคล้องกับความสามารถพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบันและอนาคต 3) นักเรียนที่มีปัญหาความพิการซ้อน (สติปัญญา) เรียนตามหลักสูตรพิการซ้อน (ทักษะการดำรงชีวิต : Independent Living Class : ILC)

หลักการพื้นฐานในการปรับหลักสูตร

1. ปรับหลักสูตรตามความพร้อมของนักเรียน โดยพิจารณาจากความสามารถพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล
2. ปรับตัวชีวิต เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อ วิธีการ เครื่องมือ หรือเกณฑ์การวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับลักษณะความพิการ ข้อจำกัด และศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล
3. สิ่งที่ปรับควรเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือความสามารถพื้นฐานของนักเรียนควรเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม ใกล้เคียง สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาตนเองนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงและมีเจตคติที่ดีทางการเรียน เมื่อมีโอกาสประสบความสำเร็จ
4. เนื้อหาที่ปรับอาจจำเป็นต้องตัดหรือแบ่งออกเป็นขั้นตอนเล็ก ๆ อย่างเชื่อมโยงกันจนครบถ้วน หรือจำแนกเนื้อหาใหม่ ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน
5. คำนี้ถึงข้อจำกัดของนักเรียนรายบุคคล โดยไม่ควรนำมาเป็นสิ่งที่ปิดกั้นหรือก่อให้เกิดอุปสรรคทางการเรียน เช่น หลีกเลี่ยงการใช้ไม้บรรทัดกับนักเรียนที่มีอาการเกร็ง หลีกเลี่ยงการอ่านออกเสียงคล่องแคล่วกับนักเรียนที่พูดช้า พูดไม่ชัด ลดจำนวนแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ช้า เป็นต้น
6. นักเรียนจะมีส่วนร่วมและเกิดแรงจูงใจ ถ้าสิ่งที่เรียนมีความสำคัญและน่าสนใจต่อตนเอง เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องในระดับปานกลางถึงมาก สิ่งที่เรียนควรจะเป็นไปประโยชน์นำไปใช้ได้ทันทีในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. คำนี้ถึงข้อจำกัดทางด้านประสบการณ์ตรงของนักเรียน การปรับวิธีการสอน ควรปรับให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการจำเป็นของผู้เรียน โดยพิจารณาว่าส่วนที่ปรับ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างไร ครูอาจเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การสาธิตและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การชี้แนะ ช่วยเหลือ หรือคอยบอกให้ทำโดยครูอาจต้องใกล้ชิดและสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นการถาม-ตอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมปรับและยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางการเรียนทั้งนี้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก จึงควรสนใจและใส่ใจนักเรียนรายบุคคลเป็นพิเศษ มอบหมายงานที่เหมาะสม เด็กบางคนอาจท้อถอย ถ้าต้องใช้เวลาามากกว่าจะไปถึงจุดหมายปลายทาง จึงควรกำหนดเป้าหมายระยะสั้นเพื่อให้เกิดโอกาสประสบความสำเร็จในการพัฒนา

กล่าวโดยสรุปนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เป็นผู้เรียนที่เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยข้อจำกัดด้านร่างกายทำให้มีสมรรถภาพทางกายที่ไม่สมบูรณ์ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของช่วงวัย การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่ประกอบด้วย การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาและนันทนาการ ย่อมจะทำให้เด็กนักเรียนมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสมวัย เน้นการปฏิบัติซ้ำ ๆ จนชำนาญ ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ และจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ และร่วมกิจกรรมต่างๆได้อย่างอิสระ

2.4 การประเมินความต้องการจำเป็น

2.4.1 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

การวางแผนการทำงานจะต้องเริ่มการประเมินบริบท เพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงาน และรู้ความต้องการของหน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองตอบในด้านใด การดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการทำงาน ด้วยเหตุนี้จึงมีการพัฒนาวิธีการวิจัย ประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) เพื่อช่วยวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

การวางแผนงานหรือโครงการโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการจำเป็นในระดับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ และหาแนวทางปรับความต้องการจำเป็นย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและปัญหาอื่น ๆ ตามมาอย่างไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะโครงการด้านบริการสังคม การละเลยต่อความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย อาจเป็นเหตุให้โครงการนั้นขาดความร่วมมือและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือให้บริการไม่ตรงกับความต้องการจำเป็นหรือไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้เกิดความล่าช้าหรือสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ในบริบทของโรงเรียนการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นทำให้สามารถระบุสิ่งที่จำเป็นของผู้เรียนซึ่งนำมาใช้ในการพัฒนา

ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งให้เห็นจุดอ่อนของผู้เรียน ระบุจุดอ่อนที่ครูควรได้รับการพัฒนา ซึ่งทิศทางที่โรงเรียนต้องการพัฒนาในอนาคต และยังใช้ประโยชน์ในการเสาะแสวงหาวิธีการพัฒนาผู้เรียนที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผลกระทบบ้างมากที่สุด การจัดทำข้อมูลสารสนเทศถือว่ามีความสำคัญต่อการวางแผนและการพัฒนาองค์กร การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นทำให้สามารถกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน กำหนดระดับความสำเร็จที่มุ่งหวัง และกำหนดแนวทางการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยในการทำงาน นอกจากนี้ยังสามารถชี้จุดบกพร่องหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการแก้ไข การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ในการวางแผนและพัฒนางาน และเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการตั้งแต่ก่อนเริ่มวางแผนงาน ระหว่างการปฏิบัติงาน หรือหลังสิ้นสุดการทำงาน นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวานิช ยังกล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่าช่วยระบุปัญหาที่เป็นปัญหาที่แท้จริงทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้ตรงจุดเป็นไปตามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการและหรือองค์กร นอกจากนี้ในการของงบประมาณสนับสนุนโครงการจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ หากมีการใช้เทคนิคการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นช่วยในการสำรวจปัญหาหรือความต้องการของหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องก่อน จะทำให้โครงการและหรือองค์กรได้รับความเชื่อถือและมีความเป็นไปได้สูงที่จะได้รับการสนับสนุน (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ซึ่ง สุวิมล ว่องวานิชยังกล่าวถึงการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจร เป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ดังต่อไปนี้ 1) การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานป้องกันการสูญเสียทรัพยากรกับการดำเนินงานที่ไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์การดำเนินงานมาอย่างแท้จริง 2) ผลที่ได้จากการวิจัยความต้องการจำเป็น เป็นข้อมูลที่สะท้อนภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผนการกำหนดแนวทางพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้น และสนองความต้องการขององค์กร กล่าวได้ว่านักวิชาการได้ข้อมูลจากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในการกำหนดนโยบายใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรทุกขั้นตอน ใช้ในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนกับองค์กรและระหว่างองค์กร นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นยังสามารถใช้เป็นหลักเทียบในการดำเนินงาน นำมาช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน และมั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง ประโยชน์ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในประเด็นนี้สามารถขยายความให้ชัดเจนขึ้นว่า การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะให้คำตอบแก่บุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการนำทรัพยากรไปใช้ในการพัฒนา และสร้างความมั่นใจว่าสิ่งที่ได้ปฏิบัติจะสนองความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง เนื่องจากมีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่รองรับการตัดสินใจเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาองค์กร เป็นการป้องกันปัญหาการลงทุนที่ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ ข้อมูลที่ชี้ความต้องการและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยเป็นเกราะป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจทางการเมือง ในการวางแผนการดำเนินงาน

ในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญทำให้เกิดความมั่นใจกับทุกฝ่ายและเป็นการป้องกันการตัดสินใจทางการเมืองได้ว่าเป็นไปอย่างไร้ประนีประนอม 3) การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานที่นำไปสู่การพัฒนาองค์กรตั้งแต่ขั้นตอนแรก ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติงานและพัฒนาโครงการ การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะช่วยกำหนดเป้าหมายขององค์กรจากผลการวิจัยซึ่งแสดงความต้องการจำเป็นของลูกค้ำและหรือองค์กร ขั้นตอนระหว่างการดำเนินงาน การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด และขั้นตอนสุดท้าย การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดผลกระทบจากโครงการ ทำให้การพัฒนาการศึกษาได้รับการชี้แนะทางจากฐานข้อมูลที่มีอยู่ทำให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของการปฏิบัติงานในช่วงเวลาหนึ่ง (Gilmore & Campbell, 1996, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา (2557) การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบ หรือองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยกำหนดแนวทางแก้ไขสิ่งที่ต้องการจำเป็นให้ถึงเป้าหมาย แล้วหาช่องว่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นเพื่อแก้ไข จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วน และความเหมาะสมเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาต่อไปจากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นคือ กระบวนการที่ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น โดยข้อมูลที่ได้จากบุคคลสามารถนำมาสู่การตัดสินใจ วางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และข้อมูลดังกล่าวนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือเชิงสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีประโยชน์ในการวางแผนที่มีโอกาสเกิดสัมฤทธิ์ผลตามที่หวัง เป็นข้อมูลที่ใช้เป็นหลักเทียบความสำเร็จของการดำเนินงาน ทั้งในการวางแผนกลยุทธ์การทำงานของหน่วยงาน การพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรม การประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินความต้องการจำเป็นยังเป็นประโยชน์ในบริบทของการศึกษาที่มีเป้าหมายอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้เรียนทำความเข้าใจผู้เรียนที่ตนเองรับผิดชอบได้อีกด้วย

2.4.2 ความหมายของความต้องการจำเป็น

นักวิชาการ นักประเมินทางการศึกษา หรือทางสังคม ให้นิยามความหมายของคำว่า ความต้องการจำเป็น (Needs) ไว้หลากหลายที่สำคัญมีดังนี้

Witkin (1984, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) นิยามความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็น ความแตกต่างหรือช่องว่าง (gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ หรือสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (What is) กับสิ่งที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่คาดหวัง (What Should Be)

Stufflebeam, et al. (1977, อ้างถึงใน Witkin, 1984) ให้นิยามสรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่ต้องได้รับการตอบสนอง หรือก่อให้เกิดประโยชน์เมื่อได้รับการตอบสนอง โดยให้ความหมายความต้องการจำเป็นตามมุมมอง (View) 4 ด้าน ดังนี้

1. มุมมองด้านความแตกต่าง (Discrepancy View) ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างการกระทำ หรือผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ (Desired Performance) กับการกระทำ หรือผลการปฏิบัติงานที่สังเกตได้จากการปฏิบัติจริง (Observed Performance)

2. มุมมองด้านความเป็นประชาธิปไตย (Democratic View) ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความปรารถนา ความต้องการของคนส่วนใหญ่ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มอ้างอิงที่เชื่อถือได้

3. มุมมองด้านการวิเคราะห์ (Analytic View) ความต้องการจำเป็น หมายถึง สารสนเทศของสิ่งหนึ่งสิ่งใดในหน่วยงานที่บุคลากรผู้มีความสามารถได้พิจารณาลงความเห็นว่ามีความสำคัญต่อหน่วยงานและจำทำให้เกิดการพัฒนาในหน่วยงาน

4. มุมมองด้านการวินิจฉัย (Diagnostic View) ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่คุณค่าได้พิจารณาแล้วว่ามีความบกพร่องหรือขาดหายไป (Deficiency Of Absence) และพิสูจน์ได้ว่าสิ่งที่ขาดหายไปนั้นจะทำให้เกิดความเสียหาย (Harmful) ต่อหน่วยงาน

Kaufman and English (1992, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) กล่าวว่าความต้องการจำเป็น เป็นความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและสิ่งที่ปรารถนาจะเกิดขึ้นหรือต้องการให้เกิดขึ้น

Witkin and Altschuld (1995, อ้างถึงใน กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557) กล่าวว่าความต้องการจำเป็นคือความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับสิ่งที่ควรจะเป็น

Mckillip (1995, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น คือ การตัดสินคุณค่าของกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาที่พบและพยายามในการแก้ปัญหา 4 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับคุณค่า แตกต่างกันแต่ละบุคคล
2. ความต้องการจำเป็น เป็นเรื่องเฉพาะของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
3. ความต้องการจำเป็น อยู่ในรูปของปัญหาเมื่อผลผลิตไม่เพียงพอ
4. ความต้องการจำเป็น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือการแก้ปัญหา

ทิพวรรณ ประเสริฐอำไพสกุล (2544, อ้างถึงใน นพดล ฐลีจันทร์, 2560.) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น เป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่คาดหวัง ซึ่งผลการประเมินความต้องการจำเป็นจะชี้สภาพปัญหา ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันที่ต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ตามการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูล

จากความหมายความต้องการจำเป็นสรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็น เป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างจริงในปัจจุบัน เป็นสภาพที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามการรับรู้ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2.4.3 ประเภทของความต้องการจำเป็น

การกำหนดความต้องการจำเป็น ตามนิยามความต้องการจำเป็น มีบทบาทสำคัญต่อการออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งสุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้กล่าวถึงประเภทของการนิยามความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

1. การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) หมายถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างจริง นิยามนี้ยังสามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกกำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น กลุ่มที่สองกำหนดความต้องการจำเป็นลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้หรือไม่ใช่ก็ได้ เช่น มุมมองของ Scriven แต่เกณฑ์การพิจารณาว่าจะเป็นการต้องการหรือไม่ให้พิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับ หากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนอง หรือความเสียหายหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้น หากความต้องการจำเป็นนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง นิยามนี้เรียกว่า Performance Needs

2. การนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) Scriven ให้ข้อเสนอแนะว่า ความต้องการจำเป็นไม่ต้องกำหนดในลักษณะของความแตกต่างเสมอไป แต่สามารถกำหนดเป็นสิ่งซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น หรือสิ่งที่แสดงว่ามีความต้องการจำเป็นและเป็นประโยชน์ ซึ่งต้องเสริมในส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้น ความต้องการจำเป็นตามนิยามนี้จัดอยู่ในกลุ่มของนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) หมายความว่า สิ่งที่ต้องการและจำเป็นต้องทำให้ได้ หรือทำให้เกิด หรือทำให้มี ซึ่งหากไม่ได้รับจะอยู่ในสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ นิยามตามโมเดลการแก้ปัญหานี้เรียกว่า Treatment Needs

ประเภทความต้องการจำเป็นมีนักวิชาการ นักประเมินได้จัดประเภทความต้องการจำเป็นไว้หลากหลาย ที่สำคัญมีดังนี้

Bradshaw (1972) และ Mckillip (1987, อ้างถึงใน กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557) จำแนกความต้องการจำเป็นตามความคาดหวัง 4 ประเภท สรุปได้ ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นในรูปแบบความแตกต่างของสภาพ ที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังไว้ ซึ่งสภาพที่คาดหวังไว้นั้นได้รับการกำหนดหรือสร้างเกณฑ์จากประสบการณ์และความรู้ของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ความต้องการจำเป็นประเภทนี้มีประโยชน์ในการดำเนินการวางแผนในด้านที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนั้นมาก่อนหรือมีประสบการณ์เพียงเล็กน้อยแต่กลุ่มเป้าหมายอาจไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ เนื่องจากเป็นความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

2. ความต้องการจำเป็นที่เกิดจากความคาดหวังของสมาชิกในกลุ่มที่มีผลผลิตหรือผลงานของตน อาทิ ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม การพัฒนาทีมงาน

3. ความต้องการจำเป็นในรูปแบบความแตกต่างของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวังไว้ ซึ่งสภาพที่คาดหวังนั้นเป็นความต้องการของผู้รับบริการ อาทิ จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนในสถานศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจด้านงบประมาณและการกำหนดแผนงานขององค์กร

4. ความต้องการจำเป็นในรูปแบบความแตกต่างของการได้รับบริการของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ต่างกัน

Witkin (1984; 1994, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) จำแนกความต้องการจำเป็นตามองค์กรผู้รับและผู้ให้บริการออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความต้องการจำเป็นระดับปฐมภูมิ (Primary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service Receivers) หรือลูกค้าในทางการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน ความต้องการจำเป็นระดับทุติยภูมิ (Secondary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (Service Providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของบุคลากรในหน่วยงาน ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร และความต้องการจำเป็นระดับตติยภูมิ (Tertiary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นด้านทรัพยากรและการแก้ปัญหา (resources solution) ซึ่งช่วยในการดำเนินงานของหน่วยงาน ในบรรดาความต้องการจำเป็นทั้งหมด Witkin เห็นว่าความต้องการที่มีความสำคัญที่สุด คือ ความต้องการจำเป็นเป็นระดับปฐมภูมิ เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรต้องรับใช้

Witkin and Alschuld (1995, อ้างถึงใน นพดล ธุณีจันทร์, 2563) แบ่งประเภทของความต้องการจำเป็นออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 (Primary) ความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service Receivers) เช่น นักเรียน ลูกค้า คนไข้ ผู้ใช้ข้อมูล พนักงาน เป็นต้น

ระดับที่ 2 (Secondary) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการและกำหนดนโยบาย (Service Providers and Policymakers) เช่น ครู ผู้ปกครอง บรรณารักษ์ ผู้บริหาร ผู้จัดการ

ระดับที่ 3 (Tertiary) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทรัพยากรหรือวิธีแก้ปัญหา (Resources Or Solutions) เช่น อาคารสถานที่ การอำนวยความสะดวก วัสดุ เทคโนโลยี การขนส่ง เงินเดือนและผลตอบแทน เงื่อนไขการทำงาน เป็นต้น

ถนอมจิตต์ ขุฑทะกะพันธ์ (2546, อ้างถึงใน นพดล ธุณีจันทร์, 2563) ได้สรุปประเภทของความต้องการจำเป็นโดยใช้หลักการจัดประเภทตามคุณลักษณะดังนี้

1. ระดับความต้องการจำเป็น ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของสังคม (Mega Needs, social needs) ความต้องการจำเป็นขององค์กร (Macro Needs, Organizational Needs) ความต้องการจำเป็นของกลุ่มบุคคล (Group Needs) ความต้องการจำเป็นของบุคคล (Micro Needs,

Personal Needs) ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและกระบวนการ (Quasi Needs) (Kaufman & Witkins, 1997; Muir, et al., 1998)

2. สิ่งที่ถูกประเมิน ได้แก่ ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลผลิต (Output Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลผลิตและความต้องการ (Product Needs, Input Needs) ความต้องการจำเป็นด้านการแก้ปัญหา (Solution Needs)

3. เจ้าของความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ความต้องการจำเป็นปฐมภูมิ (Primary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ ความต้องการจำเป็นทุติยภูมิ (Secondary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ ความต้องการจำเป็นตติยภูมิ (Tertiary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นด้านทรัพยากร (Resources) และการแก้ไขปัญหา

สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้จำแนกความจำเป็นใหม่ตามแนวคิดเชิงระบบได้เป็น 4 ประเภท คือ ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัย (Input Needs) ความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ (Process Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านการแก้ปัญหา (Solution Needs) ตามความคิดของคอปแมน, โรเจอร์และเมเยอร์ ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ถือเป็นความต้องการจำเป็นที่แท้จริง (Needs) ส่วนความต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและกระบวนการถือเป็นความต้องการจำเป็นเทียม (Quasi Needs) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความต้องการจำเป็นที่แท้จริง (Needs) ความต้องการจำเป็นนี้ ต้องมีการจำแนกเป็น (1) ความต้องการจำเป็นระดับจุลภาค เน้นการวัดผลผลิต (2) ความต้องการจำเป็นระดับมหภาคเน้นการผลิตผล และ (3) ความต้องการจำเป็นระดับเมกะเน้นการวัดผลลัพธ์โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นด้านผลผลิต (Product Gap) ผลผลิต (Output Gap) และผลลัพธ์ (Outcome Gap) ตามลำดับ

2. ความต้องการจำเป็นเทียม (Quasi Needs) ความต้องการจำเป็นจำแนกเป็นต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ และปัจจัยโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่ควรจะเป็นด้านกระบวนการ (Process Gap) และด้านปัจจัย (Input Gap) นอกจากนี้สุวิมล ว่องวานิช ได้แบ่งจำแนกความต้องการจำเป็น ตามช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็นออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Present หรือ Current Needs) เช่น ความต้องการจำเป็นของครูในปัจจุบันเกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน (2) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs) เป็นความต้องการจำเป็นที่กำหนดล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง เพื่อเตรียมการรับมือหรือป้องกันปัญหาที่คาดว่าจะเกิด เช่น ความต้องการจำเป็นในการผลิตบัณฑิตศึกษาในอีก 10 ปี ข้างหน้าจะมีลักษณะเช่นใด หากประเทศไทยจะเปลี่ยนผ่านตนเองเข้าสู่สังคมฐานความรู้ในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนากำลังคนระดับช่างฝีมือเพื่อสร้างขีดสมรรถนะในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้สุวิมล ว่องวานิช ยังแบ่งประเภทความ ต้องการจำเป็น

ตามขอบเขตการวิจัยดังนี้ การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete Needs Assessment) มีกิจกรรมต้องดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ การระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุด (Needs Identification) การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) และการกำหนดทางเลือกของการแก้ปัญหา (Needs Solution)

จากการศึกษาประเภทของความต้องการจำเป็น พบว่ามีการแบ่งประเภทความต้องการจำเป็นไว้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วิจัยว่าต้องการข้อมูลประเภทใด ซึ่งจะช่วยในการออกแบบการวิจัย การเก็บข้อมูลได้ตรงตามความต้องการหรือจุดมุ่งหมายในการประเมินความต้องการจำเป็นครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินความต้องการจำเป็นตามนิยามความแตกต่างและความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการระดับทุติยภูมิ

2.4.4 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักประเมินทางการศึกษาให้นิยามความหมายของคำว่า การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) ไว้หลากหลาย ที่สำคัญมีดังนี้

Kuafman (1981, อ้างถึงใน กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557) นิยามไว้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นการวิเคราะห์สารสนเทศอย่างเป็นระบบที่แสดงหลักฐานให้ทราบถึงความแตกต่างหรือช่องว่าง (Gap) ระหว่างผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current Results) และผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (Desired Result) รวมถึงการจัดเรียงลำดับความสำคัญของช่องว่างหรือความต้องการจำเป็น (Needs) ตลอดจนคัดเลือกความต้องการจำเป็นมาใช้เพื่อแก้ปัญหา

Witkin (1984) และ Mckillip (1987, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ได้นิยามการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง ส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ (Outcome Gaps) จากนั้นมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้น แล้วเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญมาแก้ไข และ Witkin ยังเสนอให้แนววิธีการวิจัยเชิงอนาคตมาใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น ทำให้การวางแผนงานขององค์กรมีลักษณะเป็นเชิงรุกมากขึ้น เนื่องจากการกำหนดความต้องการจำเป็นที่คาดว่าจะจะเป็นแนวโน้มหรือเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นแล้ว ยังมีการกำหนดว่าประเมินความต้องการจำเป็น ต้องมีการวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยอันเป็นที่มาของแนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete Needs Assessment) ที่มีการกำหนดความต้องการจำเป็นนักวิชาการที่มีบทบาทสำคัญในการประเมินความต้องการจำเป็น

Witkin and Altschuld (1995, อ้างถึงใน นพตล ฐลีจันทร์, 2563) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิเคราะห์ช่องว่าง หรือความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ต้องการหรือสภาพที่ควรจะเป็น (What Should Be) ที่มีระบบ จัดลำดับความสำคัญของความ

ต้องการจำเป็น (Setting Prentices) อันเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เนื่องจากการจัดกิจกรรมหรือพัฒนาการพัฒนาโครงการต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นสำคัญ หากทราบภายหลังว่าจุดมุ่งหมายของโครงการที่ปฏิบัติไม่ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ จะเป็นการสูญเปล่าทั้งเวลาและทรัพยากรเพราะผลที่ได้ไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ปัญหาให้ดีขึ้น

Gilmore and Campbell (1996, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ได้ให้ความหมาย การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) ไว้ว่าเป็นกระบวนการหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงใน (What Is) กับสภาพที่มุ่งหวัง (What Shouldbe) และช่องว่าง(Gap) ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่บอกลักษณะความต้องการที่สะท้อนมาจากสภาพ ปัญหาและความต้องการแก้ปัญหา ซึ่งต้องมีการจัดเรียงความสำคัญของปัญหาด้วย

นอกจากนี้ Reviere, et al. (1996, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ให้ความหมายว่าการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบสำหรับการคัดเลือกหรือวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการเป็นขั้นตอนผลการประเมินใช้ได้เฉพาะกลุ่มประชากร แต่มีความเป็นระบบบนฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์และเน้นที่ผลลัพธ์

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึงกระบวนการที่ใช้เพื่อระบุช่องว่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับที่ปรารถนาจะให้เกิดขึ้น แล้วจัดลำดับความสำคัญที่สุดมาเป็นประเด็นที่ต้องดำเนินการต่อไป ผลการประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ทราบว่ามีความต้องการอะไรบ้างที่สำคัญที่สุดที่ต้องเติมเต็มหรือขจัดออก ตามความคิดนี้การประเมินความต้องการจำเป็นจะให้ข้อมูลทั้งตัวความต้องการจำเป็น และวิธีการแก้ไขหรือขจัดปัญหาหรือสนองความต้องการ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการประเมินอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดความแตกต่างหรือผลลัพธ์ (Outcome Gaps) ระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน และนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เพื่อหาความต้องการจำเป็นที่แท้จริงมาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่อไป

2.4.5 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวางแผนการดำเนินงานเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินไว้ที่สำคัญมีดังนี้

Witkin and Altschuld (1995, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558,) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นที่มีประสิทธิภาพควรเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete Needs Assessment) โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) และการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เพื่อระบุสุดท้ายว่าความต้องการจำเป็นที่สำคัญที่สุด คืออะไร ซึ่ง Witkin and Altschuld (1995, อ้างถึงใน กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557) แบ่งขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นได้ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (Pre-Assessment) ระยะก่อนการประเมิน เป็นขั้นตอนการสำรวจเพื่อวางแผนทำการประเมินความต้องการจำเป็นโดยรวมสิ่งที่ตระหนักว่าเป็นปัญหาหรือความต้องการจำเป็นของการปฏิบัติงานในปัจจุบัน แล้วกำหนดขอบเขตหรือประเด็นที่สนใจที่จะพัฒนา กำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการประเมินรวมทั้งกำหนดข้อมูลที่มีอยู่ และเป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นที่มุ่งประเมินและทำการกำหนดข้อมูลที่รวบรวมแหล่ง ข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้ คือ แผนการปฏิบัติงานเบื้องต้นของการประเมินความต้องการจำเป็นสำหรับใช้ในระยะเวลาการประเมิน และระยะหลังประเมิน

ระยะที่ 2 การประเมิน (Assessment) ระยะการประเมิน เป็นขั้นตอนของการเก็บ รวบรวม ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตามที่กำหนดในแผนการปฏิบัติงาน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความต้องการจำเป็น จากนั้นนำข้อมูลความต้องการจำเป็นที่ได้มาจากการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในระดับเบื้องต้น รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของความต้องการจำเป็น ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นใน 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ระดับปฐมภูมิหรือผู้รับบริการ เช่น นักเรียน ลูกค้า คนไข้ ระดับที่ 2 ระดับทุติยภูมิหรือผู้ให้บริการ เช่น ครู ครอบครัว แพทย์ บรรณารักษ์ ระดับที่ 3 ระดับตติยภูมิ หรือทรัพยากรและแนวทางการแก้ปัญหา เช่น วัสดุอุปกรณ์ ขนาดของห้องเรียน เวลา เงินสนับสนุนและทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ประกอบด้วยความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้ กับสาเหตุของความต้องการจำเป็นนั้นผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้ คือ เกณฑ์หรือแนวทางสำหรับดำเนินการแก้ปัญหาที่มีความสำคัญ

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (Post Assessment) ระยะหลังการประเมินเป็นขั้นตอนของการนำผลประเมินในระยะที่ 2 ไปใช้ประโยชน์โดยจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น กำหนดวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมสามารถปฏิบัติได้ และนำเสนอผลการปฏิบัติงานทำการประเมินการประเมินความต้องการจำเป็นและนำเสนอรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลที่ได้จากการดำเนินการในระยะนี้ คือ แผนการปฏิบัติงาน รายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น ข้อสรุปที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อสรุปปากเปล่า

ในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

1. กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็นให้ชัดเจน โดยขั้นตอนต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน

2. ออกแบบประเมินความต้องการจำเป็น โดยทำการกำหนดรายการที่จะศึกษาให้ชัดเจน ซึ่งรวมถึงจุดมุ่งหมายเฉพาะในการศึกษา ขอบเขตเนื้อหาของความต้องการจำเป็นที่จะประเมินและชนิดของความต้องการจำเป็นที่ต้องการจำแนก จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและตรงเป้าหมายจะนำไปสู่การเก็บรวบรวมการวิเคราะห์ข้อมูลและกระบวนการรายงานผลที่ดี ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลอาจรวมถึงการจัดการเรื่องการสำรวจ การสัมภาษณ์ และการจัดลำดับ

3. ประเมินความต้องการจำเป็นโดยการหาความแตกต่างระหว่างสถานะที่เป็นเป้าหมายกับสถานะที่เป็นจริง จากนั้นจึงศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างซึ่งเป็นปัญหา

4. จัดลำดับความต้องการจำเป็นหรือการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งควรทำในรูปแบบของความจำเป็นสูงสุดและต่ำสุดโดยการวางขั้นตอนการเชิงปริมาณ เพื่อจัดลำดับความสำคัญรวมทั้งการจัดหมวดหมู่ของความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ สามารถใช้ในการวางแผนปฏิบัติการได้

5. การรายงานผลและการใช้ผล ผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นจะทำให้เราทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่จะต้องแก้ไข ทำให้เราสามารถกำหนดเป้าหมายของโครงการหรือการวางแผนโครงการต่าง ๆ ตลอดจนสามารถตัดสินใจเลือกหนทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ซึ่งคุณลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของการประเมินความต้องการจำเป็นคือการใช้ผลเพื่อการวางแผน การแก้ปัญหา การกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดผลสัมฤทธิ์หรือการยกระดับมาตรฐานและการตรวจสอบมาตรฐานการศึกษา ดังนั้น ในขั้นสุดท้ายของกระบวนการคือการนำผลที่ค้นพบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ Witkin แนะนำว่าการใช้ประโยชน์จากการศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นต้องใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ในช่วงเวลาที่จำกัดคือสามารถส่งข่าวสารไปยังผู้รับสารได้เหมาะสมในช่วงเวลาที่มีอยู่

นักประเมิน นักวิชาการ ได้แสดงทัศนะของการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นอยู่บนพื้นฐานหลักการ 2 ประการคือ หลักความแตกต่าง (Discrepancy) และหลักความสำคัญ (Importance) กระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น โดยทั่วไปจึงควรประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่จำแนกออกเป็น 5 ขั้นตอน (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาที่มุ่งหวัง (What Should Be)
2. การศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (What Is)
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากข้อ 1) และข้อ 2) และจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น

4. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในข้อ 3) และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น

5. การศึกษากำหนดแนวทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้จากข้อ 4

นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ยังได้สังเคราะห์ขั้นตอนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจากนักวิชาการด้านการประเมินไว้ โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ

ระยะแรก เป็นระยะก่อนการประเมินประกอบด้วยขั้นตอนการเตรียมการ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะให้เกิด กำหนดกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น และขั้นการออกแบบการประเมิน เกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามประเภท ขอบข่ายของการประเมินความต้องการจำเป็น การวางแผนงานด้านทรัพยากรค่าใช้จ่าย และระยะในการดำเนินงาน

ระยะที่สอง เป็นระยะระหว่างการประเมิน มีการกำหนดวิธีการเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดความต้องการจำเป็น และการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ระยะที่สาม ระยะหลังการประเมิน มีการนำผลไปใช้ประโยชน์ การเสนอผลหรือรายงาน ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ กำหนดแนวทางการแก้ไขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็นในขั้นของการนำผลไปใช้ประโยชน์นี้ แนวคิดของ Witkin และ Altschuld จะแตกต่างจากแนวคิดอื่นตรงที่มีการนำเสนอให้มีการวางแผนการดำเนินงานเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น มิได้หยุดแค่ขั้นการกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเท่านั้น แต่ต้องวางแผนว่าจะนำเอาแนวทางที่กำหนดไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างไร เพื่อบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่าขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินงานเหมือนกับการวิจัยโดยทั่วไป กล่าวคือ มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิควิธีการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานและผลการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น และที่สำคัญการประเมินความต้องการจำเป็นจะมีความสมบูรณ์ถ้าในขั้นตอนสุดท้าย มีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป

2.4.6 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

การจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) ของความต้องการจำเป็นเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์หาสาเหตุและการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ สามารถนำผลไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไป การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาเรียงลำดับ (Sort) ตั้งแต่ความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อย (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) จะช่วยให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นทราบถึงความต้องการจำเป็น หรือปัญหาที่แท้จริงที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนก่อนปัญหาอื่น ซึ่งวิธีที่ใช้จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นนั้น มีหลายวิธีด้วยกันผู้ประเมินจะต้องเลือกใช้และดำเนินการด้วยความระมัดระวังภายในระยะเวลาและทรัพยากรที่จำกัด (Bosin, 1992, อ้างถึงใน กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557 และนพดล ฐลีจันทร์, 2563)

วิธีการจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นมีหลายวิธีแต่ละวิธีจะแตกต่างกันออกไป แต่วิธีการจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ซึ่งสูตรในการคำนวณคือ

$$(PNI_{Modified}) = \frac{(I-D)}{D}$$

โดยการหาค่าผลต่างของ (I-D) หาดด้วยค่า (D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่องกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐาน ในการคำนวณอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม (สุวิมล ว่องวานิช, 2548) วิธีจัดลำดับความสำคัญแบบนี้ (PNI_{Modified}) มีข้อดี คือ คำนวณง่ายให้สรุปที่ดี และเมื่อถ่วงน้ำหนักจะทำให้ได้ความแตกต่างที่ชัดเจนขึ้น ข้อจำกัดของวิธีนี้คือ ข้อตกลงเบื้องต้นเป็น Interval Scale ที่ไม่ค่อยเหมาะสม และเป็นการพิจารณาแยกกันระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวัง ผลต่างที่มีค่าเท่ากันในระดับต่ำกว่าระดับสูงยากในการจัดเรียงลำดับ (กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา, 2557) ทรัพยากรที่จำกัด (Bosin,1992, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

2.5 แนวคิดในการพัฒนาการบริหารจัดการรูปแบบ (Model)

2.5.1 ความหมายของรูปแบบ

คำว่า“รูปแบบ” หรือ Model ความหมายจากพจนานุกรมแปลอังกฤษ-ไทย หมายถึง ภาพจำลอง รูปจำลอง สิ่งจำลอง หุ่นจำลอง ต้นแบบ แบบ แม่แบบ แบบอย่าง ตัวอย่าง และในพจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ซึ่งบรรณาธิการโดย Good (1973) ได้รวบรวมความหมายของแบบจำลอง (Model) ไว้ 4 ความหมาย คือ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างสำหรับการเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ 3) เป็นแผนภาพ หรือภาพ 3 มิติ ที่เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการ หรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัย หรือองค์ประกอบ หรือตัวแปรที่มีความสำคัญซึ่งกันและกันรวมตัวเป็นตัวประกอบ และเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคมอาจเขียนเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ หรือบรรยายด้วยภาษาก็ได้

Tosi and Carroll (1982 อ้างถึงใน นพดล ฐลีจันทร์,2560) กล่าวว่า รูปแบบเป็นนามธรรม ของจริง หรือภาพจำลองของสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีตั้งแต่แบบจำลองอย่างง่ายไป จนถึงแบบจำลองที่มีความซับซ้อนมาก ๆ มีทั้งแบบจำลองเชิงกายภาพ (Physical Model) เช่นแบบจำลองหอดูดาว แบบจำลองเครื่องบินเอฟ 16 เป็นต้น และแบบจำลองเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Model) ที่ใช้อธิบายสภาพการณ์ หรือปรากฏการณ์ด้วยภาษา หรือรูปสัญลักษณ์ เป็นต้น

Keeves (1988,อ้างถึงใน วาโร เฟิงส์วีสต์, 2558) ได้ให้ความหมายของคำว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัย หรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกัน และกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือ

ปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนั้นยังได้กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวม ๆ (Associative Relationship)
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานของข้อมูลได้
3. รูปแบบควรจะต้องระบุ หรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย
4. รูปแบบควรเป็นเครื่องในการสร้างโมทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

วิรัช สงวนวงศ์วาน (2557) ได้กล่าวถึง ความหมายของรูปแบบที่คล้ายกันว่า รูปแบบหมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเป็นวิธีการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และจินตนาการของบุคคลที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่อง หรือสมการคณิตศาสตร์ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับ ซึ่งรูปแบบอาจจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1. แผนภาพ หรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ เป็นต้น
2. แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model”
3. แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่งรูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎี หรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอนรูปแบบการบริหารรูปแบบการประเมิน เป็นต้น

เอกชัย บุตรแสนคม (2559) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง แบบแผน แบบอย่าง หรือตัวอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าว ได้ศึกษา และพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดง หรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือเป็นแนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำ หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

หรือหลักการ หรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัย หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์องค์ประกอบให้เข้าใจง่ายขึ้น

นพดล ชูลีจันทร์ (2560) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง วิธีการบริหารของสถานศึกษาตามขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยนำหลักธรรมาภิบาลตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากำหนดเป็นแนวทางในการบริหารงานแต่ละด้าน

วิจิตรา โคตรบัญชา (2562) รูปแบบ หมายถึงแบบอย่างที่สร้างขึ้น หรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามาของผู้สร้างเองเพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์โดยสื่อสารในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย กระชับ และถูกต้องสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้เพื่อช่วยให้ตนเอง และคนอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

จากที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบมาข้างต้น สรุปได้ว่ารูปแบบ (Model) หมายถึง แบบแผน แบบอย่าง หรือแบบจำลอง ที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแนวทาง แนวปฏิบัติในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ถูกออกแบบ หรือพัฒนาขึ้นจากการศึกษาหลักการ ทฤษฎี เพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือเป็นแนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำหรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัย ชุดความรู้ ชุดกระบวนการ หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์องค์ประกอบ สามารถสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่บุคคล อื่น ๆ ได้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ หรือปฏิบัติได้

2.5.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบสามารถจำแนกออกได้หลายประเภท ได้มีผู้จำแนกประเภทของรูปแบบ ดังนี้

Smith, et al. (1980) จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

1.1 รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง หุ่นไล่กา หุ่นตามร้านตัดเสื้อผ้า เป็นต้น

1.2 รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลอง ทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องฝึกหัดบิน เป็นต้น รูปแบบชนิดนี้มีความใกล้เคียงความจริงมากกว่าแบบแรก

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกออกเป็น

2.1 รูปแบบข้อความ (Verbal model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model) เป็นการใช้อธิบายปฏิกิริยาธรรมดาดำเนินการอธิบายโดยย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงาน คำอธิบาย รายวิชา เป็นต้น

2.2 รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) หรือรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Model) เช่น สมการ และโปรแกรมเชิงเส้น เป็นต้น

Keeves (1988, อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วีสต์, 2558) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษา และ สังคมศาสตร์ไว้ดังนี้

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบโครงสร้างอะตอมสร้างขึ้นโดยใช้หลักการเปรียบเทียบโครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ สอดคล้องกับข้อมูล และความรู้ที่มีอยู่ในลักษณะนั้นด้วย รูปแบบที่สร้างขึ้นต้องมีองค์ประกอบชัดเจน สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ และสามารถ นำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนในโรงเรียน สร้างขึ้นโดยเปรียบเทียบกับลักษณะถ้ำน้ำที่ประกอบด้วย ถ้ำน้ำเข้า และถ้ำน้ำออก ปริมาณที่ไหลเข้าถึงเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เข้าโรงเรียน อัตราการเกิด อัตราการย้ายเข้า อัตราการรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนปริมาณน้ำที่ไหลออกเปรียบเทียบกับ จำนวนนักเรียนที่ออกจากโรงเรียน เนื่องจากพันธุศาสตร์การศึกษา การย้ายออกจากการจบการศึกษา สำหรับปริมาณน้ำที่ไหลในถังเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เหลืออยู่ในโรงเรียน เป็นต้น จุดมุ่งหมายของรูปแบบนี้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือขาดความชัดเจนแน่นอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้ในการศึกษามาก เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยา และศึกษาศาสตร์รวมทั้งการบริหารการศึกษา

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุ และผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรงแต่ละสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่างตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบ รูปแบบเชิงสาเหตุ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

4.1 รูปแบบระบบเส้นเดียว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร ด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางของการเป็นสาเหตุไปในทิศทางเดียวโดยไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ

4.2 รูปแบบระบบเส้นคู่ (Non-Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรหนึ่ง อาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงสาเหตุ และเชิงผลพร้อมกันจึงมีทิศทางความสัมพันธ์ย้อนกลับได้

Steiner (1988, อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์, 2558) ได้จำแนกรูปแบบ ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

1.1 รูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model of) เช่น รูปแบบเครื่องบิน ที่สร้างเหมือนจริง แต่มีขนาดย่อ

1.2 รูปแบบสำหรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model for) เป็นรูปแบบจำลองที่ออกแบบไว้เพื่อเป็นต้นแบบผลิตสินค้า ต้องสร้างรูปแบบเท่าของจริงขึ้นมาก่อนแล้วผลิตสินค้าตามรูปแบบนั้น

2. รูปแบบเชิงแนวคิด (Conceptual Model) จำแนกออกเป็น

2.1 รูปแบบเชิงแนวคิดของสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Conceptual Model of) เป็นรูปแบบหรือแบบจำลองที่สร้างขึ้นโดยจำลองมาจากทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว เช่น รูปแบบที่สร้างมาจากทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

2.2 รูปแบบเชิงแนวคิดเพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Conceptual Model for) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นมาเพื่ออธิบายทฤษฎี หรือปรากฏการณ์ เช่น รูปแบบที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการคัดสรรตามธรรมชาติ เพื่อนำไปอธิบายทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของรูปแบบ สรุปลงได้ว่าการแบ่งประเภทของรูปแบบนั้นจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอธิบายรูปแบบนั้น ๆ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบเป็นประเภท Semantic Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาเพื่อให้เห็นมโนทัศน์ โครงสร้างทางความคิดในที่นี้หมายถึงเป็นรูปแบบที่อธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2.5.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

Brown and Moberg (1980, อ้างถึงใน วิจิตรา โคตรบัญชา, 2562) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบว่ามีอยู่ 5 องค์ประกอบ คือ สภาพแวดล้อม (Environment) เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550, อ้างถึงใน นพดล ธุณีจันทร์, 2560) ได้เสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) องค์ประกอบพื้นฐาน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ การมีส่วนร่วม และการกำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ 2) องค์ประกอบโครงสร้าง 3) องค์ประกอบกระบวนการดำเนินงาน และ 4) องค์ประกอบด้านการสนับสนุน

พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553) ได้สรุปไว้ว่ารูปแบบประกอบไปด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 หลักการ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบประกอบด้วย

1. หลักการของรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

ส่วนที่ 2 โครงสร้าง และสาระสำคัญของรูปแบบประกอบด้วย

1. ฐานะของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาส่วนกลาง

2. บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้อำนวยการ
3. การกระจายอำนาจภารกิจจัดการศึกษา 4 ด้าน
4. หน่วยงานกำกับติดตาม ตรวจสอบ และส่งเสริมสนับสนุนภารกิจของโรงเรียน
5. มาตรฐาน และการประกันคุณภาพผู้เรียน

ส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติ และเงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย

1. การนำไปสู่การปฏิบัติ
2. เงื่อนไขความสำเร็จ

สุภัทร พันธุ์พัฒนกุล (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหาร โรงเรียนมัธยม ที่มีประสิทธิผล พบว่า องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมที่มีประสิทธิผล มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต และ 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยการนำองค์การและการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ด้านกระบวนการ ประกอบด้วยการวางแผนกลยุทธ์ การจัดการ กระบวนการ การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ และการวัดการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ด้านผลผลิตประกอบด้วยผลลัพธ์การดำเนินงาน ภาพรวมของโรงเรียน

มีศิลป์ ชินภักดี (2555) ได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบไว้ดังนี้ รูปแบบ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถาบัน หรือ องค์การ ซึ่งประกอบด้วย 1) เทคโนโลยี 2) โครงสร้าง 3) บทบาท

ส่วนที่ 2 เป้าหมาย หรือความคาดหวังส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) บุคลิกภาพ 3) กระบวนการบริหาร 4) การตัดสินใจสั่งการ 5) ความต้องการ

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 1) ชุมชน 2) แหล่งเรียนรู้ 3) เศรษฐกิจ 4) การมีส่วนร่วม

กล่าวโดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบการบริหารนั้นว่าควรเป็นอย่างไร ประกอบด้วย อะไรบ้าง มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษา หรือจะออกแบบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้น ๆ สำหรับการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ขอนแก่น ของผู้วิจัยในครั้งนี้มีองค์ประกอบหลัก 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนประเมินคัดกรองและรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นตอนประชุมครูผู้สอนและวางแผน ขั้นตอนดำเนินการส่งเสริมศักยภาพตามแผนที่กำหนด และขั้นตอนประเมินผล และรายงานผล ส่วนที่ 2 การส่งเสริมศักยภาพ 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความพร้อมของนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อม และด้านการจัด ประสพการณ์ในการแข่งขัน

2.5.4 การตรวจสอบรูปแบบ

วาโร เฟ็งส์วีสดี(2558, น. 192-195) กล่าวว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรกแล้ว จำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นถึงแม้จะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎีแนวความคิด

รูปแบบของบุคคลอื่นและผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบ ผู้วิจัยอาจจะปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยการตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่าไม่มีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

Eisner (1976, อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วัสดี, 2558) กล่าวว่า การตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

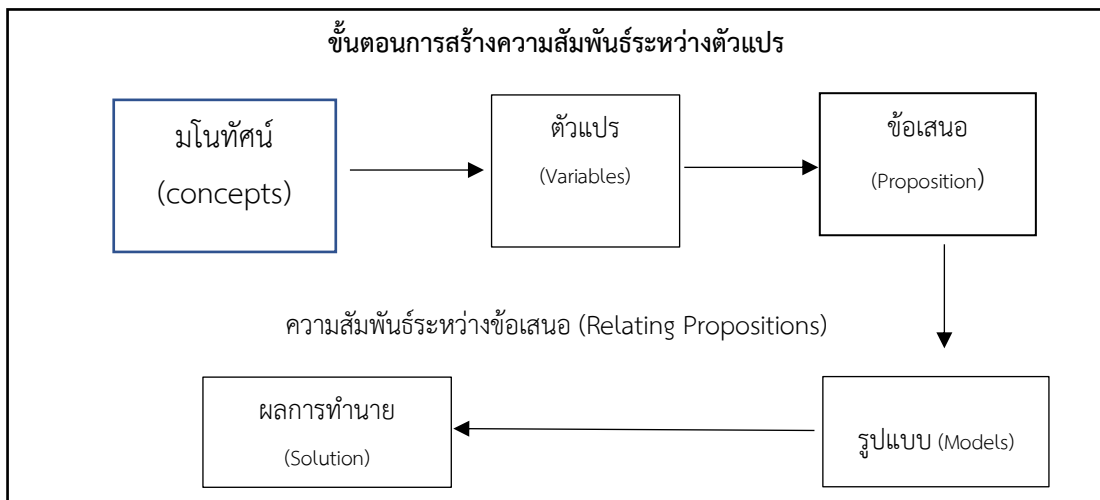
1. การประเมินโดยแนวทางนี้มีได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-Based Mode) การตอบสนองปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive Model) หรือกระบวนการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งซึ่งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจาร์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้นิรนิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้น ในสาขาเฉพาะที่ต้องการตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธีซึ่งอ้างใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ และเชิงปริมาณ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ และสามารถใช่วิธีตรวจสอบความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบที่ผู้บริหารสถานศึกษานำรูปแบบไปใช้โดยตรง และตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้รูปแบบที่มีความเหมาะสมควรเผยแพร่ต่อการนำไปใช้จริงในสถานศึกษาต่อไป

2.5.5 การสร้างรูปแบบ และการพัฒนารูปแบบ

2.5.5.1 การสร้างรูปแบบ

Keeve (1988, อ้างถึงใน รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์, 2556) กล่าวถึงการสร้างรูปแบบ คือ การกำหนดมโนทัศน์ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนว่ารูปแบบเสนออะไร เสนออย่างไร เพื่อให้ได้อะไร และสิ่งที่ได้นั้นอธิบายปรากฏการณ์อะไร และนำไปสู่ข้อค้นพบอะไรใหม่ ๆ ซึ่งขั้นตอนการสร้างรูปแบบ เขียนไว้ในภาพที่ 2.1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงขั้นตอนการสร้างรูปแบบสร้างความสัมพันธ์

กล่าวโดยสรุป รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้ กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบนั้นผู้วิจัยจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎี ในการสร้างรูปแบบ นำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้าง และข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัยมีการทดสอบ และปรับปรุงรูปแบบ ก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริง และมีการประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

นอกจากนี้ Keeves (1988, อ้างถึงใน รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์, 2556) ยังได้กล่าวถึง หลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างของตัวแปร มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามการเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดา ทั่วไบนั้น ก็มีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต และหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบควรจะต้องระบุ หรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลในเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. นอกจากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วรูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษาด้วย

2.5.5.2 การพัฒนารูปแบบ

ได้มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

Willer (1986, อ้างถึงใน สมุทรา ชำนาญ, 2559) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้าง (Construct) รูปแบบ 2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ

บุญชม ศรีสะอาด (2554) ได้กล่าวถึงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนี้ว่า อาจกระทำได้ 2 ขั้นตอน คือ

1. การสร้าง หรือพัฒนารูปแบบ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้าง หรือพัฒนารูปแบบขึ้นมา ก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้ว ในเรื่องเดียวกัน หรือเรื่องอื่น ๆ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง จะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ ต่าง ๆ ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ในการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้าซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยอาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมา ก่อนแล้ว ปรับปรุงโดยอาศัยข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบ หรือผลการวิจัย ที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษาองค์ประกอบย่อย หรือตัวแปรแต่ละตัวแล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อย หรือตัวแปรที่สำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้อยู่ที่การ เลือกเฟ้นองค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปร หรือกิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมผู้วิจัยควร กำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อนสามารถนำไปปฏิบัติ ได้ง่าย ตัวแปรในรูปแบบมีน้อยตัว แต่สามารถอธิบายผลได้มาก ในการวิจัยบางเรื่องจำเป็นต้องให้ ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้ว จำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้น ถึงแม้ว่าจะ พัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบของผู้อื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้ว หรือ แม้กระทั่งได้รับการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน

ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบคว่ามีความเหมาะสม หรือไม่ บางครั้งจึงใช้คำว่า การทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบ

สมุทร ชำนาญ (2559) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มุ่งศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เหมาะสมกับสภาพสังคมแบ่งการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เพื่อถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นการพัฒนาแบบบริหารสถานศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2558) การพัฒนารูปแบบอีกวิธีหนึ่งตามแนวทางการศึกษาของได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมการศึกษามีรายละเอียดในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา และสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิด และหลักการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ได้รับเลือกเป็นโครงการนำร่องการวิจัย และการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาสภาพจริงจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยการสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแบบเลือกตอบ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการใช้รูปแบบจำลองจากขั้นตอนที่ 2 นำมาศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาคือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 การสรุป และนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ และจัดทำเป็นรายงานผลการวิจัยต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2554) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบพบว่า การพัฒนารูปแบบนี้้อาจจะมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งออกเป็นสองตอนใหญ่ ๆ คือ การสร้างรูปแบบ (Construct) และการหาความตรง (Validity) ของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะ และกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนี้ ๆ ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ การพัฒนารูปแบบแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบ และการทดสอบประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของรูปแบบ ในส่วนการพัฒนารูปแบบนี้้น ดำเนินการโดยวิเคราะห์ลำดับในการทำวิทยานิพนธ์ หลักการเขียนรายงานการวิจัย จุดบกพร่องที่มักจะพบในการทำวิทยานิพนธ์ ฯลฯ แล้วนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างเป็นรูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ตามลำดับขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนที่ 2 นำรูปแบบดังกล่าวไปทดสอบและประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของรูปแบบ

จากการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องการพัฒนารูปแบบที่นักวิชาการทั้งหลายได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบนี้้นเป็นวิธีการปรับปรุง หรือพัฒนาภารกิจ หรือแนวคิดที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ซึ่งวิธีการ หรือขั้นตอนในการพัฒนานั้นไม่เป็นข้อที่กำหนดตายตัว แต่โดยส่วนมากมักจะเริ่มต้น จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน องค์ความรู้ หลักการ แนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรูปแบบที่เราต้องการจะสร้างให้ชัดเจน จากนั้นจึงหาสมมุติฐาน และหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างรูปแบบที่กำหนดไว้ และนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบ และประเมินคุณภาพของรูปแบบ สำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบโดยวิธีการสนทนากลุ่ม สอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบกำหนดประเด็นการสนทนาและแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลจากการสนทนากลุ่มและการสอบถาม มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นต่อไป โดยออกแบบเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 3) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬา

ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนารูปแบบของ (รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ, 2558)

จากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งรวบรวมทัศนะของนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นสำคัญ เพื่อสรุปเป็นวิธีการพัฒนารูปแบบ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 วิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นสำคัญ เพื่อสรุปเป็นวิธีการพัฒนารูปแบบฯ

การพัฒนารูปแบบ	นักวิชาการ/นักการศึกษา									
	รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2558)	สมุทร จำนัญญ (2559)	วาทโร เฟิงส์วีสต์ (2558)	ทีศนา แจมมณี (2556)	รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ (2556)	(Keeves, (1988)	Maduas, et al. (1983)	Klika & Jordan (2013)	ความถี่	จัดลำดับ
1. การศึกษา และสำรวจข้อมูลเบื้องต้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1
2. การศึกษาจากบริบทจริง	-	-	✓	-	-	-	-	-	1	8
3. การวัด และตรวจสอบผลการดำเนินงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	2
4. การสร้างรูปแบบจำลอง	✓	-	✓	-	-	-	-	-	1	9
5. การพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพ	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	7	6
6. การวิเคราะห์หาความเหมาะสม	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	8	5
7. การสรุป และนำเสนอรูปแบบ	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	6	7
8. การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	3
9. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	4

จากตารางที่ 2.2 สรุปการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการพัฒนารูปแบบ รวมทั้งศึกษาทัศนะของนักวิชาการตามที่กล่าวมาข้างต้นได้ว่า วิธีการพัฒนารูปแบบประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการ ขั้นที่ 2 การจัดทำร่างรูปแบบฯ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ ขั้นที่ 3 การประเมินประสิทธิผลการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2.6 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการจัดการศึกษานั้นมีขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง คือ การประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งนอกจาก จะประเมินความรู้ความเข้าใจและทักษะจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ การประเมินเจตคติแล้ว การสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายก็เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาที่นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรู้สึกสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ความพึงพอใจเป็นส่วนที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จแนวทางการส่งเสริม ความสามารถทางพลศึกษาให้บรรลุเป้าหมายมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของนักเรียนแต่ละคนตามวัตถุประสงค์ของแนวทางฯ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีของนักเรียน เมื่อนักเรียนรู้สึกประสบความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นความรู้สึกที่พอใจ นักเรียนมีความพึงพอใจเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ ความพึงพอใจของมนุษย์นั้นเป็นไปตามความต้องการซึ่งมาสโลว์ (Maslow) ได้เรียงลำดับความต้องการหรือสิ่งจูงใจของมนุษย์ไว้ 5 ระดับ โดยเรียงลำดับขั้นของความต้องการไว้ตามความสำคัญ ดังนี้ (วิธนา เจียบนา, 2556)

ขั้นที่ 1 ความต้องการพื้นฐานทางสรีระ เป็นความต้องการเพื่อจะอยู่รอดของมนุษย์ถ้า ความต้องการพื้นฐานที่สุดนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ร่างกายของมนุษย์ไม่สามารถทำงานได้ หรือไม่สามารถทำงานได้ดี เช่น อากาศ น้ำ อาหาร เป็นสิ่งที่ร่างกายต้องการเพื่อให้มนุษย์สามารถมีชีวิตอยู่ได้ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและที่พักจะให้การปกป้องที่จำเป็นสำหรับมนุษย์จากสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อม แนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมด้านที่จำเป็นและเหมาะสมต่อความต้องการพื้นฐานทางสรีระด้าน ความพร้อมของนักกีฬา เช่น ชุดกีฬา เครื่องแต่งกาย สถานที่พักอาศัย อาหารที่มีประโยชน์ ยาสามัญ พื้นฐาน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยรอดพ้นอันตรายและมั่นคง การคุ้มครองจากความกลัว และความวิตกกังวล มีอิทธิพลกับพฤติกรรมของนักเรียน ความรู้สึกปลอดภัยนี้ปรากฏออกมาในรูปของการเข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ ซึ่งถ้าโรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของนักเรียน มีกระบวนการจัดการศึกษาที่มีขั้นตอนชัดเจน บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ยอมรับของสังคม แนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ให้ความสำคัญในการส่งเสริมศักยภาพการพัฒนาด้านสื่อ อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมศักยภาพครูผู้ฝึกสอนให้เข้าใจถึงธรรมชาติความพิการ ข้อจำกัดของนักเรียน คิดวางแผนกิจกรรมให้เหมาะสมเพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยและพึงพอใจ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น มนุษย์ต้องการมีเพื่อน มีครอบครัว คนรัก มีการยอมรับในความสามารถและตัวตน ความเป็นพวกพ้อง และสิ่งสำคัญสุดคือ ความรักที่เป็น สิ่งจรรโลงใจโลกนี้มีความสุข สังคมเกิดความปรองดอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ภายใต บรรยากาศที่เป็นบวก แนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น กำหนดให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติร่วมกับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มุ่ง ส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ทำงานเป็นทีมร่วมกับครูผู้ฝึกสอน กีฬาโดยมี และเพื่อนนักกีฬา จนรู้สึกเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและสังคมโดยทั่วไป

ขั้นที่ 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่องและการเคารพตัวเองเป็นความต้องการ ยอมรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอ การทำได้ด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่น ความมั่นใจในตนเองและรู้สึก ตนเอง มีคุณค่า แนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ขอนแก่น ได้สร้างความรู้สึกภูมิใจแก่นักเรียนจากการสร้างชื่อเสียงแก่โรงเรียน ครอบครัวและเห็นคุณค่าใน ตนเอง จากการเข้าร่วมการแข่งขัน และการได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ จนได้รับความชื่นชมทั้งจากทุกภาคส่วนทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ตลอดจนผู้คนโดยทั่วไปในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง เป็นความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิตต้องการ รู้จักตนเอง พัฒนาตนเอง ยอมรับตนเอง พร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับตนเอง ต้องการ ค้นพบความจริง พร้อมที่จะเปิดเผยตนเองประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง ความต้องการนี้เกี่ยวกับ ศักยภาพสูงสุดของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จจากการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ

พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัยและ จีระศักดิ์ ทัพพา (2563) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ ของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ ตามความคาดหวัง ความพึง พอใจในงานเป็นทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานที่กระทำซึ่ง แสดงออกมาเป็นความชอบหรือความไม่ ชอบ คุณลักษณะของงานในรางวัลที่ได้รับรับจากการทำงาน และในสภาพแวดล้อมของการทำงานซึ่งช่วย ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และความร่วมมือร่วมใจ ระบบงานดำเนินไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย มีบรรยากาศในการทำงานที่ดี และภาพลักษณ์ที่น่าประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้รับบริการเกิด ความพึงพอใจ องค์ประกอบของการเกิดความพึงพอใจในงานประกอบด้วยความพึงพอใจที่เกิดจาก การตอบสนองความต้องการของ ร่างกาย จิตใจ และการเรียนรู้การประเมินความพึงพอใจในงานเป็น การประเมินความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม สามารถประเมินได้ด้วยวิธีการที่นิยม คือใช้แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นอย่างรอบคอบถูกต้องเหมาะสม ตามทฤษฎีของการวัดและประเมินผล และแปลผลเพื่อนำไป ใ้ประโยชน์ ในการดำเนินงานตามความต้องการต่อไป

ความพึงพอใจมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หากสามารถ ทราบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการจะสามารถนำข้อมูลนี้มาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน

การให้บริการต่างๆ เพื่อประโยชน์ขององค์กร ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ การได้มาซึ่งข้อมูลความพึงพอใจจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการออกแบบการเก็บข้อมูลที่ตรงกับเป้าหมายของการ นำข้อมูลไปใช้ จึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โรงเรียนศรีสังวาลย์ของจึงการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน เป็นการการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกายเพื่อการเพิ่มพูนทักษะด้านกีฬา นำมาซึ่งความภาคภูมิใจในตนเองที่เป็นนักกีฬา เห็นคุณค่าตระหนักถึงการพยายามพัฒนาตนเองจนมีความสามารถด้านกีฬาที่สร้างขึ้นด้วยการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังนั้นการสอบถามความพึงต่อการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน จึงเป็นการสะท้อนความรู้สึก ความต้องการของจิตใจที่อยู่ในความคิดและความรู้สึกของนักเรียนทางบวกต่อการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการสะท้อนผลการดำเนินงานและพัฒนาการเรียนอย่างต่อเนื่อง

Hornby (2000) ให้ความหมายความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ ดังนั้นความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ คือ ความรู้สึก อารมณ์ที่มีความสุขความยินดีทางจิตใจที่เกิดขึ้นเป็นผู้รับบริการ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้รับบริการได้รับการตอบสนองความต้องการเป็นผู้ตอบสนองเองหรือผู้อื่นตอบสนองให้ความพึงพอใจ จะเกิดขึ้นระดับใดขึ้นอยู่กับปริมาณการตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นได้ครบถ้วนเพียงใด เช่น ความพึงพอใจ ของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับคุณภาพของโปรแกรมหรือบริการที่ได้รับตามข้อเสนอที่แจ้งไว้

กล่าวโดยสรุปในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่ประกอบด้วยหลักการและแนวคิดพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย และกระบวนการของรูปแบบซึ่งมีความต่อเนื่องกันมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2.7 บริบทโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการเดิมชื่อโรงเรียนศึกษาพิเศษขอนแก่น ได้รับประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ซึ่งนับว่าเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของกรมสามัญศึกษา (เดิม) และเพื่อสนองนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาของเด็กพิการตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และนโยบายการจัดการศึกษาพิเศษในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) และได้รับความอนุเคราะห์ที่ดินจากสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 5 ปัจจุบันมีเนื้อที่จำนวน 25 ไร่

โรงเรียนได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระนามาภิไธยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นชื่อโรงเรียนว่า "โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น" ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2548

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือ การเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเภทอยู่ประจำ และไปกลับ นักเรียนส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศที่ไม่สามารถเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ ซึ่งตลอดเวลาการดำเนินงานของโรงเรียน โดยมีจำนวน นักเรียน ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 239 คน

โรงเรียนมีลักษณะการบริหารจัดการ 3 ลักษณะคือ “บ พ ร” คือ บ้าน โรงพยาบาล และ โรงเรียน อันหมายถึง บ : โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้าน ด้วยนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นพัก อาศัยอยู่ในโรงเรียน 24 ชั่วโมง จึงจัดให้มีกิจกรรมการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันเสมือนอยู่ในครอบครัว เดียวกันให้มากที่สุด มีครูปฏิบัติหน้าที่แทนบิดาและมารดาของนักเรียน นักเรียนคือลูกที่มีรุ่นพี่เป็น แบบอย่างและคอยช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน พ : โรงเรียนเปรียบเสมือนโรงพยาบาล เนื่องจาก นักเรียนทุกคนมีความบกพร่องทางด้านร่างกาย การเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จึงต้องได้รับการรักษาการ บำบัดฟื้นฟู โรงเรียนจัดให้มีห้องกายภาพบำบัด ห้องกิจกรรมบำบัด และห้องพยาบาลที่ได้มาตรฐาน ทางกายภาพ ร : โรงเรียนคือโรงเรียน ที่จัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับนักเรียนปกติทั่วไป โดยใช้ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2563 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (โรงเรียนบุญญศึกษา)

การบริหารจัดการโดยใช้แนวทาง “3-7-4” คือ หลักการ 3 ได้แก่ 1) สร้างจุดเด่นให้มีเอกลักษณ์ เกิดความประทับใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง 2) เน้นจุดขาย ให้ผู้เรียนมีคุณภาพผ่านระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา 3) มีจุดหมายร่วมกัน ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ กระบวนการ 7 ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การจัดกำลังคน 4) การอำนวยการ 5) การประสานงาน 6) การรายงาน และ 7) การบริหารงบประมาณ และวิธีการ 4 ได้แก่ 1) สันทัสสนา (การรู้แจ้งมั่ง) 2) สมทปทา (การใช้แรงจูงใจ) 3) สมุตเตชนา (การมีความกล้า) และ 4) สัมปหังสนา (การมีความ ร่าเริง) ด้วยความร่วมมือร่วมใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา อันได้แก่ ครู คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้แทนจากชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด แผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.8 งานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

สุนิภา ยุวกิจนุกุลและมยุรี ศุภวิบูลย์ (2555) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายของวัยรุ่นที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ที่มีผลการทดสอบสมรรถภาพอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 30 คน ปฏิบัติ ทักษะกีฬาแฮนด์บอล ฟุตบอล และบาสเกตบอล กลุ่มทดลอง 30 คน ฝึกโปรแกรมการออกกำลังกายด้วย ท่าพื้นฐาน 5 ท่า (5BX : 5 Basic Exercises) ของกองทัพอากาศแคนาดา สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 สัปดาห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของสมรรถภาพทางกายของกลุ่มทดลอง ภายหลังการฝึกเพิ่มสูงขึ้น โดยผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายบางรายการได้รับการพัฒนาน้อย บางรายการได้รับการพัฒนามาก เนื่องจากรูปแบบการฝึกไม่ครอบคลุมรายการทดสอบ ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาโปรแกรม การฝึกที่ครอบคลุมรายการทดสอบเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายต่อไป

สันติภาพ กาดิวศและพรรณี บัญชรหัตถกิจ (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกายของบุคลากร ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์สมรรถภาพทางกาย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกาย ของบุคลากรสาธารณสุขในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสาธารณสุข จำนวน 102 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการทดสอบสมรรถภาพทางกาย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความทนทานของระบบหัวใจและการไหลเวียนเลือด ด้านความอ่อนตัว และด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีสมรรถภาพ ทางกายไม่ดีสำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยๆ กับสมรรถภาพทางกายของ บุคลากรเมื่อวิเคราะห์แต่ละหลายปัจจัย พบว่า ปัจจัยการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพ ทางกายด้านความทนทานของ ระบบหัวใจและการไหลเวียนเลือดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สวนระดับ ความรู้ด้านการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย มีความสัมพันธ์กับความอ่อนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเพศมีความสัมพันธ์กับความแข็งแรงของกล้ามเนื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเสนอให้ องค์กรภาครัฐควรจัดส่งเสริมปัจจัยสนับสนุนให้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายที่เพียงพอ เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายแก่บุคลากร ร่วมกับการประเมินผลการออกกำลังกายโดยการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องการออกกำลังกายแก่บุคลากร

ฐิตาภัทร รัชมี (2558) ศึกษาผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผลศึกษาต่อการพัฒนา จิตสาธารณะ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้พื้นที่สาธารณะ ด้านการเคารพสิทธิและด้านหน้าที่

ความเป็นพลเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 80 คน ในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า หลังการร่วมกิจกรรมพลศึกษานักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันชัดเจนและพบว่่านักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ธนาวรรณ ร่มมะภาพ (2558) ศึกษาความสนุกสนานในการเรียนพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยใช้แบบวัดความสนุกสนานในการเรียนพลศึกษา (ฉบับ ภาษาไทย) ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาจาก Physical activity enjoyment scale: PACES ของ kendzierski and de carlo ฉบับปี ค.ศ. 1991 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสนุกสนานในการเรียนพลศึกษา ประกอบด้วย กิจกรรมทางกาย (Physical activity) คือ การเคลื่อนไหวออกแรงมีความหลากหลายไม่เฉพาะเจาะจงเพียงแคการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาแต่ครอบคลุมไปถึงทุกกิจกรรมที่มีการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของร่างกาย เช่น ขา หลัง ท้อง แขนและน่อง เคลื่อนไหวทั้งที่เป็นรูปแบบ เช่น เล่นฟุตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เต้นแอโรบิก ว่ายน้ำ และไม่เป็นรูปแบบ เช่น การวิ่งเล่น การเดินขึ้นบันได การกวาดบ้าน การรดน้ำต้นไม้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พลศึกษามีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน ($r=0.663$, $p=0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จุฑารัตน ภัทรเกษวิทย์, สุธนะ ดิงศภัทิตย (2558) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การวางแผนเรื่อง การกำหนดช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมทางกาย ไม่สามารถจัดกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดได้เนื่องจาก เวลามีจำกัด จึงควรมีการวิเคราะห์ปัญหา ความสนใจ และจุดประสงค์การเล่นกีฬาของนักเรียนให้ชัดเจน ทั้งนี้ควรสอบถามช่วงเวลาของการเล่นหรือการออกกำลังกายของนักเรียนหรืออาจบูรณาการระหว่างเดิน เปลี่ยนชั่วโมงเรียนหรือการเปลี่ยนอิริยาบถในชั้นเรียนและกำหนดเป็นตารางของโรงเรียน มีการ ประชาสัมพันธ์สนับสนุนเป็นนโยบาย สนับสนุนการออกกำลังกายและควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ การดำเนินงานที่เป็นระบบและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานชัดเจน

ยศวัดมน เชื้อจันอัด นพคุณ ภัคดิณรรคและนฤมล เอนกวิทย์ (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้อพลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 3.1) ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3.2) ขั้นการลงมือ กระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3.3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 3.4) ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 3.5) ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 3.6) ขั้นสรุปผล 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน พบว่า หลังใช้รูปแบบการเรียนรู้อพลศึกษาฯ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการเคลื่อนไหวทางกาย อยู่ในระดับเกณฑ์คุณภาพดี ($\bar{X} = 13.80$, S.D. = 0.51) มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 0.58)

จิตตภู กลิ่นประทุม (2559) ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งเสริมเยาวชนเล่นกีฬาในด้านมุมมองของผู้บริโภคและด้านเจตคติและความคาดหวังของผู้ปกครอง จากผู้ปกครองของเยาวชน ที่เล่นกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานมีสุขภาพดีและมีบุคลิกภาพที่ดี เชื่อว่ากีฬาทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนปลูกฝังให้ บุตรหลานมีนิสัยชื่นชอบและสนุกกับการออกกำลังกาย สนามหรือสถานที่เรียนกีฬาควรตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือ ในชุมชน ใช้นเวลาน้อยในการเดินทางมาเรียน ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์สอน พลศึกษาไม่ต่ำกว่า 5 ปี มีทักษะทางกีฬาหรือเคยเป็นนักกีฬา

สว่างจิต แซ่โจ้ว ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และอนันต์ มาลารัตน์ (2560) พัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษา แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารพลศึกษา ในโรงเรียนต้นแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระยะที่ 3 ตรวจสอบรูปแบบบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหา และแนวทาง การบริหารพลศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนมีการบริหารพลศึกษาอยู่ในระดับมาก รูปแบบฯ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา 2) ด้านสิ่งแวดล้อม 3) ด้านนักเรียน 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านการบริหาร และผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความถูกต้อง อยู่ใน ระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากและมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเสนอให้นำรูปแบบจากการวิจัยนี้ไปสร้างและพัฒนารูปแบบบริหารพลศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาต่อไป

สิริสมบุรณ์ อุเงิน (2560) ได้พัฒนากลยุทธ์การนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนเทศบาล 3 (ตลาดล่าง) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี พบว่า กลยุทธ์ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการบริหารบุคลากรประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ด้านที่ 2 ด้านการบริหาร วัสดุอุปกรณ์และสื่ออำนวยความสะดวกประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ด้านที่ 3 ด้านการบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ด้านที่ 4 ด้านการบริหารจัดการประกอบด้วย 9 กลยุทธ์ 3) ผลการประเมิน ความเหมาะสมความเป็นไปได้และประโยชน์ของกลยุทธ์การนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพโรงเรียนเทศบาล 3 (ตลาดล่าง) ดังนี้ การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของกลยุทธ์การนำเสนอนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติ อย่างมี

ประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล 3 (ตลาดล่าง) พบว่าในภาพรวมทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ความเป็นไปได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และประโยชน์มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 4) ผลการทดลองใช้และประเมินความพึงพอใจต่อกลยุทธ์การนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่ม เวลาเรียนรู้ การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพโรงเรียนเทศบาล 3 (ตลาดล่าง) 4.1) ผลการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีคะแนนการประเมินการใช้กลยุทธ์การนำนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลาหลังใช้สูงกว่าก่อนใช้และความสำเร็จจากการใช้กลยุทธ์ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนได้รับรางวัลทั้งหมด 24 รางวัล ในกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 11 กิจกรรม 4.2) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อกลยุทธ์การนำ นโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้พบว่านักเรียนผู้ปกครองมีความพึงพอใจการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ อยู่ในระดับมากและครูมีความพึงพอใจการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ประวิทย์ ประมาน (2560) ศึกษา รูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ในโรงเรียน กอนทุนการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักเรียน จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก กิ่ง โครงสร้าง ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .95 และแบบประเมินความพึงพอใจต่อ กิจกรรม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .88 พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบาย การจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ 2) ดานบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา 3) ด้านกิจกรรมที่ สถานศึกษาได้จัดให้ กับนักเรียน 4) ด้านขั้นตอนการจัดโครงการกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 5) ด้านการประเมินความสำเร็จ ของกิจกรรม และ 6) ด้านผลการปฏิบัติ หรือผลลัพธ์ของโครงการ นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ในโรงเรียนกอนทุนการศึกษา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46

รัตนาพร ทำใหม่ (2560) ศึกษาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ปที่ 1-3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียน ชาย 117 คน และ นักเรียนหญิง 117 คน รวมทั้งสิ้น 234 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบทดสอบสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพ จำนวน 8 รายการ คือ แร่งบีบมือ ยืนกระโดดไกล ดึงข้อ นั่งงอตัวไปข้างหน้า วิ่งเก็บของ ลูก-นั่ง วิ่ง 50 เมตร และ เดิน-วิ่ง ระยะไกล สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสร้างเกณฑ์สมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพ พบว่า สมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง

ทยาวิริ ช่างบรรจง (2561) พัฒนาโปรแกรมการออกกำลังกายแบบวงจรเพื่อพัฒนา สมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย การอบอุ่นร่างกาย ด้วยกิจกรรม ออกกำลังกายแบบแอโรบิค 20 - 30 นาที แล้วทำกิจกรรมวิดพื้น เพื่อพัฒนาความ

ทนทานของกล้ามเนื้อ แขนและหัวไหล่ วิ่งอ้อมเก้าอี้เพื่อพัฒนาความเร็ว กระโดดไกล เพื่อพัฒนาพลังกล้ามเนื้อขา ทุ่มลูกฟุตบอล เพื่อพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าท้อง ลำตัว ไหลและแขน ก้มเก็บของ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อหลัง กระโดดเชือก เพื่อพัฒนาความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตและการหายใจ อีก 30 นาที รวม 60 นาที 3 วันต่อสัปดาห์ หลังใช้โปรแกรมพบว่านักศึกษามีสมรรถภาพทางกายสูงขึ้นทุกคน

ศักดิ์ชัย ศรีสุขและคณะ (2561) ศึกษาผลของโปรแกรมการเคลื่อนไหวทางกายที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพของนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรม 4 ชุดกิจกรรม คือ 1) การยืดเหยียด กล้ามเนื้อไหล่ ลำตัว สะโพก ขา 2) การเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ โดยใช้กิจกรรมลงน้ำหนัก ตัวและการใช้แรงต้านจากยางยืด 3) กิจกรรมเสริมสร้างการประสานกันของกล้ามเนื้อ คือ การก้าวในตาราง 9 ช่อง และ 15 ช่อง 4) เสริมสร้างความอดทนของกล้ามเนื้อ ความทนทานของการไหลเวียนโลหิตและการหายใจ คือ การกระโดดข้ามรั้วและการกระโดดข้ามกล่อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนบ้านดอนยานาง จังหวัดนครพนม จำนวน 37 คน รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยโปรแกรมกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดำเนินการฝึกเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 4 วัน ๆ ละ 60 นาที สถิติที่ใช้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ คะแนนทดสอบสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพก่อนการฝึกและหลังการฝึกด้วยการทดสอบที (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า การใช้โปรแกรมที่ทำให้สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านความอดทนของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพทางกายด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและการหายใจ มีพัฒนาการดีขึ้นแต่ไม่แตกต่างกัน

อรจิรา ทะลือทอง (2561) สํารวจสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น จังหวัดสงขลา ใช้แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ เด็กไทย อายุ 7-18 ปีของกรมพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพเรียงลำดับ ดังนี้ ด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ด้านองค์ประกอบของร่างกายด้านความอดทนของกล้ามเนื้อ ด้านความอดทนของระบบหัวใจและ ไหลเวียนเลือด และด้านความอ่อนตัว ตามลำดับ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายด้านความอ่อนตัว เช่น การยืดหยุ่นร่างกาย ส่งเสริมความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อแขนและร่างกายส่วนบน เช่น กีฬา แบดมินตัน ว่ายน้ำ เป็นต้น ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้นักเรียน

ได้ออกกำลังกายมากกว่าที่เป็นอยู่ เช่น การช่วยทำงานบ้าน งานสวน ใหญ่เคลื่อนไหวร่างกายมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้อยู่ในระดับดีขึ้น และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวอีกด้วย

จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และคณะ (2562) ศึกษากลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมทางกายของนักเรียน ในกรุงเทพมหานครผ่านการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามี 3 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารโปรแกรมสุขภาพ ในโรงเรียน ได้แก่ 1) การจัดการสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ 1.1) จัดพื้นที่โล่งหรือสนามให้นักเรียนได้เล่น 1.2) เตรียมอุปกรณ์กีฬาและออกกำลังกาย 1.3) ส่งเสริมการเล่นที่สอดคล้องกับบริบทและความสนใจของนักเรียน 2) การสอนสุขศึกษาและพลศึกษา ได้แก่ 2.1) จัดสอนสุขศึกษาอย่างน้อย 1 ชม./สัปดาห์ และพลศึกษาอย่างน้อย 2 ชม./สัปดาห์ เน้นให้นักเรียนมีกิจกรรมทางกายจึงส่งผลต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของเด็ก 2.2) จัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน 2.3) จัดตารางเรียน โดยมีช่วงพักระหว่างวิชา และ 3) การจัดอาหารและโภชนาการส่งผลต่อกิจกรรมทางกายของนักเรียน ประถมศึกษา ได้แก่ 3.1) จัดเวลาให้นักเรียนมีโอกาสเล่นหลังรับประทานอาหารกลางวัน 3.2) จัดเวลาพักกลางวัน อย่างน้อย 1 ชั่วโมง 3.3) กำหนดช่วงเวลา จำหน่ายอาหารให้นักเรียนหลังเลิกเรียน

มนตรี อารีย์ (2562) การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียน จันทรหุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปการศึกษา 2562 จำนวน 96 คน ได้มาจากจำนวนประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เกมลุ่มลูก เกมปูปลา เกมสุนัขเห่า เกมขอมดำดิน เป็นการฝึกการออกกำลังกายเพื่อการพัฒนาความคล่องตัว (Agility) เกมแมวจับปลา เกมปลาหมอตกคัก เป็นการฝึกการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) เกมม้าแข่ง เกมเฟรนด์ชิพ เกมรถสองล้อ เกมยาสีฟันกับเชื้อโรค เป็นการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) เกมงูกับกบ เกมแมวไล่จับหนู เพื่อพัฒนาความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ (Cardio Vascular Endurance) เกมก้มแตะ วิ่งกระสอบ เกมนั่งซักคะเย่อ เกมปอนกล้วย เป็นการออกกำลังกายพัฒนาความอ่อนตัว (Body-Balance Flexibility) และเกมอื่น ๆ อีกมากมาย ตามแบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐาน สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทย อายุ 7- 18 ปี ของกรมพลศึกษา สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และสถิติที (t-test for one sample) พบว่า ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ

ปนัดดา วงจันตา (2562) รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับขั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

ผลการวิจัย ดังนี้ 1) สภาพการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวน้อย สมรรถภาพทางกายเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพของเด็กไทยโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาน้อย ส่วนความต้องการ คือ ต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา มีการสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ และมีผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำสอดคล้องความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ 2) รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ (1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ (2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ(3) กระบวนการของรูปแบบ ซึ่งมี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการส่งเสริม (SPICER) คือ ประเมินสมรรถภาพทางกายผู้เรียน (Student Assessment) วางแผนการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วม (Planning) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) แนะนำและสนับสนุน (Coaching) ประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) ระบบสนับสนุน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษา ล่ามภาษามือ งบประมาณ สื่อ วัสดุอุปกรณ์และการจัดสภาพแวดล้อม รูปแบบๆ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88$, $\sigma = .22$) ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = .25$) และคู่มือการใช้รูปแบบๆ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = .26$) ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = .27$) 3) จากการทดลองใช้รูปแบบๆ พบว่า รูปแบบมีประสิทธิผล คือ ระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกด้าน ได้ ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของระบบหัวใจ และไหลเวียนเลือดก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหลังการใช้รูปแบบๆ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = .32$) ครูและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการนำรูปแบบๆ มาใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = .21$)

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Alicia and Soyeon (2011) ได้สังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 59 เรื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 ถึง พ.ศ. 2552 พบว่า การออกกำลังกายมีประโยชน์ต่อสุขภาพกายและจิตใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการเรียนรู้ของเด็กอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการเดิน แอโรบิก ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกาย เพิ่มสมรรถภาพทางกายการทรงตัว ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ คือ บทบาทผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญอย่างมาก เช่น ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา แรงบันดาลใจต่อการเป็นนักกีฬาอาชีพ นโยบายการสนับสนุนด้านพลศึกษาของโรงเรียน ทั้งสภาพ

แวดล้อม เวลา อุปกรณ์งบประมาณและ ความร่วมมือของบุคลากรทุกคนและสมาชิกในชุมชน เช่น ผู้ปกครอง สมาชิกสโมสรกีฬา

Rajendran, Roy, and Jeevanantham (2012) ศึกษาทักษะการควบคุมการทรงตัว (Postural control) ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว (Motor skills) และคุณภาพชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Healthrelated quality of life) ในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยการทบทวนเอกสารทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการให้โปรแกรมการช่วยเหลือหรือบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ดังนั้น PubMed, MEDLINE, CINHAL, EMBASE, SCOPUS, ISI of web science, Cochrane Library, and AMED database were performed ตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2554 ถึง 31 ธันวาคม 2555 รวบรวมบทความจำนวน 11,872 บทความผลการทบทวนวรรณกรรมในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับพัฒนาการที่ไม่เป็นตามวัย ในทักษะการควบคุมการทรงตัว ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและคุณภาพชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ดังนั้นควรมีการคัดกรองทักษะดังกล่าวในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่มทันทีที่บ้านและเพิ่มเวลา ทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่หลากหลายสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งเป็นวัยเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจในโรงเรียน

Gomez and Hillman (2013) ศึกษาอิทธิพลการออกกำลังกายต่อความสามารถทางสติปัญญา(Cognitive Abilities) พบหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้วิธีการสร้างภาพสมอง (Neuroimaging Approach) ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการออกกำลังกายที่ช่วยส่งเสริมความสามารถทางเชาว์ปัญญาของมนุษย์ เพิ่มความสามารถในการคิดขั้นสูง ส่วนของการควบคุมการรับรู้ ทำให้มนุษย์ประมวลผลข้อมูลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการออกกำลังกายแบบแอโรบิก ช่วยเพิ่มกลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาสมองของสัตว์หลายชนิดได้ค้นพบว่า การออกกำลังกายมีอิทธิพลต่อสมองระดับโมเลกุลที่ส่งผลต่อสมรรถภาพทางเชาว์ปัญญาลดกระบวนการคิดและความเสี่ยงของความผิดปกติทางจิตเวช โรงเรียนจึงควรเพิ่มเวลาในการเรียนพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหว

Al-Rahamneh, Eston, Dababseh (2013) ศึกษาเปรียบเทียบระดับสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย 1) สัดส่วนปริมาณไขมันในร่างกายกับมวลร่างกายที่ปราศจากไขมันโดยการวัดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ไขมัน 2) สมรรถนะเชิงปฏิบัติของระบบไหลเวียนเลือด และระบบหายใจใน การลำเลียงออกซิเจนไปยังเซลล์กล้ามเนื้อ 3) การเคลื่อนไหวสูงสุดเท่าที่จะทำได้ของข้อต่อ 4) ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อ ในการหดตัวซ้ำ ๆ เพื่อต้านแรงหรือความสามารถในการหดตัวครั้งเดียวได้เป็นระยะ เวลานาน 5) ปริมาณสูงสุดของแรงที่กล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อสามารถออกแรงต้านทานได้ในช่วงการหดตัว 1 ครั้ง ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีการได้ยิน ในประเทศจอร์แดน โดยใช้เครื่องมือ 1) Push-Up test 2) Sit-Up

test 3) Sit and Reach test 4) 4 X 10m Shuttle-Run test 5) 1 Mile-Run test ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินลดลงตามอายุ อย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีการได้ยิน ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนหญิงที่มีการได้ยินมีผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายดีกว่า ในการทดสอบการออกกำลังกาย Shuttle-Run 4 x 10m นักเรียนหญิงที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทำได้ดีกว่านักเรียนที่มีการได้ยินในการทดสอบแบบฝึกหัด Sit and Reach คณะนักวิจัยเสนอแนะให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อายุตั้งแต่ 10-13 ปี ออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีการได้ยินวัยเดียวกัน โรงเรียนควรเพิ่มเวลา ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวและยกระดับคุณภาพการศึกษาด้านพลศึกษา เนื่องจากสมรรถภาพทางกายส่งผลต่อการเรียนรู้และงบประมาณค่าใช้จ่ายของรัฐในการดูแลรักษาโรคที่เกิดจากการไม่ออกกำลังกายในระยะยาว

Ellis, Lieberman and Dummer (2014) พบว่า คานิยมของผู้ปกครองอิทธิพลต่อพฤติกรรม การออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาและสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยพฤติกรรมการออกกำลังกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ถูกกำหนดจากจำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมต่อสัปดาห์และระดับการออกกำลังกายตามจำนวนคะแนนภายใน Healthy Fitness Zone จากการทดสอบ Fitness Program ผู้ปกครองที่มีการได้ยิน และผู้ปกครองที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทางกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งจำนวนความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาผู้ปกครองที่สนับสนุนและมีส่วนร่วมด้านกีฬากับเด็กมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ กับระดับสมรรถนะทางกายและความต้องการออกกำลังกายของเด็ก ผลการศึกษานี้เชื่อมโยงกับการจัด กิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในโรงเรียนหรือชุมชนซึ่งควรมีแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะทางกาย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยผู้ปกครองมีบทบาทที่ชัดเจน

Glotova (2014, p. 98) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการศึกษากีฬาในโรงเรียนของรัสเซีย สำหรับการพัฒนาระดับมืออาชีพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู ผลการศึกษพบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ค้นพบจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือการเชื่อมโยงความรู้ของครูผู้สอนให้ระหว่างทำการสอน ในระยะแรกครูผู้ร่วมสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้นซึ่งครูควรจะเป็นเพียงผู้ดำเนินการ นักเรียนจะต้องให้เป็นหลักของชั้นเรียน ทั้งนี้ในรูปแบบใหม่ของการศึกษากีฬา ควรมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามสไตล์ของผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกของกิจกรรมในชั้นเรียน และการเตรียมการเรียนการสอนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เพราะการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมีเวลาน้อย ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการนำไปประยุกต์ใช้

Soori, Heyrani, and Rafe (2019) จุดประสงค์การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการรับรู้กลไกการเคลื่อนไหว 8 สัปดาห์ต่อประสิทธิภาพการประสานงานแบบสองทาง และการทรงตัวแบบคงที่และเคลื่อนที่ในนักเรียนพิการทางการได้ยินอายุ 8–11 ปีในเคอร์มันชาฮ์ วิธีการสุ่มเลือกเด็กหญิงที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 20 คนที่มีอายุเฉลี่ย 9.35 ± 1.42 และแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ อุปกรณ์ทดสอบการประสานงานสองร่างกายสองข้างแบบต่อเนื่อง การทดสอบการทรงตัวและการทดสอบสมดุลของร่างกาย ผู้วิจัยให้โปรแกรมการออกกำลังกายแก่กลุ่มทดลอง 2 กิจกรรม ประกอบด้วย การโยน-รับบอลและ การจับบอลวิ่งหลบสิ่งกีดขวาง สละ 3 ครั้ง ๆ ละ 60 นาทีเป็นเวลา 8 สัปดาห์ หลังการทดลองการใช้ โปรแกรมการออกกำลังกายที่มีประสิทธิภาพมีทักษะกลไกการเคลื่อนไหวแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

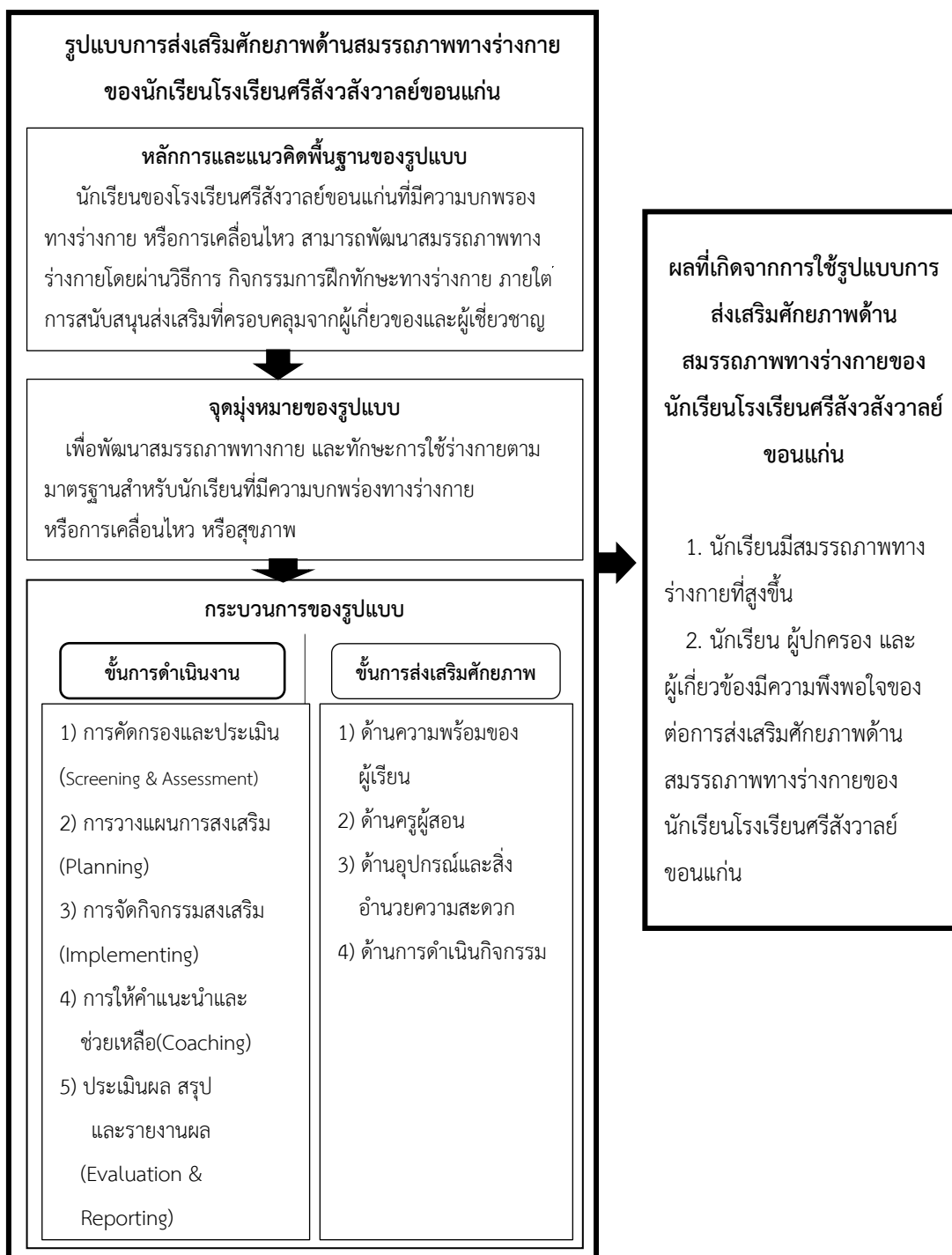
นอกจากนี้ จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย สมรรถภาพทางกาย ระบบหายใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และกระดูก ระบบการไหลเวียนเลือด กลไกการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อสุขภาพและบุคลิกภาพ โดยนักเรียนที่มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องสมรรถนะทางการคิดดีขึ้น เช่น ความจำ พฤติกรรมตั้งใจทำงานมีทักษะร่วมกับเพื่อนมากขึ้น โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นจึงให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาโดยผ่านกิจกรรมการฝึกฝนในรูปแบบการเคลื่อนไหวหลากหลายลักษณะสอดคล้องกับความสนใจมีสมรรถภาพทางกายและการเจริญเติบโตที่เหมาะสมตามวัย มีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายที่ดี และการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ได้กรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิจัยการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ดังตารางที่ 2.3 และกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2.2

ตารางที่ 2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ที่	องค์ประกอบ/ประเด็น	หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง														รวม	
		พิชัยมงคล กงแกว (2562)	ธีรศักดิ์ อปรมัย อุปเมยอริชัย และคณะ	ปนัดดา วงศ์จันดา (2562)	มนตรี อารีย์ (2562)	จินตนา สรายุทธิพิทักษ์ และคณะ (2562)	อรจิรา ทะลิทอง (2561)	ศักดิ์ชัย ศรีสุขและคณะ (2561)	ทยาวีร์ ช่างบรรจง (2561)	Soori, Heyrani, and Rafe (2019)	Glotova (2014)	Ellis, Lieberman and Dummer (2014)	Gomez and Hillman (2013)	Al-Rahamneh, Eston, Dababseh	Rajendran, Roy, and Jeevanantham		Alicia and Soyeon (2011)
1	หลักการ แนวคิดรูปแบบ	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	12
2	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	13
3	กระบวนการของรูปแบบ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14
3.1	ขั้นตอนการดำเนินงาน																
1)	การประเมินผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	13
2)	วางแผนการส่งเสริม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	13
3)	จัดกิจกรรมส่งเสริม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	13
4)	ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
5)	ประเมินผล สรุปและรายงานผล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
3.2	การส่งเสริมศักยภาพ																
1)	ด้านความพร้อมของผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
2)	ด้านผู้สอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
3)	ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
4)	ด้านการดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นทำให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนารูปแบบส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายฯ แสดงดังภาพ ที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัยพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และ 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีขั้นตอนและแผนการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนและแผนการวิจัย

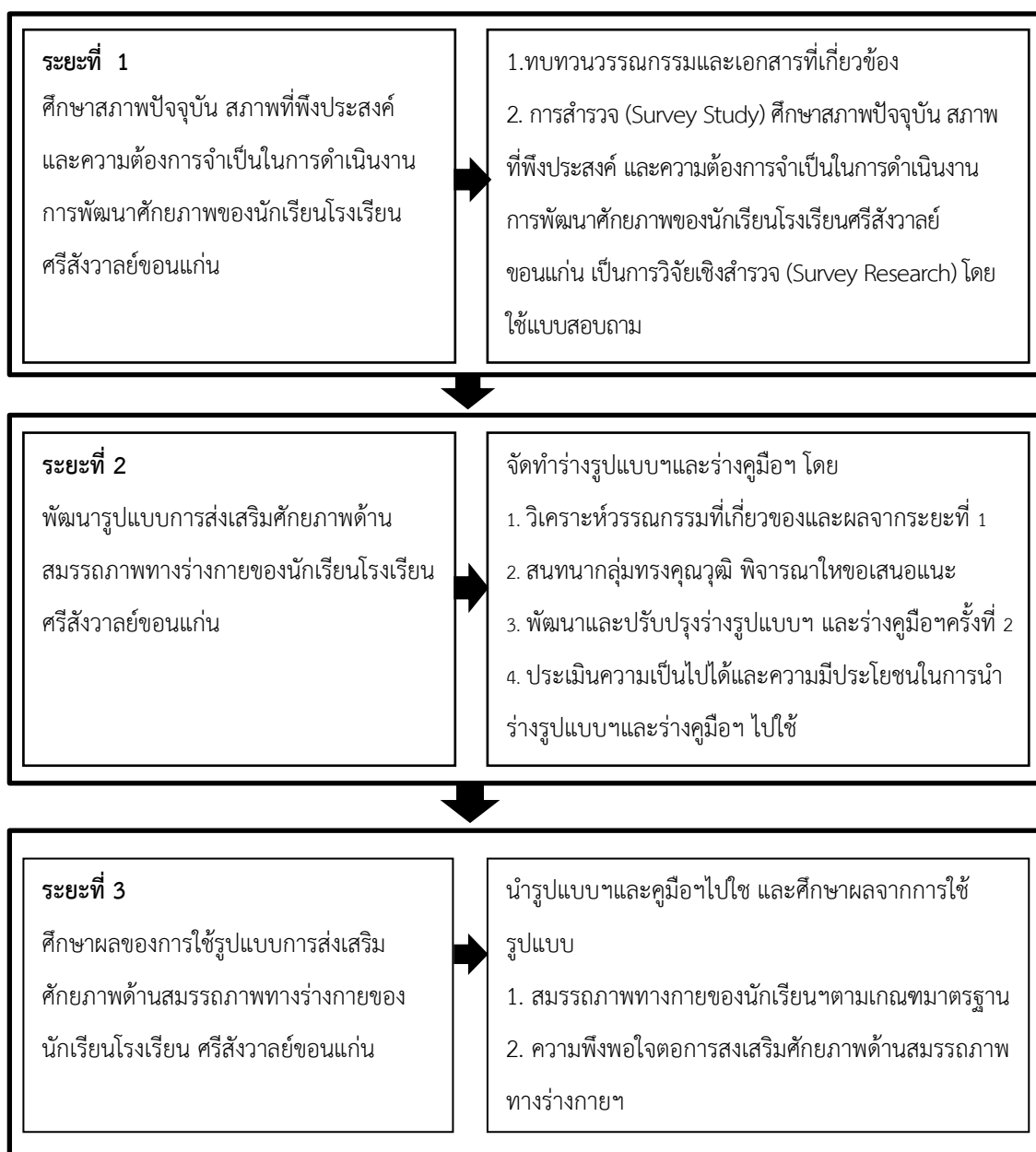
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ตามที่ปรากฏในบทที่ 2 รวมทั้งศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพโดยละเอียดจนเป็นที่เข้าใจแล้ว จึงได้กำหนดขั้นตอนและแผนการวิจัยเป็น 3 ระยะ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

มีรายละเอียดปรากฏผลดังภาพที่ 3.1 และ ภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ระยะการวิจัย	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	ผลที่ได้รับ
<p>ระยะที่ 1</p> <p>ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>1. ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. การสำรวจ (Survey Study) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ระหว่างสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>ทำให้ทราบถึงข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>
<p>ระยะที่ 2</p> <p>การพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>1. จัดทำร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p> <p>2. ตรวจสอบพิจารณา ร่างรูปแบบฯ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ</p>	<p>1. แนวคำถามในการสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณา ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p> <p>2. แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์</p>	<p>1. ข้อมูลสารสนเทศสำคัญในการจัดทำร่างองค์ประกอบของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการ</p>

(ต่อ)

(ต่อ)

ระยะการวิจัย	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	ผลที่ได้รับ
	<p>นักเรียนฯ โดยการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน</p> <p>3. การประเมินรูปแบบโดยการประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพของร่างรูปแบบตามหลักของ Guskey (2000) ด้านความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>ของร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ ร่างที่ 1</p> <p>2. ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ ร่างที่ 2</p> <p>3. รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p>
<p>ระยะที่ 3</p> <p>ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>	<p>นำรูปแบบฯ และคู่มือฯ ไปใช้ และศึกษาผลจากการใช้รูปแบบฯ</p> <p>1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p>	<p>1. แบบสรุปผลการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p> <p>2. แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนฯ</p>	<p>1. ผลการพัฒนาให้นักเรียนโดยรูปแบบส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น</p>

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการวิจัยรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Review) โดยการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Analysis) รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศัลยกรรมด้านสมรรถภาพทางร่างกาย และบริบทของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบในการดำเนินงานการพัฒนาศัลยกรรมของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ขั้นตอนที่ 2 การสำรวจ (Survey Study) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในดำเนินงานการพัฒนาศัลยกรรมของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ระหว่างสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ จัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นในดำเนินงานการพัฒนาศัลยกรรมของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น นำข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในดำเนินงานการพัฒนาศัลยกรรมของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมศัลยกรรมด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 133 คน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

1.2) ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

2) ครูผู้สอน จำนวน 41 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปการศึกษา 2564

3) บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พี่เลี้ยงเด็กพิการ จำนวน 14 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

3.1) มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3.2) ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

4) ผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

5) คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวนทั้งหมด 14 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.3.1 สร้างข้อคำถามโดยการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การวิเคราะห์ IOC (Item Objective Congruence index) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.8-1.00 ดังรายชื่อต่อไปนี้

1) รศ.ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง นักวิชาการทางการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

2) ผศ.ดร.วนิดา ดรปัญญา ตำแหน่ง นักวิชาการทางการกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3) ดร.นพดล ธูลีจันทร์ ตำแหน่ง อธิการผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น

4) ดร.ศุภศาสตร์ คนหาญ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะเทคนิคการแพทย์ สาขาวิชากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น

5) ดร.สุปิน ประสบบัว ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น

โดยนำผลการตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้องด้วยวิธีการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index: IOC) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ 0.8-1.00 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

1.3.3 การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.984

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 78 คน พร้อมกำหนดระยะเวลาในการส่งคืนและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.1 นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์การประเมินตามวิธีวัดแบบลิเคิทสเกล (Likert, 1970) และเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559) ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับมาก (ร้อยละ 70 - 79)

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง (ร้อยละ 60 - 69)

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับน้อย (ร้อยละ 50 - 59)

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด (ต่ำกว่าร้อยละ 50)

เกณฑ์การแปลความหมายตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

1.5.2 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นโดยใช้วิธี Priority needs index (PNI) ซึ่งเป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI เดิมโดย นางลักษณะ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการหาค่าผลต่างของ (I – D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่พึงประสงค์เป็นการจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) ของความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

PNI_{modified} = ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 I = ระดับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต
 D = ระดับความเป็นจริงที่ตรงกับสภาพปัจจุบัน

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนี้

0.30 ขึ้นไป เป็นจุดอ่อน มีความสำคัญและจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน
 0.29 ลงมา เป็นจุดแข็ง มีความสำคัญและจำเป็นต้องพัฒนาไม่เร่งด่วน แต่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับให้ดียิ่งขึ้น

1.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

1.6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การหาค่าอำนาจจำแนกการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามจำแนกรายด้านกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) โดยใช้ค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีกระบวนการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ 1) จัดทำร่างรูปแบบ 2) การตรวจสอบพิจารณา รูปแบบฯและร่างคู่มือการใช้รูปแบบ 3) ประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบและร่างคู่มือไปใช้ มีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 จัดทำร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 แหล่งข้อมูล คือ

1) เอกสาร ตำราและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักการและแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบฯ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา หลักการและแนวคิดที่เกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ฯลฯ

2) ผลรายงานการวิจัยในระยะที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารครูและบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง

2.1.2 เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เอกสาร

2.1.3 วิธีดำเนินการ คือ

1) วิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้องค์ประกอบและวิธีการพัฒนารูปแบบฯ ดังแสดงในบทที่ 2

2) นำผลจากรายงานการวิจัยในระยะที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารครูและบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์เนื้อหาและประเด็นที่สอดคล้องกับองค์ประกอบเพื่อเขียนร่างรูปแบบฯ ครั้ง 1

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.2 การพิจารณาร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2.2.1 กลุ่มเป้าหมาย ในการตรวจสอบและพิจารณาร่างรูปแบบฯ ร่างคู่มือฯ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับ

ปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง รวมจำนวน 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน เฉพาะความพิการ จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะความ พิการสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ระดับปริญญาโท

2) นักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการและการบริหาร สถานศึกษา จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) เป็นนักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการบริหาร การศึกษา

2.2) เป็นอาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.3) เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการ บริหารการศึกษา

3) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการด้านกายภาพบำบัด นักวิชาการด้าน กิจกรรมบำบัด และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ที่มี ประสบการณ์ในการทำงานกับคนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ไม่น้อย กว่า 5 ปี

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เครื่องมือในการตรวจสอบและพิจารณาร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้ รูปแบบ คือแนวคำถามในการสนทนากลุ่ม พิจารณาร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นแบบรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ และเนื้อหาของคู่มือ การใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2.2.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพของแนวคำถามในการสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณาร่าง รูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด หลักการเกี่ยวกับการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่มและหาคุณภาพ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2) ออกแบบและจัดทำร่างเครื่องมือโดยเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

3) นำร่างเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC) จำนวน 5 คน ประกอบด้วย จำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.8-1.00 ดังรายชื่อต่อไปนี้

3.1) รศ.ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง นักวิชาการทางการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.2) ผศ.ดร.วนิดา ตรีปัญหา ตำแหน่ง นักวิชาการทางการกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.3) ดร.นพดล ธุสจันทร์ ตำแหน่ง อติตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น

3.4) ดร.ศุภศาสตร์ คนหาญ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะเทคนิคการแพทย์สาขาวิชากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.5) ดร.สุบิน ประสบบัว ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น

โดยนำผลการตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้องด้วยวิธีการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index: IOC) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ 0.8-1.00 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4) นำแนวคำถามสนทนากลุ่มแบบมีโครงสร้างไปทดลองสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน บันทึกข้อมูลและปรับปรุงข้อคำถามให้สมบูรณ์

2.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพิจารณาร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้ง 10 คน พร้อมแนบประเด็นการสนทนากลุ่มไปกับหนังสือเชิญ เพื่อแจ้งให้ทราบและขอคำยืนยันในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

2) ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อร่างองค์ประกอบของรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามประเด็นคำถามที่กำหนด

3) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลองค์ประกอบของรูปแบบ และคู่มือการใช้การส่งเสริมศักยภาพ

ด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามประเด็นคำถามและกรอบการวิจัย ทำให้ได้ร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ครั้งที่ 2

2.3 ประเมินร่างรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ไปใช้ดำเนินการ ดังนี้

2.3.1 กลุ่มเป้าหมาย

ในการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมจำนวน 13 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเฉพาะความพิการ จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1.1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะความพิการสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ระดับปริญญาโท

2) นักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการและการบริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้

2.1) เป็นนักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา

2.2) เป็นอาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย

3) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการทางกายภาพบำบัด ครูนักกายภาพบำบัด ครูนักกิจกรรมบำบัด และครูวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3.2.1 แบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบฯ ไปใช้ เป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ว่า ความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ใน ระดับ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

2.3.2.2 แบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำร่างคู่มือมีื่อฯ ไปใช้ เป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ว่า ความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ใน ระดับ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

2.3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือฯ ไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.3.3.1 แบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบไปใช้ ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด หลักการเกี่ยวกับการสร้างประเด็นการประเมินและหาคุณภาพ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2) ออกแบบและจัดทำร่างเครื่องมือโดยเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์และขอบเขต ของการวิจัย

3) นำร่างเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC) จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ และ ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการ บริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและ นักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จาก หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน พบว่า มีค่าดัชนีความเป็นไปได้ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.915 และควมามีประโยชน์ ในการนำร่างรูปแบบฯ ไปใช้ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.985 และนำขอเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4) นำแบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ในการนำร่างรูปแบบ ไปใช้ ที่ แก้ไข ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 คน พบว่า แบบประเมินความเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .914 และควมามีประโยชน์ของรูปแบบฯ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .984 แล้วจึงนำเครื่องมือไปใช้ เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3.3.2 แบบประเมินความเป็นไปได้ และควมามีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือ ไปใช้ ผู้วิจัยมี วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด หลักการเกี่ยวกับการสร้างประเด็นการประเมิน และหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2) ออกแบบและจัดทำร่างเครื่องมือโดยเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

3) นำร่างเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC) จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน พบว่า แบบประเมินความเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .922 และความมีประโยชน์ของรูปแบบ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .959 และนำเสนอเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4) นำแบบประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบไปใช้ ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มิได้มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 คน พบว่า แบบประเมินความเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .933 และความมีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ไปใช้มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .957 แลวจึงนำเครื่องมือไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.4.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ในการนำร่างรูปแบบฯ ไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงวุฒิ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้ง 13 คน พร้อมแนบร่างรูปแบบฯ ครั้งที่ 2 และแบบประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ในการนำร่างรูปแบบฯ ไปใช้

2) นำแบบประเมินความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ ในการนำร่างรูปแบบฯ ไปใช้ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเสร็จแล้ว มาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ในการแปลผลค่าคะแนนที่ได้จากการประเมิน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายจากผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

- คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3.4.2 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินความเป็นไปได้ และควมมีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 13 คน พร้อมแนบร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ครั้งที่ 2 และแบบประเมินความเป็นไปได้ และควมมีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบไปใช้

2) นำแบบประเมินความเป็นไปได้ และควมมีประโยชน์ ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ไปใช้ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเสร็จแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ในการแปลผลคะแนนที่ได้จากการประเมิน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายจากผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ควมมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ควมมีประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ควมมีประโยชน์ อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ควมมีประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ ควมมีประโยชน์ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

มีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 เป็นการนำรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ได้ดำเนินการโดยนำรูปแบบไปใช้ในสภาพจริงที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายนักเรียน โดยการทดสอบก่อนและหลัง ใช้ตามแผนการฝึกทักษะทางร่างกาย โดยใช้ผลที่เกิดจากการนำรูปแบบฯ และคู่มือฯ ไปใช้ คือ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน จำนวน 36 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้ เป็นนักเรียนในปีการศึกษา 2564 ที่ร่วมกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของกิจกรรม

3.2 ความพึงพอใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง โดยใช้เกณฑ์การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 79 คน ประกอบด้วย

1) นักเรียน จำนวน 36 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ เป็นนักเรียนในปีการศึกษา 2564 ที่ร่วมกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของกิจกรรม

2) ครูผู้สอน จำนวน 5 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ เป็นครูปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564 และมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ดังนี้ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหารที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564 และมีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

4) ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้างานส่งเสริมความเป็นเลิศเฉพาะบุคคล จำนวน 1 คน หัวหน้างานฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน 1 คน ครูนักกายภาพบำบัดและครูกิจกรรมบำบัด จำนวน 2 คน รวมจำนวน 4 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564 และมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

5) ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน ใช้เกณฑ์เลือกแบบเจาะจง โดยเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการนำรูปแบบฯ และคู่มือฯ ไปใช้เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบฯ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนกีฬาคนพิการที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬากรมพลศึกษา, 2562) มีรายการทดสอบ ดังนี้ 1) นอนคว่ำหน้ายกลำตัว 2) ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที 3) ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที 4) ลูก-นั่งประยุกต์ 60 วินาที 5) ยกดัมเบล 7 ก.ก. (13ปีขึ้นไป) เป็นแบบบันทึกค่าคะแนนจากการปฏิบัติเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนกีฬา ของสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา(2562) 5) ระดับ แยกตามเพศ คือ ระดับต่ำมาก ต่ำ ปานกลาง ดี ดีมาก

3.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เป็นแบบแสดงความคิดเห็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีความพึงพอใจ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการนำรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบไปใช้เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบมีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.4.1 แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว เป็นเครื่องมือที่มีมาตรฐานและมีรายการคุณภาพของเครื่องมือ ปรากฏในคู่มือการใช้เครื่องมือตามรายการทดสอบ

- 1) การนั่งงอตัวไปข้างหนา มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.95
- 2) การดันพื้นประยุกต 30 วินาที มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่น

0.95

- 3) การลุก-นั่ง 60 วินาที มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.92 มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

- 4) การยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.88 มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

3.4.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
- 2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งเป็นแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกทางจิตใจ หรือท่าทีของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

3) นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC) จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นักวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่สอนหลักสูตรการบริหารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน พบว่า มีค่าดัชนีความตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ ทั้งฉบับเท่ากับ 1.0 นำขอเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายของ

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 คน พบว่าแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.907 แล้วจึงนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำรูปแบบและคู่มือไปใช้เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

3.4.1 การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกีฬาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายรายบุคคลก่อนและหลังการนำรูปแบบและคู่มือไปใช้

1) ดำเนินการทดสอบตามแนวทางการทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา (2562) โดยปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมของนักเรียน จำนวน 5 รายการ คือ 1) นอนคว่ำหน้ายกลำตัว 2) ยกดัมเบล 7 ก.ก.(13 ปีขึ้นไป) 3) ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที 4) ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที และ 5) ยืนยกเข้าขึ้นลง หรือลุก-นั่งประยุกต์ 3 นาที ซึ่งมีรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายจำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายการทดสอบสมรรถภาพทางกายจำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย

ที่	องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย	รายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
1.	ความอ่อนตัว	นอนคว่ำหน้ายกลำตัว
2.	ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ	ยกดัมเบล 7 ก.ก.(13 ปีขึ้นไป) ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที
3.	ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด	ยืนยกเข้าขึ้นลง หรือลุก-นั่งประยุกต์ 3 นาที

2) การวางแผน (Planning) การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกายตามกรอบของรูปแบบแบบมีส่วนร่วม โดยชี้แจงหลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และรายละเอียดการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามคู่มือการใช้รูปแบบและแผนการวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจัดระบบกระบวนการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายไว้ รายละเอียดดังนี้

(1) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ แนะนำการพัฒนาศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย การออกกำลังกายอย่างปลอดภัย และสร้างแรงจูงใจในการเคลื่อนไหวร่างกาย

(2) จัดทำอุปกรณ์ออกกำลังกาย เล่นกีฬา สนาม เพียงพอและเหมาะสม ได้แก่ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ส่งเสริมการเคลื่อนไหวและออกกำลังกายประกอบกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย เช่น ความอ่อนตัว (Flexibility) ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ การเสริมสร้างกระดูก (Bone-strengthening) ความอดทนของระบบหัวใจ และไหลเวียนเลือด (Cardiovascular Endurance) กิจกรรมแอโรบิก การเต้นประกอบเพลง และกิจกรรมฟิตเนส

(3) จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายและกิจกรรมการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย ทั้งในร่มและกลางแจ้ง เช่น ความโล่ง ความสว่าง ความปลอดภัย จัดหาโปรแกรมสำหรับนำเสนอวิดีโอที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพสมรรถภาพทางร่างกาย จัดหาเครื่องเสียงคุณภาพดีรองรับกิจกรรมการออกกำลังกายแบบแอโรบิก ศูนย์น้ำดื่ม เป็นต้น

3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) ตามรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบโดยดำเนินการ ดังนี้

(1) จัดทำตารางส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ ชี้นำครู ผู้ปกครอง ประธานผู้เกี่ยวข้องโดยทุกคนมีส่วนร่วม

(2) จัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนวันละ 1 ชั่วโมง ในเวลา 17.00 น. – 18.00 น. ของทุกวัน ประกอบด้วย กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ วันละ 4 กิจกรรม ออกกำลังกายแบบแอโรบิก ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี และในวันเสาร์ วันอาทิตย์ จะเป็นกิจกรรมฟิตเนสสร้างกล้ามเนื้อ ซึ่งมีกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายจำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายและกำหนดวันเวลา แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายจำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย

ที่	องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย	กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย	
		กิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	กิจกรรมออกกำลังกาย
1.	ความอ่อนตัว	รับ-ส่งบอลลอดใต้ขา หรือ รับ-ส่งบอลข้ามศีรษะ	แอโรบิก เต้นประกอบจังหวะ
2.	ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ	นอนราบยกดัมเบล เดินสี่ขาตามเส้น	กิจกรรมฟิตเนส
3	ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด	กระโดดตบ กระโดดเชือก	

* ทุกกิจกรรมปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับสภาพความพิการทางร่างกายของนักเรียนรายบุคคล

4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) โดยครูผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และนักการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ทำหน้าที่ทั้งครูผู้สอนให้คำปรึกษาสาธิต ช่วยเหลือและสร้างแรงจูงใจตามความถนัดและความสนใจเฉพาะ ด้านต่าง ๆ ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพร่างกาย

5) การประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) โดยประเมิน สรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมตามรูปแบบฯ การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

6) เมื่อดำเนินการกิจกรรมครบถ้วนตามแผนที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยประเมินผลของการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบโดย

(1) ทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Student Assessment) ของนักเรียนที่เป็น กลุ่มเป้าหมายรายบุคคลแยกตามระดับอายุ หลังการนำรูปแบบและคู่มือไปใช้

(2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ปกครองที่มีต่อการ ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ตามกรอบวัตถุประสงค์การวิจัย และลักษณะของเครื่องมือ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ทดสอบที (t - test for dependent Samples) ดังนี้

1) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดสมรรถภาพ ทางกายของนักเรียนที่ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯและคู่มือฯใช้สถิติทดสอบที t-test (Dependent sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

2) การประเมินความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น ใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในการแปลผลค่า คะแนนที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้มีสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

การหาร้อยละ (Percentage: P)

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad P &= \frac{f}{n} \times 100 \\ \text{เมื่อ} \quad P &= \text{ร้อยละ} \\ f &= \text{ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ} \\ n &= \text{จำนวนความถี่ทั้งหมด} \end{aligned}$$

การค่าเฉลี่ย (Mean) โดยมีสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad \bar{X} &= \frac{\sum fx}{n} \\ \text{เมื่อ} \quad \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \sum fx &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n} \right]^2} \\ \text{เมื่อ} \quad \text{S.D.} &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum fx &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน} \\ \sum fx^2 &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนนแต่ละจำนวน} \\ &\quad \text{ที่ยกกำลังสอง} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

การตรวจเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) (ชื่อ นามสกุล, 2500, หน้า 000)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α เป็นสัมประสิทธิ์แอลฟา
 k เป็นจำนวนข้อคำถาม
 S_i^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
 S_t^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนรวม t

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เมื่อข้อมูลสองชุดมีความสัมพันธ์กัน (Dependent) ด้วยสถิติทดสอบที่ t-test (Dependent sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2559)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

t = การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

\bar{x}_1, \bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 ผลศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

4.1.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Review) ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและสร้างกรอบแนวคิดในการนำมาสร้างแบบสอบถาม และสรุปข้อมูลต่อไป

4.1.2 ผลการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Study) ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถาม

4.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามดังแสดงในตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=133)

ข้อ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	78	58.65
	1.2 หญิง	55	41.36
2.	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
	2.2 20-30 ปี	62	46.62
	2.3 31 ปีขึ้นไป	71	53.39
3.	ระดับการศึกษา		
	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	37	27.82
	3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	64	45.12
	3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	32	24.06
4.	สถานภาพ/ตำแหน่งปัจจุบัน		
	4.1 ผู้บริหาร	4	3.01
	4.2 ครูผู้สอน	41	30.83
	4.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	14	10.53
	4.4 คณะกรรมการสถานศึกษา	14	10.53
	4.5 ผู้ปกครอง	60	45.12

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.65 มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 53.39 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 45.12 มีสถานภาพเป็นผู้ปกครอง ร้อยละ 45.12 รองลงมา เป็นครูผู้สอน ร้อยละ 30.83 เป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการสถานศึกษา เท่ากัน ร้อยละ 10.53

4.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม

ที่	รายการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1	ด้านการดำเนินงาน	2.72	0.45	ปานกลาง	4.85	0.36	มากที่สุด	0.78	2
2	ด้านบุคลากร	2.74	0.44	ปานกลาง	4.82	0.38	มากที่สุด	0.76	3
3	ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.73	0.44	ปานกลาง	4.77	0.42	มากที่สุด	0.75	4
4	ด้านการดำเนินกิจกรรม	2.68	0.47	ปานกลาง	4.85	0.35	มากที่สุด	0.81	1
เฉลี่ยภาพรวม		2.72	0.45	ปานกลาง	4.82	0.38	มากที่สุด		

จากตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวมระดับการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.46$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปฏิบัติจริง ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.74$, $\sigma = 0.44$) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.73$, $\sigma = 0.44$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.68$, $\sigma = 0.47$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.38$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงาน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) รองลงมาคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.42$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่า

ดัชนีความต้องการจำเป็น 0.81 เป็นจุดอ่อนของการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.78 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.75 นับเป็นจุดที่จำเป็นในการพัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของสภาพการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

สำหรับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น วิทยาน แสดงดังตารางที่ 4.3-4.8

ตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินงาน

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1. การรวบรวมข้อมูลด้านความพิการ สภาพความรุนแรง ลักษณะความพิการ ครอบครัว และการรับบริการสื่ออุปกรณ์ของนักเรียนรายบุคคล	2.76	0.43	ปานกลาง	4.91	0.29	มากที่สุด	0.78	6
2. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้บริการด้านการจัดการศึกษา สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของนักเรียนรายบุคคล	2.84	0.37	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.71	10
3. การประเมินคัดกรองประเภทความพิการให้ตรงกับสภาพความบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียนรายบุคคล	2.60	0.49	ปานกลาง	4.86	0.39	มากที่สุด	0.87	2
4. การจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสม และครอบคลุมกับความพิการทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ	2.65	0.48	ปานกลาง	4.86	0.35	มากที่สุด	0.83	5

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
5. การประเมินพฤติกรรมของนักเรียนรายบุคคลร่วมกันระหว่างครู และผู้ปกครอง	2.65	0.48	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.84	4
6. การประสานเครือข่ายความร่วมมือทำให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.83	0.37	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.72	9
7. การระบุประเด็นปัญหาและข้อกำจัดการทำกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินการโดยใช้สื่อ อุปกรณ์กิจกรรมที่เหมาะสม และตรงตามประเภทลักษณะบกพร่องเป็นรายบุคคล	2.61	0.49	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.87	2
8. การกำหนดแนวดำเนินการร่วมกันในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง	2.74	0.44	ปานกลาง	4.87	0.34	มาก	0.78	6
9. การวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล	2.65	0.49	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด	0.85	3
10. การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล และความต้องการของผู้ปกครอง	2.80	0.40	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.74	7

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
11. การวางแผนกำหนดจำนวนครูและบุคลากรสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน	2.67	0.47	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.83	5
12. การวางแผนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	2.82	0.39	ปานกลาง	4.89	0.32	มาก	0.73	8
13. การวางแผนการใช้สื่ออุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยให้ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.60	0.49	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด	0.88	1
14. การวางแผนจัดเตรียมสถานที่ อาคาร ห้องฝึกทักษะสำหรับการ พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เพียงพอ กับ จำนวนนักเรียน	2.82	0.39	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.73	8
15. มีการจัดเตรียมสถานที่ อาคาร เรียนและอาคารประกอบมีสภาพ มั่นคงแข็งแรง เอื้อต่อการดำเนิน กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียน	2.65	0.48	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.84	4
16. มีการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้ เป็นไปตามแผนที่วางไว้	2.83	0.37	ปานกลาง	4.87	0.34	มาก	0.72	9

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
17. มีการประเมินระหว่างกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนอย่างชัดเจน	2.82	0.39	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.73	8
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และความเหมาะสม	2.59	0.49	ปานกลาง	4.88	0.32	มากที่สุด	0.88	1
19. มีการสะท้อนปัญหา และอุปสรรค ในการดำเนินงาน ให้ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องทราบ และหาแนวทางการแก้ไขร่วมกันของผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ	2.82	0.39	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.73	8
20. มีการนำผลการประเมินมา ปรับปรุงการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามความเหมาะสม โดยมีการร่วมตัดสินใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทบทวนแผนและปรับปรุงแผนการให้มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.74	0.44	ปานกลาง	4.89	0.32	มาก	0.78	6

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
21.มีการสรุปผลและจัดทำรายงานการดำเนินงานเป็นรายบุคคลให้แก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ	2.66	0.47	ปานกลาง	4.17	0.38	มากที่สุด	0.57	11
เฉลี่ยภาพรวม	2.72	0.45	ปานกลาง	4.85	0.36	มากที่สุด	0.78	

จากตารางที่ 4.3 สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินงาน โดยภาพรวม ระดับการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.45$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปฏิบัติค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการวางแผนกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล และความต้องการของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.84$, $\sigma = 0.37$) รองลงมาคือ การประสานเครือข่ายความร่วมมือทำให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.83$, $\sigma = 0.37$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.58$, $\sigma = 0.50$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินงาน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการรวบรวมข้อมูลด้านความพิการ สภาพความรุนแรง ลักษณะความพิการ ครอบครัว และการรับบริการสื่ออุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.91$, $\sigma = 0.29$) รองลงมา การวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล และการวางแผนการใช้สื่ออุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาไว้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.31$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการสรุปผลและจัดทำรายงานการดำเนินงานเป็นรายบุคคลให้แก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.38$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินงาน โดยภาพรวม มีค่าดัชนีเฉลี่ย 0.76 ข้อที่มี

ค่าดัชนีสูงสุด คือ การวางแผนการใช้สื่ออุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาไว้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และความเหมาะสม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.88 เป็นจุดอ่อนของการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ มีการประเมินคัดกรองประเภทความพิการให้ตรงกับสภาพความบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียนรายบุคคล และมีการระบุประเด็นปัญหาและข้อจำกัดในการทำกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินการโดยใช้สื่อ อุปกรณ์กิจกรรมที่เหมาะสม และตรงตามประเภทลักษณะบกพร่องเป็นรายบุคคล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.87 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ มีการสรุปผลและจัดทำรายงานการดำเนินงานเป็นรายบุคคลให้แก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.57

ตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านบุคลากร

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1. จำนวนครูและบุคลากรมีเพียงพอกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ	2.76	0.43	ปานกลาง	4.86	0.34	มากที่สุด	0.76	5
2. ครูและบุคลากรมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ	2.83	0.38	ปานกลาง	4.88	0.33	มากที่สุด	0.73	6
3. ครูและบุคลากรมีความเอาใจใส่เสียสละทุ่มเทเพื่อการเรียนการสอนอย่างเต็มที่	2.60	0.49	ปานกลาง	4.88	0.33	มากที่สุด	0.88	2

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
4. ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.65	0.48	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.84	3
5. ครูและบุคลากรมีการให้ความรู้คำแนะนำ ปรึกษาการอบรม ดูแลเด็กพิการแก่ผู้ปกครองอย่างเต็มความสามารถ	2.65	0.48	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.84	3
6. มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ	2.83	0.37	ปานกลาง	4.17	0.38	มากที่สุด	0.47	8
7. ครูและบุคลากรในมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ	2.83	0.37	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.72	7
8. ครูและบุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน	2.82	0.39	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.73	6
9. ครูและบุคลากรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค	2.59	0.47	ปานกลาง	4.90	0.30	มากที่สุด	0.89	1
10.ครูและบุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนและการจัดกิจกรรม	2.82	0.39	ปานกลาง	4.86	0.34	มากที่สุด	0.73	6

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
11. ครูและบุคลากรมีการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรม สร้างความมีวินัยในการฝึกซ้อมและมีการสอนคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน	2.74	0.44	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.78	4
เฉลี่ยภาพรวม	2.74	0.44	ปานกลาง	4.81	0.39	มากที่สุด	0.76	

จากตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านบุคลากร โดยภาพรวม ระดับการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 2.74, \sigma = 0.44$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปฏิบัติค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ และมีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ และครูและบุคลากรในมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.83, \sigma = 0.38$) รองลงมาคือ ครูและบุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน และครูและบุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบหน้าที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนและการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.82, \sigma = 0.38$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูและบุคลากรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.59, \sigma = 0.49$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านบุคลากร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.81, \sigma = 0.39$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ครูและบุคลากรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.90, \sigma = 0.30$) รองลงมาคือ ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครูและบุคลากรมีการให้ความรู้คำแนะนำ ปรึกษาการอบรม ดูแลเด็กพิการแก่ผู้ปกครองอย่างเต็มความสามารถ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.89, \sigma = 0.32$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้าน

บุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาการตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.17, \sigma = 0.38$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านบุคลิก โดยภาพรวม มีค่าดัชนีเฉลี่ย 0.76 และค่าดัชนีสูงสุด คือ ครูและบุคลากรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.89 รองลงมา ครูและบุคลากรมีความเอาใจใส่ เสียสละ ทุ่มเทเพื่อการเรียนการสอน อย่างเต็มที่ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.88 ตามลำดับ และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ มีการส่งเสริมให้นักเรียน รู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาการตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิค ต่างๆ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.47

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1. มีสถานที่ในการทำกิจกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ เพียงพอ และได้มาตรฐาน	2.76	0.43	ปานกลาง	4.88	0.33	มากที่สุด	0.77	4
2. มีสถานที่ในการทำกิจกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่ เพียงพอ และได้มาตรฐาน	2.83	0.38	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.72	5
3. มีอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อย่าง เพียงพอและมีมาตรฐาน	2.61	0.49	ปานกลาง	4.90	0.30	มากที่สุด	0.88	1

(ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
4. มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน	2.74	0.44	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.79	3
5. มีการดูแลตรวจสอบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมใช้งาน	2.82	0.39	ปานกลาง	4.17	0.38	มากที่สุด	0.48	6
6. มีการแสดงข้อมูลการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้กับผู้ใช้บริการ	2.65	0.48	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด	0.84	2
เฉลี่ยภาพรวม	2.73	0.44	ปานกลาง	4.76	0.42	มากที่สุด	0.74	

จากตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวม ระดับการปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=2.73, \sigma=0.44$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปฏิบัติค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีสถานที่ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เพียงพอ และได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.83, \sigma=0.38$) รองลงมา คือ มีการดูแลตรวจสอบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.82, \sigma=0.39$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.61, \sigma=0.49$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.76, \sigma=0.42$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอุปกรณ์ในการทำ

กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.90, \sigma = 0.30$) รองลงมาคือ มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.89, \sigma = 0.32$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการดูแลตรวจสอบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้พร้อมใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.17, \sigma = 0.34$) ตามลำดับ

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวม มีค่าดัชนีเฉลี่ย 0.74 และข้อที่มีค่าดัชนีสูงสุด คือ มีอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.88 รองลงมาคือ มีการแสดงข้อมูลการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้กับผู้ใช้บริการ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินกิจกรรม

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
1. มีการกำหนดกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้หลากหลายครอบคลุมกับสภาพความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนักเรียน	2.65	0.48	ปานกลาง	4.84	0.37	มากที่สุด	0.82	5
2. มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้านวิชาการและการเรียนรู้	2.59	0.49	ปานกลาง	4.89	0.32	มากที่สุด	0.88	5
3. มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้านสมรรถภาพทางร่างกาย	2.58	0.50	ปานกลาง	4.91	0.29	มากที่สุด	0.90	1

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
4. มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้าน มโนทัศน์ เจตคติ ทักษะคิด ที่พึงประสงค์	2.60	0.49	ปานกลาง	4.88	0.33	มากที่สุด	0.88	2
5. มีการวางแผน การเตรียมการ กำหนดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนทั้งระยะสั้นและระยะยาว	2.61	0.49	ปานกลาง	4.83	0.38	มากที่สุด	0.85	4
6. มีตารางกิจกรรมการทำ กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนอย่างชัดเจน	2.74	0.44	ปานกลาง	4.84	0.37	มากที่สุด	0.77	7
7. มีการดำเนินการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนตาม ตารางของการวางแผนไว้	2.80	0.40	ปานกลาง	4.84	0.37	มากที่สุด	0.73	8
8. มีการประเมินผลการทำ กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนกระทำเป็นระยะโดยสม่ำเสมอ	2.67	0.47	ปานกลาง	4.82	0.39	มากที่สุด	0.81	6
9. มีแบบบันทึกการประเมินผล การทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ว่านักเรียนมีการพัฒนาและความก้าวหน้าในระดับใด	2.82	0.39	ปานกลาง	4.84	0.37	มากที่สุด	0.72	9

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การดำเนินการ	ระดับการปฏิบัติ						PNI	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
10. มีการประเมินสมรรถนะของนักเรียนตามที่กำหนด	2.60	0.49	ปานกลาง	4.85	0.36	มากที่สุด	0.86	3
11. มีการพัฒนาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนในการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเป็นระยะๆ	2.82	0.39	ปานกลาง	4.84	0.37	มากที่สุด	0.72	9
12. การจัดทำสารสนเทศข้อมูลผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของนักเรียนรายบุคคล และสรุปรายงานผล	2.65	0.48	ปานกลาง	4.83	0.37	มากที่สุด	0.82	5
เฉลี่ยภาพรวม	2.68	0.47	ปานกลาง	4.85	0.36	มากที่สุด	0.81	

จากตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยภาพรวม ระดับการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=2.68, \sigma = 0.47$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปฏิบัติค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีแบบบันทึกการประเมินผลการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ว่านักเรียนมีการพัฒนาและความก้าวหน้าในระดับใด และมีการพัฒนาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนในการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเป็นระยะๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.82, \sigma = 0.39$) รองลงมาคือ มีการดำเนินการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนตามตารางของการวางแผนไว้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.80, \sigma = 0.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนด้านสมรรถภาพทางร่างกาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.58, \sigma = 0.50$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu=4.85, \sigma = 0.35$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนด้านสมรรถภาพทางร่างกาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.91, \sigma = 0.29$) รองลงมาคือ มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนด้านวิชาการและการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.89, \sigma = 0.32$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประเมินผลการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกระทำเป็นระยะโดยสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu=4.82, \sigma = 0.39$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยภาพรวม มีค่าดัชนีเฉลี่ย คือ 0.81 และค่าดัชนีสูงสุด คือ มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านสมรรถภาพทางร่างกาย มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.90 รองลงมาคือ มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านวิชาการและการเรียนรู้ และมีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านมนททัศน์ เจตคติ ทักษะคิด ที่พึงประสงค์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.88 ตามลำดับ

4.2 ผลการพัฒนาแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการพัฒนาแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีผลการพัฒนา 3 ขั้นตอนคือ 1) ผลการจัดทำร่างรูปแบบฯ 2) ผลการพิจารณาร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบ 3) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความมีประโยชน์ ในการนำร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือฯ ไปใช้ มีผลดังนี้

4.2.1. ผลการจัดทำร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น หลังจากที่ทำเนิการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Review) ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล (Cross Check Data) แล้วสรุปผลการศึกษาได้ องค์ประกอบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น แสดงตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 สังเคราะห์แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

ร.น.	องค์ประกอบการพัฒนาศักยภาพ ด้านสมรรถภาพทางร่างกาย	บันดดา วงศ์จินดา (2562)	มนตรี อารีย์ (2562)	จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และคณะ (2562)	อรจิรา ทาลีทอง (2561)	ศักดิ์ชัย ศรีสุขและคณะ (2561)	ทยาวิรุ ช่างบรรจง (2561)	Soori, Heyrani, and Rafe (2019)	Glotova (2014)	Ellis, Lieberman and Dummer (2014)	Gomez and Hillman (2013)	Al-Rahamneh, Eston, Dababseh (2013)	สรุปความถี่	ลำดับ
1.	การประเมินผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8	3
2.	วางแผนการส่งเสริม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10	1
3.	จัดกิจกรรมส่งเสริม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	2
4.	ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	2
5.	ประเมินผล สรุปและรายงานผล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8	3
6.	ความพร้อมของนักเรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10	1
7.	ครูผู้สอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	2
8.	อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	2
9.	กิจกรรมการฝึกซ้อม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8	3
10.	การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6	5
11.	การดำเนินงาน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10	1
12.	วิทยาศาสตร์การกีฬา					/	/	/	/	/	/	/	4	6

จากตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูล การค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรม และการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารวิชาการ และงานวิจัย ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการพัฒนาศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนจากนักวิชาการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ พบว่า สรุปการสังเคราะห์ปัจจัยที่เป็น องค์ประกอบของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ขอนแก่น ได้ประเด็นสำคัญขององค์ประกอบในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียน 3 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกประเด็นสำคัญขององค์ประกอบร้อยละ 50 ขึ้นไป ดังนี้ 1) หลักการ แนวคิดรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ3) กระบวนการของรูปแบบ ประกอบด้วย (1) ขั้นตอนการดำเนินงาน (1.1) การคัดกรองและประเมิน (1.2)วางแผนการส่งเสริม

(1.3) จัดกิจกรรมส่งเสริม (1.4) ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (1.5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล และ (2) การส่งเสริมศักยภาพ (2.1)ด้านความพร้อมของผู้เรียน (2.2)ด้านผู้สอน (2.3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (2.4) ด้านการดำเนินกิจกรรม (2.5) ด้านการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน

ตารางที่ 4.8 ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ครั้งที่ 1

ที่	องค์ประกอบของรูปแบบ	รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ
1.	หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ	นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย และทักษะด้านกีฬาโดยผ่านวิธีการ กิจกรรมการฝึกซ้อมภายใต้การสนับสนุนส่งเสริมที่ครอบคลุมจากผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
2.	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และทักษะด้านกีฬาตามมาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว
3.	กระบวนการของรูปแบบ	
	3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	(1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting)
	3.2 การส่งเสริมศักยภาพ	(1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรมการฝึกซ้อม (5) ด้านการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน

4.2.2 ผลการพิจารณาร่างรูปแบบฯและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการพิจารณาร่างรูปแบบตามแนวคิดหลักการวัตถุประสงค์ของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยสรุปสาระสำคัญ ดังแสดงตารางที่ 4.9 และ 4.10

ตารางที่ 4.9 สรุปสาระสำคัญจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ประเด็นการสนทนา	สรุปความคิดเห็น/รายละเอียด/สาระสำคัญที่นำไปใช้
1. ภาพรวมของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น	<p>ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการดำเนินงานและการส่งเสริมขั้นตอนการใช้ของรูปแบบควรมีความต่อเนื่อง และให้สอดคล้องกับหลักการบริหารและหลักการพัฒนารูปแบบ</p> <p>องค์ประกอบของรูปแบบมีจำนวนไม่มากหรือน้อยเกินไปทำให้จำได้ง่าย มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นได้</p>
2. องค์ประกอบของร่างรูปแบบฯ โดยพิจารณาแต่ ละองค์ประกอบ - หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ	<p>หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า หลักการที่ว่า “นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และทักษะด้านกีฬา โดยผ่านวิธีการ กิจกรรมการฝึกซ้อม ภายใต้การสนับสนุนส่งเสริมที่ครอบคลุมจากผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ให้แก่ใจเป็น “นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะการใช้ร่างกายเป็นพื้นฐาน โดยผ่านกิจกรรมและวิธีการฝึกฝน การใช้ร่างกายอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้การสนับสนุนส่งเสริมที่ครอบคลุมจากผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง”</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นการสนทนา	ความคิดเห็น/รายละเอียด/สาระสำคัญที่นำไปใช้
- จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	<p>จุดมุ่งหมายของรูปแบบ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า จุดมุ่งหมายของรูปแบบที่ว่า “เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และทักษะด้านกีฬาตามมาตรฐานสำหรับนักกีฬาที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว” มีความเหมาะสมดีแล้ว</p>
- กระบวนการของรูปแบบ ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน	<p>กระบวนการของรูปแบบ</p> <p>ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นว่ามีความสอดคล้องกับหลักการบริหาร เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง ไม่มาก หรือน้อยเกินไป สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว และเห็นว่า</p>
1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการตามสภาพความพิการนักเรียนรายบุคคล - ควรมีแบบคัดกรอง และแบบประเมินนักเรียนที่เหมาะสม - ควรมีการประเมินนักเรียนด้วยวิธีที่เหมาะสมและครอบคลุมกับความพิการทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ - ควรมีเกณฑ์การคัดกรอง และประเมินที่ชัดเจน เข้าใจง่าย - ควรมีการระบุประเด็นปัญหาสุขภาพที่รวมทั้งความบกพร่องทางร่างกายข้อกำหนดในการทำกิจกรรม - มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา - มีนักสหวิชาชีพร่วมคัดกรอง อธิบายผลการประเมิน โดยทำความเข้าใจร่วมกับผู้ปกครอง
2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning)	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรนำข้อมูลจากการคัดกรอง และประเมินนักเรียนมาวางแผนการส่งเสริมเป็นรายบุคคล - ควรระบุปัญหา จุดที่ควรพัฒนา ในแต่ละด้านอย่างชัดเจนครอบคลุม

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นการสนทนา	ความคิดเห็น/รายละเอียด/สาระสำคัญที่นำไปใช้
3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการส่งเสริมรายบุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า - ครูควรออกแบบกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะกับผู้เรียนรายบุคคล โดยมีระดับความเข้มข้นที่เหมาะสมกับระดับความรุนแรง สภาพความพิการของนักเรียน - ควรดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการส่งเสริมที่วางไว้ตามลำดับ - ควรให้นักเรียนเข้าถึงอุปกรณ์ช่วย อุปกรณ์เสริมที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของสภาพความพิการที่แท้จริง
4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching)	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า - ควรเพิ่มพูนทักษะด้านการใช้ร่างกายที่ต้องมีการแนะนำซ้ำๆ จากโค้ชหรือผู้ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Coaching) - ควรส่งเสริมให้ผู้สอนเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับองค์กรเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - ควรมีการสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี และมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนอย่างเพียงพอ
5) ประเมินผล สรุปและรายงาน ผล (Evaluation & Reporting)	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า - ควรมีการประเมินระหว่างการให้บตามกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน และดูแลต่อเนื่อง - ควรมีการรายงานความก้าวหน้าของการพัฒนานักเรียน และนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการส่งเสริมต่อไป - ควรมีการบันทึกผลกาประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร
ขั้นการส่งเสริมศักยภาพ 1) ด้านความพร้อมของนักเรียน	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า - ควรมีความพร้อมทางกาย ทางจิตใจคือสภาพจิตใจโดยทั่วไป ทางสติปัญญา และบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(ต่อ)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นการสนทนา	ความคิดเห็น/รายละเอียด/สาระสำคัญที่นำไปใช้
2) ด้านครูผู้สอน	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรให้การสนับสนุนด้านความรู้ ความสามารถ และการพัฒนาความรู้เฉพาะทาง
3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนควรจัดให้มีห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่สะอาดและเพียงพอ ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ที่มีอุปกรณ์เหมาะสม สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ ห้องพยาบาล - โรงเรียนควรมีการจัดสรรอัตรากำลัง ครูและผู้ฝึกทักษะด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย อย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน
4) ด้านการดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะ	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการวางแผน การเตรียมการฝึกทักษะทั้งระยะสั้นและระยะยาว - ผู้ฝึกควรคำนึงถึงสภาพความพิการของนักเรียนรายบุคคลในการออกแบบกิจกรรมอย่างเหมาะสม - ควรมีการประเมินผลการฝึกว่ามีการพัฒนาและความก้าวหน้ากระทำเป็นระยะ โดยสม่ำเสมอ - ควรควบคุมการฝึกให้เป็นไปตามโปรแกรมอย่างเข้มงวด และต่อเนื่อง โดยผู้ฝึกสอนจะต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดกับนักเรียน - การฝึกควรเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการและหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เหมาะสมกับนักเรียน
5) ด้านการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรลดขั้นตอนการจัดประสบการณ์แข่งขันลง เพราะการฝึกทักษะทางกายให้มีสมรรถภาพทางร่างกายที่แข็งแรง เป็นเพียงพื้นฐานการเตรียมร่างกายสู่การปฏิบัติกิจกรรมการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างอิสระ

จากตารางที่ 4.9 จากการสรุปสาระสำคัญจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นถึงองค์ประกอบของรูปแบบว่า มีความครบถ้วน สมบูรณ์ตามหลักการสร้างรูปแบบทั้ง หลักการแนวคิด และจุดมุ่งหมายซึ่งสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยได้สังเคราะห์กระบวนการของรูปแบบ มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting) และการส่งเสริมศักยภาพ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และ(4) ด้านการดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ผู้ควรมีสมรรถภาพทางร่างกายอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.10 สรุปสาระสำคัญจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ประเด็นการคำถาม	ความคิดเห็น
1. ทานมีความคิดเห็นอย่างไรต่อภาพรวมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ	ร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ มีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ บทนำ องค์ประกอบของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ตัวชี้วัด การดำเนินงานและภาคผนวก ประกอบด้วย ใบความรู้และ กิจกรรมตัวอย่าง อุปกรณ์ สื่ออำนวยความสะดวก เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล วิธีการทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นว่าองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ครอบคลุม ใช้ง่าย เข้าใจง่าย เนื้อหา มีความทันสมัย มีประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติจริงในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

(ต่อ)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็นการคำถาม	ความคิดเห็น
2. ทานมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ โดยพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ	1) บทนำ นำเสนอหลักการ ความจำเป็นของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความน่าสนใจ 2) องค์ประกอบของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความทันสมัย ใ้ภาษาเข้าใจง่าย และลำดับก่อนหลัง ได้ชัดเจน 3) ตัวชี้วัดการดำเนินงานมีความชัดเจน สามารถทำความเข้าใจ และจะสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ดี 4) ภาคผนวกมีรูปภาพตัวอย่างประกอบทำให้ มีความน่าสนใจและน่าติดตาม

จากตารางที่ 4.9 ,4.10 ผู้วิจัยได้นำรายละเอียดในประเด็นการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาร่างรูปแบบฯ ครั้งที่ 1 และให้ข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับปรุง ร่างรูปแบบฯ ครั้งที่ 1 โดยมีประเด็นสำคัญ คือ เพิ่มเติมในส่วนการขยายความของหลักการพื้นฐานให้มีความครอบคลุม และชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในการนำไปสู่การปฏิบัติจริงของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนและปรับปรุงรายละเอียดตามข้อเสนอแนะอื่นๆ ทำให้ได้ร่างรูปแบบฯ ครั้งที่ 2 ปรากฏดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ครั้งที่ 2

ที่	องค์ประกอบของรูปแบบ	รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ
1.	หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ	นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาเป็นพื้นฐานความพร้อมที่ประกอบด้วยร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของนักเรียนกีฬา โดยผ่านวิธีการฝึกซ้อมที่สม่ำเสมอ ภายใต้การสนับสนุนส่งเสริมที่ครอบคลุมจากผู้เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
2.	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และทักษะด้านกีฬาตามมาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว
3.	กระบวนการของรูปแบบ	
	3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	(1) การคัดกรอง และประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting)
	3.2 การส่งเสริมศักยภาพ	(1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรม

4.2.3 ประเมินร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

4.2.3.1 การประเมินร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ และมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์จำนวน 13 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.12 - 4.13

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N = 13)

ข้อ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	10	76.92
	1.2 หญิง	3	23.08
2.	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
	2.2 20-30 ปี	-	-
	2.3 31 ปีขึ้นไป	13	100.00
3.	ระดับการศึกษา		
	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3	23.08
	3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	10	76.92
4.	สถานภาพ/ตำแหน่งปัจจุบัน		
	4.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ /ผู้บริหาร	4	30.77
	4.2 นักวิชาการ/อาจารย์มหาวิทยาลัย	4	30.77
	4.3 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง/นักสหวิชาชีพ	5	38.47

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.92 มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 100 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 76.92 มีสถานภาพในปัจจุบันเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง/นักสหวิชาชีพ ร้อยละ 38.47 และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ /ผู้บริหาร และเป็นนักวิชาการ/อาจารย์มหาวิทยาลัย มีค่าร้อยละ 30.77

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม

รายการ	ระดับความเป็นไปได้			ระดับความมีประโยชน์		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
องค์ประกอบของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน						
1. หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ	4.72	0.46	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	4.85	0.37	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
3. กระบวนการของรูปแบบ						
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	4.72	0.45	มากที่สุด	4.78	0.41	มากที่สุด
3.2 การส่งเสริมศักยภาพ	4.67	0.47	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.44	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.37$) รองลงมา คือ หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ และกระบวนการของรูปแบบในขั้นตอนการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72, \sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ

ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบฯในการนำไปใช้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ และจุดมุ่งหมายของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) รองลงมา คือ กระบวนการของรูปแบบในการส่งเสริมศักยภาพ ในขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นการส่งเสริมศักยภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78, \sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่ามีความอยู่ในระดับที่สูงสุดมากทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในการนำรูปแบบฯไปใช้โดยจำแนกตามรายองค์ประกอบ

รายการ	ระดับความเป็นไปได้			ระดับความมีประโยชน์		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
องค์ประกอบของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน						
1. หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ						
1.1 ความสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
1.2 ความสอดคล้องกับสภาพความพิการของผู้เรียน	4.69	0.48	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
1.3 ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	4.69	0.48	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.46	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ						
2.1 ระบุกลุ่มเป้าหมายชัดเจน	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมที่พัฒนาชัดเจน	4.85	0.38	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
2.3 ระบุตัวชี้วัดชัดเจน	4.92	0.28	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.85	0.37	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
3. กระบวนการของรูปแบบ						
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน						
1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment)	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning)	4.69	0.48	มากที่สุด	4.69	0.48	มากที่สุด
3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing)	4.77	0.44	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching)	4.69	0.48	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting)	4.69	0.48	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.45	มากที่สุด	4.78	0.41	มากที่สุด
3.2 การส่งเสริมศักยภาพ						
1) ด้านความพร้อมของนักเรียน	4.85	0.38	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
2) ด้านครูผู้สอน	4.69	0.48	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	ระดับความเป็นไปได้			ระดับความมีประโยชน์		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.62	0.51	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
4) ด้านการดำเนินกิจกรรม	4.54	0.52	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.47	มากที่สุด	4.78	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.74	0.44	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ ระบุตัวชี้วัดชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.28$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อในทุกองค์ประกอบ

ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบฯในการนำไปใช้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ ข้อความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ข้อระบุพฤติกรรมที่พัฒนาชัดเจน และขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อการจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) และข้อการให้คำแนะนำช่วยเหลือ(Coaching) และการส่งเสริมศักยภาพ ข้อด้านผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.38$) รองลงมา คือการส่งเสริมศักยภาพ ข้อความพร้อมของนักกีฬา ข้อสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และข้อการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.44$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อในทุกองค์ประกอบ

4.2.3.2 การประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ผู้วิจัยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ และมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์จำนวน 13 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในการนำร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯไปใช้

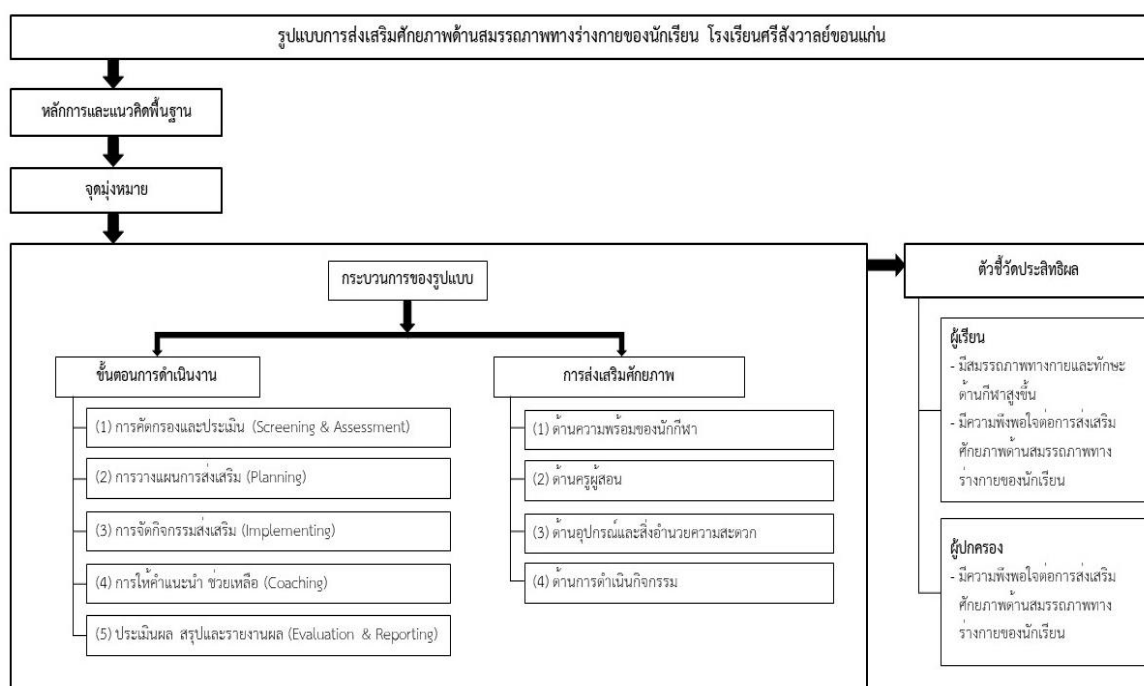
รายการ	ระดับความเป็นไปได้			ระดับความมีประโยชน์		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1. คำชี้แจงทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยาก	4.77	0.44	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
2. หลักการและแนวคิดมีความชัดเจน	4.92	0.28	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์เป็นรูปธรรมนำสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน	4.92	0.28	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
4. ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
5. ความสมบูรณ์ทันสมัยของเนื้อหา	4.69	0.48	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
6. ความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย	4.69	0.48	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.77	0.44	มากที่สุด	4.92	0.28	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
9. ขั้นตอนของการเขียนร่างคู่มือ	4.69	0.48	มากที่สุด	4.92	0.28	มากที่สุด
10. มีกระบวนการนำสู่การปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	4.85	0.38	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
11. การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับขั้นตอนการใช้งาน	4.77	0.44	มากที่สุด	4.69	0.48	มากที่สุด
12. การเรียบเรียงและดำเนินเรื่อง	4.77	0.44	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
13. มีเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมครบถ้วน	4.92	0.28	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
14. ใช้ได้จริงในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน	4.77	0.44	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด
15. ใช้ในการเป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน	4.77	0.44	มากที่สุด	4.85	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.79	0.41	มากที่สุด	4.82	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นวาระร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักการและแนวคิดมีความชัดเจน วัตถุประสงค์เป็นรูปธรรมนำสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน และมี

เอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมครบถ้วน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.92, \sigma = 0.28$) รองลงมา คือมีกระบวนการนำสู่การปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.38$) เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นว่าความเป็นประโยชน์ของร่างคู่มือการใช้รูปแบบในการนำไปใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82, \sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.92, \sigma = 0.28$) รองลงมาคือ คำชี้แจงทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยาก ความสมบูรณ์ทันสมัยของเนื้อหา ความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย การเรียบเรียงและดำเนินเรื่อง มีเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมครบถ้วน และใช้ในการเป็นแหล่งอ้างอิงในการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.38$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดทำให้ได้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบและตัวชี้วัดประสิทธิผล แสดงภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

4.3 ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ดำเนินการโดยนำรูปแบบฯ ไปใช้ในสภาพจริงที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และศึกษาผลที่เกิดจากการนำรูปแบบฯ และคู่มือฯ ไปใช้ คือ 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนกีฬาคนพิการที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ 2) ค่าเฉลี่ยจากการวัดระดับความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีผลการวิจัยปรากฏดังนี้

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ

องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย	รายการทดสอบ	ระดับสมรรถภาพทางกาย				t	Sig.
		ก่อน		หลัง			
		μ	σ	μ	σ		
1. ความอ่อนตัว	นอนคว่ำหน้ายกลำตัว	6.81	0.98	9.31	1.11	21.523*	0.000
2. ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ	ยกดัมเบล 7 ก.ก. (13 ปีขึ้นไป)	22.49	5.87	28.06	6.46	19.976*	0.000
	ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที	20.75	4.05	26.81	4.97	15.280*	0.000
	ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที	24.67	5.98	30.56	6.60	26.643*	0.000
3. ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด	ลุก-นั่งประยุกต์ 3 นาที	23.64	4.72	30.42	5.37	13.885	0.000

จากตารางที่ 4.16 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียน ในองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย **ด้านความอ่อนตัว** 1) นอนคว่ำหน้ายกลำตัว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คะแนน **ด้านความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ** 1) ยกดัมเบล 7 ก.ก. (13 ปีขึ้นไป) มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.49 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 28.06 คะแนน 2) ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.75 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 26.81 คะแนน 3) ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.67 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.56 คะแนน และ **ด้านความอดทนของระบบหัวใจและหลอดเลือด** 1) ลูก-นั่ง ประยุกต์ 3 นาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 23.64 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.42 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการพัฒนานักเรียนโดยใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จำนวน 36 คน ส่งผลทำให้นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นมีโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ โดยสถิติค่าร้อยละ แสดงตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ (N=36)

ข้อ	ประเภทการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
1.	กีฬานักเรียนพิการแห่งชาติ	26	72.23
2.	กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย	27	75.00
3.	นักกีฬาทีมชาติแข่งขันกีฬานานาชาติ	17	47.23

จากตารางที่ 4.17 พบว่า จากนักเรียนจำนวน 36 ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนพิการแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 72.23 เข้าร่วมกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเป็นนักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 47.23

4.3.2 คาเฉลี่ยจากการวัดระดับความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

การประเมินความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถาม ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 4.18 - 4.19

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน (N = 79)

ข้อ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	48	60.76
	1.2 หญิง	31	39.24
2.	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	34	43.04
	2.2 20-30 ปี	9	11.40
	2.3 31 ปีขึ้นไป	36	45.57
3.	ระดับการศึกษา		
	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	59.50
	3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	19	24.05
	3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	13	16.46
4.	สถานภาพ/ตำแหน่งปัจจุบัน		
	4.1 ผู้บริหาร	4	5.07
	4.2 ครุนักวิชาชีพ	4	5.07
	4.3 ครูผู้สอน	5	6.33
	4.4 ผู้ปกครอง	30	37.98
	4.5 นักเรียน	36	45.57

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.76 มีอายุ ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 45.57 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 43.04 และมีอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 11.40 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 59.50 ปริญญาตรีร้อยละ 24.05 และสูงกว่าปริญญาตรี

ร้อยละ 16.46 มีสถานภาพเป็นผู้นักเรียน ร้อยละ 45.57 เป็นผู้ปกครอง ร้อยละ 37.98 ครูผู้สอน แต่
 ละประเภท มีค่าร้อยละ 6.33 เป็นผู้บริหาร และครุณักสหวิชาชีพ ร้อยละ 5.07

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพ
 ด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	แปลผล
1. มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวระดับใด	4.97	0.16	มากที่สุด
2. มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้อง ความต้องการของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่าง หรือการเคลื่อนไหวและผู้ปกครองระดับใด	4.99	0.11	มากที่สุด
3. มีการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลเพื่อการ ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่ สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของ ความพิการ	4.92	0.27	มากที่สุด
4. มีการคัดกรองประเภทความพิการเพื่อการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นตรงกับสภาพความ บกพร่อง และความสามารถที่แท้จริง	4.97	0.16	มากที่สุด
5. มีการจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียน และ วิธีการที่เหมาะสม และครอบคลุมกับลักษณะความ พิการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคลและ การสรุปผลการคัดกรอง	4.99	0.11	มากที่สุด
6. มีการพิจารณาข้อจำกัดและความเป็นไปได้ของการ ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของ นักเรียนรายบุคคล และความต้องการของผู้ปกครอง	4.95	0.22	มากที่สุด (ต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	แปลผล
7. มีการวางแผนการดำเนินการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล	4.96	0.19	มากที่สุด
8. มีการกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล	4.95	0.22	มากที่สุด
9. การมีส่วนร่วมนักเรียนและผู้ปกครองในการวางแผนกำหนดภาระงานในกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนเฉพาะบุคคลอย่างชัดเจน	4.96	0.19	มากที่สุด
10. มีการประสานเครือข่ายความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.96	0.19	มากที่สุด
11. มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย	4.94	0.25	มากที่สุด
12. มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย	4.95	0.22	มากที่สุด
13. มีการประเมินระหว่างกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โดยให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนอย่างชัดเจน	4.95	0.22	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	แปลผล
14.มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือ การใช้อุปกรณ์ช่วย และอุปกรณ์เสริมที่เหมาะสมกับลักษณะอาการ ความบกพร่อง และความต้องการจำเป็นของ นักเรียน	4.96	0.19	มากที่สุด
15.มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเพิ่มพูน สมรรถภาพทางกายและทักษะพื้นฐานด้านกีฬาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ	4.96	0.19	มากที่สุด
16.มีการดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง ร่างกายของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตาม แผน	4.95	0.22	มากที่สุด
17.มีการสะท้อนผลการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล ให้ผู้ปฏิบัติทราบ และหาแนวทางการ แก้ไขร่วมกัน	4.96	0.19	มากที่สุด
18.การสรุปรายงานผลการนิเทศกำกับติดตามและ ประเมินผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง ร่างกายของนักเรียนอย่างอย่างเป็นระบบ และ เป็นไปตามแผน	4.96	0.19	มากที่สุด
19.การสรุปข้อมูลผลการส่งเสริมศักยภาพด้าน สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนรายบุคคล	4.99	0.11	มากที่สุด
20.การสรุปรายงานความก้าวหน้าของการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ครบถ้วน และรายงานของ ผู้เกี่ยวข้อง	4.92	0.27	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	แปลผล
21.การประเมินทักษะ ความถนัดและความคล่องแคล่ว ด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่สอดคล้องกับสภาพความ พิกัดของกีฬาแต่ละประเภท	4.96	0.19	มากที่สุด
22.มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ อย่างเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
23.มีการส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรม หรือกีฬาที่เล่นให้ถ่องแท้	4.96	0.19	มากที่สุด
24.มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ	4.92	0.27	มากที่สุด
25.ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ	4.90	0.30	มากที่สุด
26.ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน	4.94	0.25	มากที่สุด
27.ครูผู้สอนปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค	4.92	0.27	มากที่สุด
28.ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการดำเนินกิจกรรม	4.94	0.25	มากที่สุด
29.ครูผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกซ้อมและมีการสอนคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน	4.95	0.22	มากที่สุด
30.ครูผู้สอนนำนักเรียนไปหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมส์ ในกิจกรรมกีฬา หรือการร่วมทีม	4.92	0.27	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	แปลผล
31.มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม มีเพียงพอ และได้มาตรฐาน	4.96	0.19	มากที่สุด
32.มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เป็นที่อากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ	4.90	0.30	มากที่สุด
33.มีอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เพียงพอ และมีมาตรฐาน	4.90	0.34	มากที่สุด
34.มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม	4.90	0.30	มากที่สุด
35.มีการสนับสนุนเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมการส่งเสริม	4.92	0.27	มากที่สุด
36.มีตารางการจัดกิจกรรมการส่งเสริม ของอย่างชัดเจน	4.94	0.25	มากที่สุด
37.มีการดำเนินการจัดกิจกรรมการส่งเสริม ตามตารางที่กำหนดและการประเมินสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนตามที่กำหนด	4.94	0.25	มากที่สุด
38.มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการส่งเสริม กระทำเป็นระยะโดยสม่ำเสมอว่ามีการพัฒนาและความก้าวหน้าเพื่อการพัฒนาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนเป็นระยะๆ	4.91	0.29	มากที่สุด
39.ให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกขณะในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม	4.94	0.25	มากที่สุด
40.มีความพึงพอใจในกิจกรรมการส่งเสริมทุกกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้สำหรับนักเรียน	4.99	0.11	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.94	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า โดยรวม ผู้บริหาร ครูและบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94, \sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องความต้องการของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวและผู้ปกครองระดับใด และมีการจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียน และวิธีการที่เหมาะสม และครอบคลุมกับลักษณะความพิการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคลและการสรุปผลการคัดกรอง และมีความพึงพอใจในกิจกรรมการส่งเสริมในทุกกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.99, \sigma = 0.11$) รองลงมา คือ มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวระดับใด และมีการคัดกรองประเภทความพิการเพื่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นตรงกับสภาพความบกพร่อง และความสามารถที่แท้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.97, \sigma = 0.16$) ตามลำดับ

สรุปรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีผลการดำเนินงานการส่งเสริมการเคลื่อนไหวและสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว พบว่า มี องค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐาน 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินผล สรุปและรายงานผล (Evaluation & Reporting) และการส่งเสริมศักยภาพ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรม ซึ่งทำให้เกิดผลการใช้ คือ สมรรถภาพทางกายของนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานและรวมถึงความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และ 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยการเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะ ที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น และระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เท่ากับ ($\mu = 2.72, \sigma = 0.46$) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปฏิบัติจริง ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.74, \sigma = 0.44$) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.73, \sigma = 0.44$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.68, \sigma = 0.47$)

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.81, \sigma = 0.38$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงาน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85, \sigma = 0.36$) รองลงมาคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85,$

$\sigma = 0.36$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77, \sigma = 0.42$)

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.81 เป็นจุดอ่อนของการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.78 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.75 นับเป็นจุดที่จำเป็นในการพัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของสภาพการดำเนินงานการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

5.1.2 ผลการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ 1) หลักการแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ มี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) ประเมินสรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) การส่งเสริม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านการดำเนินกิจกรรมซึ่งรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นภาพรวมมีมาตรฐานความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) ส่วนคู่มือการใช้รูปแบบฯมีมาตรฐานความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82, \sigma = 0.39$)

5.1.3 ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ผลของการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จากการทดลองใช้รูปแบบฯ พบว่า รูปแบบมีผลการใช้ตามตัวชี้วัด คือ ระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายก่อนและหลังการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหลังการใช้รูปแบบ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียน และผู้ปกครองมีระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94$, $\sigma = 0.23$)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

สภาพปัจจุบัน ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน และด้านความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านด้านการดำเนินกิจกรรม หรือการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.82 เป็นจุดอ่อนของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงาน และด้านครูผู้สอนมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.80 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านความพร้อมของนักเรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.77 นับเป็นจุดที่จำเป็นในการพัฒนาเป็นลำดับสุดท้ายของสภาพการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ให้มีผลงานที่เป็นประจักษ์โดยเน้นกิจกรรมการส่งเสริมที่มุ่งสู่การเป็นนักกีฬาคนพิการในระดับต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศอันจะเป็นการเสริมสร้างรายได้ที่จะทำให้เศรษฐกิจภายในครอบครัวของนักเรียนและผู้ปกครองมั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ทางโรงเรียนยังขาดรูปแบบในการขับเคลื่อนการส่งเสริมศักยภาพด้าน

สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่ชัดเจนและเป็นระบบและที่สำคัญเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมโลกในปัจจุบัน อีกทั้งทำให้องค์กรสามารถกำหนดทิศทาง วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ (Keeves, (1988,อ้างในวาโร เฟิงส์วีสต์(2558), Maduas, et al. (1983,อ้างในนภดล ชูลีจันทร์ (2560), Klika & Jordan (2013), วิรัช สงวนวงศ์วาน (2557),เอกชัย บุตรแสนคม (2559), สมุทรา ชำนาญ (2559) วิจิตรา โคตรบัญชา (2562) และนพดล ชูลีจันทร์ (2560) ได้กล่าวถึงรูปแบบว่า เป็นแบบแผนแบบอย่าง หรือแบบจำลอง ที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแนวทาง แนวปฏิบัติในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ถูกออกแบบ หรือพัฒนาขึ้นจากการศึกษาหลักการ ทฤษฎีเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือเป็นแนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำหรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัย ชุดความรู้ ชุดกระบวนการ หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์องค์ประกอบ สามารถสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่บุคคลอื่น ๆ ได้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ หรือปฏิบัติได้ส่งผลทำให้ 1) ทำให้การกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์และทิศทางในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบด้าน 2) ทำให้การดำเนินงานทุกส่วนภายในองค์กรเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน 3) ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับมีส่วนร่วมในการริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้ามีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4) ทำให้องค์กรสามารถคาดคะเนปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและเสาะหาเทคนิควิธีในการเปลี่ยนแปลงปัญหาให้เป็นโอกาสเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุผลสำเร็จตรงตามเป้าหมาย 5) ทำให้ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ชัดเจนตรงกันสามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน

5.2.2 ผลการพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของรูปแบบ ร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบ การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีความเป็นไปได้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74, \sigma = 0.44$) และความเป็นประโยชน์ ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) ส่วนร่างคู่มือการใช้รูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79, \sigma = 0.41$) และความเป็น

ประโยชน์ในการนำไปใช้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.39$) ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ประวิทย์ ประมาณ (2560) ศึกษา รูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ใน โรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักเรียน จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบ สัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .95 และแบบประเมินความพึงพอใจต่อ กิจกรรม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .88 พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบาย การจัดการกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ 2) ด้านบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา 3) ด้านกิจกรรมที่ สถานศึกษาได้จัดให้กับนักเรียน 4) ด้านขั้นตอนการจัดโครงการกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 5) ด้านการ ประเมินความสำเร็จของกิจกรรม และ 6) ด้านผลการปฏิบัติ หรือผลลัพธ์ของโครงการ นักเรียนมีระดับความ พึงพอใจต่อ กิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46 ยศวิวัฒน์ เชื้อจันอัด นพคุณ ภักดีณรงค์และนฤมล เอนกวิทย์ (2558) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัด การเรียนรู้ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 3.1) ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3.2) ขั้นการลงมือกระทำตาม คำสั่ง ขั้นที่ 3.3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 3.4) ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 3.5) ขั้นการปรับปรุง และประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 3.6) ขั้นสรุปผล 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน

หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง ร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาของผู้บริหาร จำเป็นต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายรวมทั้ง การสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม ตลอดจนมีการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่าง ต่อเนื่อง และนำผลการนิเทศ กำกับ ติดตามมาขับเคลื่อนการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง ร่างกายของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ ปณิตดา วงศ์จันตา (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้น มัธยมศึกษาของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ มีวิธีดำเนินการ ได้แก่ มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ และ 3) กระบวนการของ รูปแบบ ซึ่งมี 2 ส่วน ได้แก่ 3.1) ขั้นตอนการส่งเสริม (SPICER) คือ ประเมินสมรรถภาพทางกาย ผู้เรียน (Student Assessment) วางแผนการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วม (Planning) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) แนะนำและสนับสนุน (Coaching) ประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 3.2) ระบบสนับสนุน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษา ล่ามภาษามือ งบประมาณ สื่อ

วัสดุอุปกรณ์และการจัดสภาพแวดล้อม ผลการศึกษา พบว่าวิจัยรูปแบบมีประสิทธิภาพ คือ ระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกด้าน ได้แก่ ความอ่อนตัว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของระบบหัวใจ และไหลเวียนเลือดก่อนและหลังการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยหลังการใช้รูปแบบฯ สมรรถภาพทางกายสูงกว่าก่อนใช้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ครูและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการนำรูปแบบฯ มาใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด และ The Wallace Foundation (2013) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการวิจัย ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนทุกคน และนโยบายของโรงเรียน เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สนับสนุนแนวคิดของ US Department of Health and Human Services (2008) ที่กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนเป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลการสอนกิจกรรมการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน

จุดมุ่งหมายของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สอดคล้องกับ Wohlstetter (1995) ที่ได้เสนอแนวคิดของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) มุ่งเน้นความสำเร็จที่ผู้เรียนโดยตรงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและความสำคัญของคณะทำงานที่สามารถดำเนินการได้ตามพันธกิจ เป้าหมาย สนับสนุนแนวคิดของ The Wallace Foundation (2013) ที่กล่าวว่า กุญแจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา คือ การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของนักเรียนทุกคน สอดคล้องกับ Denning (2020) ที่เสนอองค์ประกอบการบริหารในศตวรรษที่ 21 เน้นกลยุทธ์การทำงาน เริ่มต้นจากความต้องการและสร้างความสามารถพิเศษของผู้ใช้บริการ

กระบวนการของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การคัดกรองและประเมิน (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริม (Planning) (3) จัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การแนะนำ ช่วยเหลือ (Coaching) (5) การประเมิน สรุปและรายงานผล (Evaluation and Reporting) 2) การส่งเสริม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักเรียน (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4) ด้านดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม สอดคล้องกับ Lunenburg and Ornstein (2012) นำเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงระบบไว้ว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากทำการวิเคราะห์การดำเนินงานทางการวิจัย และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดระบบเปิด มิติการดำเนินงานของ สถานศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการแปรสภาพ และผลผลิต กรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ช่วยให้การวิเคราะห์การดำเนินงานของสถานศึกษาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบ การบริหารงานของ

สถานศึกษาทำให้การวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีความถูกต้องและยังสามารถชี้ให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารในการริเริ่มให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในระบบ อีกด้วยและใช้ทฤษฎี Deming Cycle ของ Edwards Deming ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบต่อเนื่อง ประกอบด้วย การวางแผน (Plan: P) การดำเนินงาน (Do: D) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check: C) การปรับปรุงแก้ไขปัญหา (Action: A) (ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ, 2562)

ขั้นตอนการดำเนินงาน สอดคล้องกับ รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21 ของพิชัยณรงค์ กงแก้ว (2562) ที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ (SIPCE) 4 ขั้นตอน (PACE) คือ องค์ประกอบที่ 1 ผู้เรียน (Student) องค์ประกอบที่ 2 ผู้สอน (Instructor) องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Pedagogy) มี 4 ขั้นตอน (PACE) ดังนี้ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติ (Acting) ขั้นการสรุปผล (Concluding) และขั้นการ ประเมินผล (Evaluating) องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหา (Content) และองค์ประกอบที่ 5 ระบบสนับสนุน ประวิทย์ ประมาณ (2560) ศึกษารูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียนกองทุน การวิจัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า มีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านนโยบายฝ่ายบริหาร 2) ด้านบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา 3) ด้านกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียน 4) ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5) ด้านการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม และ 6) ด้านผลลัพธ์ คือระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ของนักเรียนและผู้ปกครอง

การส่งเสริมศักยภาพของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สอดคล้องกับจินตนา สรายุทธพิทักษ์ และคณะ (2562) ศึกษากลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมทางกายของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ผ่านการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน ผลการวิจัย มี 3 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน ได้แก่ 1) การจัดการสิ่งแวดล้อม สื่ออุปกรณ์ ตามบริบท 2) เวลาสำหรับกิจกรรมพลศึกษา และ 3) การจัดหาอาหาร และโภชนาการ

การส่งเสริมศักยภาพด้านความพร้อมของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญ ต้องมีการสร้างจูงใจรวมทั้งแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาอาชีพ มีรายได้ที่สามารถจุนเจือตัวเองและครอบครัว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนพิการและครอบครัวสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬาหรือผู้เล่น โดยจะต้องมีการขยายฐานให้มีผู้เล่นกีฬาให้มากขึ้น มีการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระบบการศึกษา ควรมีการส่งเสริมทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษามีการส่งเสริมทักษะการกีฬาหลากหลายชนิด ควรให้มีพัฒนาการของ

ทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ควรมีศูนย์กีฬาโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดจนการพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยนำนักกีฬาที่มีทักษะดีให้ได้รับการฝึกพัฒนา และได้เข้าแข่งขันเพิ่มประสบการณ์สู่ความเป็นเลิศในระดับสูงขึ้น

การส่งเสริมศักยภาพด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อมในแต่ละวัน/สัปดาห์ ซึ่งนักเรียนทุกคนเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อม เพราะเด็กบางคนปัญหาทางด้านสุขภาพและข้อจำกัดในเรื่องความพิการ รวมทั้งปัญหาทางด้านสุขภาพ ทำให้การดำเนินกิจกรรมหรือการฝึกซ้อมไม่ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ Glotova (2011) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการศึกษากีฬาในโรงเรียนของรัสเซีย สำหรับการพัฒนาระดับมืออาชีพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู ผลการศึกษา พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ค้นพบจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือการเชื่อมโยงความรู้ของครูผู้สอนให้ระหว่างทำการสอน ในระยะแรกครูผู้ร่วมสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้นซึ่งครูควรจะเป็นเพียงผู้ดำเนินการ นักเรียนจะต้องให้เป็นหลักของชั้นเรียน ทั้งนี้ในรูปแบบใหม่ของการศึกษากีฬา ควรมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามสไตล์ของผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกของกิจกรรมในชั้นเรียน และการเตรียมการเรียนการสอนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เพราะการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมีเวลาน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการนำไปประยุกต์ใช้

การส่งเสริมศักยภาพด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินกิจกรรม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ จำเป็นต้องมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนา และลักษณะความพิการซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2557) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดให้มีจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมให้มากที่สุด

การส่งเสริมศักยภาพด้านการดำเนินกิจกรรม สอดคล้องกับ Presidential Youth Fitness Program (2014) ที่กล่าวว่านักเรียนมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ที่ร่างกายต้องการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ติดต่อกันเพื่อเพิ่มการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ (Muscle-strengthening) การเสริมสร้างกระดูก (Bone-strengthening) สมรรถภาพทางเดินหายใจ เช่น กิจกรรมแอโรบิก การวิ่ง กระโดดตบ กระโดดเชือก ว่ายน้ำ เต้นรำ แบดมินตัน ปั่นจักรยาน เป็นต้น สนับสนุนราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและสมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2560) ที่ให้ข้อเสนอแนะการออกกำลังกายสำหรับนักเรียนมัธยมหรือเด็กวัยรุ่น ดังนี้ 1) ควรจัดเวลาเพื่อให้เด็กออกกำลังกาย อย่างน้อย 30 ถึง 60 นาที

ต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อให้สมบูรณ์แข็งแรง เพิ่มความสูง 2) โรงเรียนควรจัดโปรแกรมการฝึก การออกกำลังกายที่จะเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเสริมสร้างกระดูกและให้ระบบกล้ามเนื้อมีความแข็งแรง เช่น เดินสี่ขา กระโดดเชือก ว่ายน้ำ แบดมินตัน และยกน้ำหนักขนาดน้อย 3) สนามที่เล่นควรมีขนาดใหญ่ สภาพแวดล้อมดี โลงแจ้ง อากาศถ่ายเทดี 4) จัดสถานที่ที่บ้านหรือพาไปทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ออกกำลังกายแบบแอโรบิค เช่น เล่นกีฬา วิ่ง กระโดดเชือก แบดมินตัน หรือ ว่ายน้ำ ฯลฯ สอดคล้องกับการวิจัยของ จุฑารัตน ภัทรเกษวิทย์, สุธนะ ดิงศภัทย์ (2558) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การกำหนดช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมทางกาย เนื่องจากนักเรียนมีกิจกรรมพิเศษหลังเลิกเรียนหลายอย่าง จึงควรมีการวิเคราะห์ปัญหา ความสนใจของนักเรียนให้ชัดเจน แล้วกำหนดเป็นตารางของโรงเรียน มีการประชาสัมพันธ์สนับสนุนเป็นนโยบาย สนับสนุนการออกกำลังกายและควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการดำเนินงานที่เป็นระบบและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานชัดเจน สอดคล้องกับการวิจัยของ พุทธรัตน์ พุทธจำ, สุธนะ ดิงศภัทย์ (2558) ที่พบว่า นักเรียนจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัย มีสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายที่ดี รักในการออกกำลังกายทั้งนี้ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ สถานที่ในร่มที่ใช้ในการสอนไม่เพียงพอและกีฬา บางชนิดจำเป็นต้องมีสนาม และโค้ชกีฬาโดยเฉพาะ นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มากกว่าการเคลื่อนไหวร่างกายผู้วิจัยเสนอแนะให้พัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนแก่นักเรียนโดยพัฒนาเป็นหลักสูตรเพิ่มเติมขัดแย้งกับการวิจัยของรัตนพร ทำไหม (2560) ศึกษาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)พบว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาเมื่อได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในในระดับปานกลาง สนับสนุนนโยบายของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ที่พัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ใหม่วิ่งพลศึกษาเพิ่มขึ้น อบรมครูพลศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมกีฬาหลังเลิกเรียน (After school program) ส่งเสริมให้เยาวชน ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำ

5.2.3 ผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

จากการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น พบว่า มีผลการใช้รูปแบบ คือ การทดสอบสมรรถภาพทางกายตามองค์ประกอบ ได้แก่ด้านความอ่อนตัว 1) นอนคว่ำหน้ายกลำตัว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 9.31 คะแนน ด้านความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ 1) ยกดัมเบล

7 ก.ก. (13 ปีขึ้นไป) มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.49 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 28.06 คะแนน 2) ด้นพื้นประยุกต์ 30 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.75 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 26.81 คะแนน 3) ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.67 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.56 คะแนน และ ด้านความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด 1) ลูก-นั่งประยุกต์ 3 นาที มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 23.64 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 30.42 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้ง 3 ด้าน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียนและผู้ปกครอง มีระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบฯ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94$, $\sigma = 0.23$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ U.S Department of Health and Human Services (2018) ที่กล่าวว่า ที่ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางกายในโรงเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมเกม กีฬา และกิจกรรมแกไขความบกพร่อง ความไม่สมวัยหรือความพิการหรือส่งเสริมพัฒนาการหรือคงสภาพการเคลื่อนไหวที่มีอยู่สอดคล้องกับข้อมูลของ Centers for Disease Control and Prevention (2014) ที่กล่าวว่า มีหลักฐานยืนยันว่า การเพิ่มเวลาสำหรับกิจกรรมพลศึกษาส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถภาพทางกายของนักเรียน สนับสนุนข้อมูลของWorld Economic Forum (2018) นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางกายมีผลต่อความสามารถของสมองที่ไซบริหารจัดการเรื่องต่างๆ ในชีวิตได้สำเร็จ (Executive function) รวมถึงทักษะการเคลื่อนไหว (Motor skills) และกระตุ้นรัฐบาลให้กำหนดนโยบายและนักการวิจัยให้นำผลการวิจัยไปใช้ในโรงเรียนโดยการสอนพลศึกษาหรือออกกำลังกายทุกวัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุภาพร เทพยสุวรรณ (2561) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีประโยชน์กับคนทุกเพศทุกวัยโดยเฉพาะในวัยรุ่น ช่วยเพิ่มมวลกระดูก ความแข็งแรงของข้อต่อและระบบกล้ามเนื้อของร่างกาย เช่น กิจกรรมกระโดด การเดินตามเส้น เดินสี่ขาตามแบบ กิจกรรมที่ช่วยเผาผลาญไขมันส่วนเกินให้ออกไปจากร่างกายทำให้เด็กมีร่างกายที่แข็งแรง สมส่วน วิ่ง ชี้จักรยาน เต็นแอโรบิก ว่ายน้ำ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีผลการใช้รูปแบบที่บ่งบอกได้ว่าสามารถนำรูปแบบที่ได้ไปส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพได้ และส่งผลต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว

หรือสุขภาพให้มีสมรรถภาพทางร่างกายที่ได้มาตรฐานและสูงขึ้น และสามารถสร้างความมั่นคงในการก้าวสู่ความเป็นนักกีฬาในอนาคตได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ในการบริหารจัดการโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทอื่นๆ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความประเต็นที่ท้าทายความเหมาะสมของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนในการจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ในโรงเรียนเฉพาะความพิการอื่น หรือโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หรือโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ดูแลเด็กในการอบรม เลี้ยงดูเด็ก
วัยทารกวัยเตาะแตะในสถานรับเลี้ยงเด็ก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กรมพลศึกษา. (2555). แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีความสัมพันธ์กับสุขภาพ สำหรับ เด็กไทย.
สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
_____. (2562). แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียน. กรุงเทพฯ:
สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). คู่มือมาตรฐานการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ ๔ (พ. ศ. ๒๕๖๐-
๒๕๖๔). กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬา.
- กฤษมันต์ วัฒนาณนงค. (2557). การศึกษาเพื่อการมีงานทำ(เท่านั้นเองหรือ). สืบค้น จาก
<http://www.thairath.co.th/content/371432>.
- กิ่งแก้ว ปาจริย์. (2561). การฟื้นฟูระบบประสาททันยุค. กรุงเทพฯ: กรีนพรีนซ์ จำกัด
- จตุรงค์ เหมรา และคณะ. (2560). หลักการและการปฏิบัติ : การทดสอบสมรรถภาพทางกาย. (พิมพ์
ครั้งที่ 1) ลำปาง: ลำปางบรรณกิจพรีนติ้ง.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)
กรุงเทพฯ: วี.พรีนซ์
- จินตนา สรายุทธพิทักษ์และคณะ. (2562). กลยุทธ์ส่งเสริมกิจกรรมทางกายของนักเรียนประถมศึกษา ตอน
ปลายในกรุงเทพมหานครผ่านการบริหารโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน. วารสารวิทยาศาสตร์การ
กีฬาและสุขภาพ. 20 (2), 111-125.
- จุฑารัตน ภัทรเกษวิทย์, สุธนะ ติงศภัทย์. (2558). การพัฒนาหลักสูตรครูผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโด ระดับ
มัธยมศึกษา. วารสารครุศาสตร์สาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ป
ที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม) : 81 – 92. (TCI 1)
- ฐิตาภัทร รัศมี. (2558). มันคือเกม พัฒนาบุคคลและฝึกอบรม. วารสารโครงการวิจัยสาขาสังคมและ
พฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

- ณัฐกานต์ ชันทอง, (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารด้านกีฬาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย. ปรินญาณิพนธ์หลักสูตรการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาบัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน
ทยาวิโร ข่างบรรจง. (2561). โปรแกรมการออกกำล้งกายแบบวงจร เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุภาพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ นคร. 7 (2), 157-164
- ทวีทรัพย์ เขยฝักแวง และคณะ. (2555). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ดุขฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธนาวรรณ รัมมะภาพ. (2558). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมพลศึกษาในนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ.
- ธีรพงษ์ คำพุดม; และคณะ, (2560), หนังสือข้อเสนอแนะการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย การลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง และการนอนหลับสำหรับวัยเรียนและวัยรุ่น (6-17 ปี), (ออนไลน์), แหล่งที่มา: <https://pbs.ac.th/pbsweb/book/pdf/15162543486-17.pdf>.
- ธีรศักดิ์ อุปรมย์ อุปไมยอริชัย และสุชาติ บางวิเศษ. (2562). การบริหาร และการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นพดล ฐลีจันทร์. (2560). รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม: ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2559). การวิจัยสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน
- ปนัดดา วงคจันดา. (2562). รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- ประวิทย์ ประมาน. (2560). รูปแบบกิจกรรมการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารูในโรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 4 (3), 39-46

- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัยและ จีระศักดิ์ ทัพพา. (2563). *แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน*. วารสารวิชาการสมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26 (1), 59-66.
- พิเชษฐ โพธิ์ภักดี. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชัยณรงค์ กงแก้ว. (2562). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในศตวรรษที่ 21*. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา. 11 (3). 230-242.
- พินิจ กุลละวณิชย์. (2553). *คู่มือการสร้างเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข.
- พุทธรัตน์ พุทธจำ, สุธนะ ดิงศภักดิ์. (2558). *การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED), 10(2), 382-396.
- มนตรี อารีย์. (2562). *การศึกษาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เกมและเกมนำเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย*. บทความในวารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 3 (2) ,52-61
- มีศิลป์ ชินภักดี. (2555). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการปฏิรูปการศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยศวัฒน์ เชื้อจันอัด, นพคุณ ภักดีณรงค์, นฤมล เอนกวิทย์. (2558). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 21 (2), 235-249.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2557). *การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครู กับการใช้สื่อวีดิทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(2), 674-685.
- รัชณี สรรเสริญ เบญจวรรณ ทิมสุวรรณ และวรรณรัตน์ ลาวัง. (2556). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: ลักษณะสำคัญและการประยุกต์ใช้ในชุมชน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชณี สรรเสริญ และคณะ. (2554). *การพัฒนากระบวนการดูแลคนพิการโดยใช้ครอบครัวและชุมชนเป็นฐาน*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รัตน์พร ทำใหม่. (2560). *สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารการประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 13.* 207-212
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580.* เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. _____ . (2556). *พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556.* เล่ม 130 ตอนที่ 30 ก. 29 มีนาคม 2556.
- _____. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.* เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). *กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561.* เล่มที่ 135 ตอนที่ 11 ก ราชกิจจานุเบกษา.
- ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. (2560). *คู่มือสำหรับพ่อแม่เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและพัฒนาเด็ก ตอน เด็กวัย 13-18 ปี.* กรุงเทพฯ: ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย
- รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2556). *เปิด 6 อุปสรรคการทำงานครูไทยสอนหนัก ขาดจิตวิญญาณ ไร้ทักษะ ICT.* [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www.enn.co.th/5942>. (20 มีนาคม 2557).
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2548). *การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรของสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น. (2563). *บันทึกการประชุมผู้ปกครองโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ครั้งที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563.* สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2563). *รายงานการประเมินตนเองโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น (SAR) ประจำปีการศึกษา 2561.* สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 64-69. พพพ
- _____. (2563). *สารสนเทศโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2563.* สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- _____. (2563). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น.* สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2558). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วิจิตรา โคตรบัญชา. (2562). การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้โรงเรียน
เป็นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2557). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน
เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วีณา เจียบนา. (2556). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ศักดิ์ชัย ศรีสุขและคณะ. (2561). ผลของโปรแกรมการเคลื่อนไหวทางกายที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย
ที่สัมพันธ์กับสุขภาพ ในเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านดอนยานาง
จังหวัดนครพนม. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. 8 (3), 1-8.
- สมบัติ คุรุพันธ์. (2557). การวิจัยประเมินกิจกรรมนันทนาการในชุมชน. กรมพลศึกษา. สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์. (2557). เอกสาร ประกอบการฝึกอบรมเรื่อง "การบริหารงาน ฝึกอบรม" การ
ฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารงาน ฝึกอบรม.
- สมุทรา ชำนาญ. (2559). การบริหารความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- สว่างจิต แซงโงว, ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์และอนันต์ มาลารัตน์. (2560). รูปแบบบริหารพลศึกษา
แบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัด
กรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตวิจัย, 8 (1), 125-139.
- สันติภาพ กาทิวศและพรรณณี ปัญชรหัตถกิจ. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกาย
ของบุคลากรที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในเขตอำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง ความทั่วถึงและเท่าเทียมของการจัด
การศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา. (2555). แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่มีความสัมพันธ์กับ
สุขภาพ สำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี. สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
_____. (2562). แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ
13 - 18 ปี). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). คู่มือการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มศูนย์การศึกษา
พิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักงานสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
_____. (2560). คู่มือการอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูด้านการสอนคนพิการ พุทธศักราช ๒๕๖๑
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักงานสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

- สิริสมบุญ อุเงิน. (2560). *การพัฒนากลยุทธ์การนำนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนเทศบาล ๓ (ตลาดล่าง) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี*. สุราษฎร์ธานี.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2554). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ดุขนิบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุชนะ ดิงศภัทย์. (2554). *รูปแบบการบริหารโครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชนะ ดิงศภัทย์. (2562). *การพัฒนาโปรแกรมออกกำลังกายโดยใช้ทฤษฎีบูรณาการประสาทความรู้สึก ร่วมกับภูมิปัญญาไทยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพและทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติก*. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 47 ฉบับเพิ่มเติม 2 (ตุลาคม – ธันวาคม) : 150 – 168. (TCI 1)
- สุภาพร เทพยสุวรรณ. (2561). *ประโยชน์มากมายเมื่อใหญ่เล่นกีฬา*. คนเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2565. จาก <https://mgronline.com/qol/detail/9610000109898>.
- สุนิษา ยุวกิจนุกุลและมยุรี ศุภวิบูลย์. (2555). *ผลของการใช้โปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายของวัยรุ่นที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ*. วารสารคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 15 (2), 165-178.
- สุภัทร พันธุ์พัฒนกุล. (2554). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (ดุขนิพนธ์ กศ.ค. การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรจิรา ทะลือทอง. (2561). *สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดสงขลา*. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา. 10 (3), 271-284.
- Alicia, A. F. and Soyeon, A. (2011). *The Effects of Physical Activity and Physical Fitness on Children's Achievement and Cognitive Outcomes: A Meta-Analysis*. Journal Research Quarterly for Exercise and Sport, 82 (3), 521-535.
- Al-Rahamneh, H., Eston R.G., Dababseh, M. (2013). *Fitness level of deaf students compared to hearing students in Jordan*. Journal of Physical Education and Sport, 13 (4), 528-532.

- Barboza, Ramos, Abreu, and Castro, (2019) *Physical Education: Adaptations and Benefits for Deaf Students*. *Creative Education*, 10 (4), 714-725.
- Brown, P. (2013). *Knowledge sharing and knowledge management system avoidance: The role of knowledge type and the social network in bypassing an organizational knowledge management system*. *Journal of the American Society for Information Science & Technology*, 64(10), 2023.
- Centers for Disease Control and Prevention: CDC. (2010). *The Association Between School-Based Physical Activity, Including Physical Education, and Academic Performance*. Atlanta, GA: US Department of Health and Human Services.
- Centers for Disease Control and Prevention. (2014). *Evidence on physical activity and academic achievement in Health and Academic Achievement*. Retrieved Jan 12, 2018, from https://www.cdc.gov/healthyyouth/health_and_academics/pdf/health-academic-achievement.pdf.
- Denning, S. (2020). *Do You Understand Your Management Model?*. Retrieved Jan 12, 2021, from <https://www.forbes.com/sites/stevedenning/2021/01/29/doyou-understand-your-management-model/?sh=2d090c225f30>.
- Eisner. (1976). *Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Function in Education Evaluation*. *Journal of Aesthetic Education*.
- Gilmore, L., Campbell, J., & Cuskelly, M. (2003). *Developmental expectations, personality stereotypes, and attitudes towards inclusive education: community and teachers views of Down syndrome*. *International Journal of Disability, Development and Education*, 50 (1), 65-76
- Glotova, O.N. (2014). *Water park accessibility for children with disabilities. (Analysis paper)*. Proceedings of second international research conference in "Peace for Children", June 2014, Russia.
- Gomez-Pinilla, F., & Hillman, C. (2013). *The Influence of Exercise on Cognitive Abilities*. *Comprehensive Physiology*, 1, 403-428.

- Hornby, A.F. (2000). *Advance learner's dictionary 6th ed.* London, England: Oxford University
- Kaufman D. (1997). *Collaborative approaches in preparing teachers for contentbased and language enhanced settings.* In M. A Snow & D.
- Keeve, J.P. (1988). *Educational research methodology and measurement: An international handbook.* London: Oxford Perquimans Press.
- Lunenburg, F.C., and Ornstein, A.O. (2012). *Educational administration: Concepts and practices.* (6th ed.). Belmont, CA: Wadsworth/Cengage Learning.
- Presidential Youth Fitness Program. (2014). *Assessment: Free Assessment Materials Web site.* Retrieved June 13, 2019, from <http://www.pyfp.org/assessment/free-materials.shtml>.
- Smith, R.H. and Others. (1980). *Management: Making organizations perform.* New York: Macmillan.
- Soori, Heyrani, and Rafe (2019). *Exercise effects on motor skills in hearing-impaired children.* Sport Sciences for Health 15, 635-639.
- Stufflebeam, et al. (1978). *Meta evaluation: An overview. Evaluation and the Health Professions .* 1(2).
- The Wallace Foundation. (2013). *The school principal as leader: guiding schools to better teaching and learning.* NY: The Wallace Foundation.
- Tosi, H.L. & Canoll S.J. (1982). *Management (2 nd ed.)*. New York: John Wiley and Son.
- U.S. Department of Health and Human Services. (2008). *Physical Activity Guidelines for Americans.* Washington, DC: US Department of Health and Human Services. Retrieved June 13, 2019, from <http://www.health.gov/paguidelines/guidelines/> Accessed.
- U.S. Department of Health and Human Services. (2018). *Physical Activity Guidelines for Americans. 2nd edition.* Washington, DC: U. S. Department of Health and Human Services.

Willer D. (1986). *Scientific Sociology: Theory and Method*. Englewood Cliff, N.J.: Prentice-Hall.

World Economic Forum. (2018). *Children who exercise have more brain power, finds study*. Retrieved Jul 10, 2018, from <http://www.ed.gov/pubs/OR/ConsumerGuider>.

World Health Organization [WHO]. (2001). *WHO Health and Health System Responsiveness Survey*. Retrieved January 5, 2011, from <http://www.who.int/responsiveness/en>

World Health Organization. (2020). *WHO remains firmly committed to the principles set out in the preamble to the Constitution*. Retrieved Aug 12, 2020, from <https://www.who.int/about/governance/constitution>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ลำดับ	ชื่อ นามสกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ระดับการศึกษา
1	รศ.ดร.วัลลภา อารีรัตน์	อาจารย์ สาขาการบริหาร การศึกษา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ปริญญาเอก
2	ผศ.ดร.วนิดา ตรีปัญหา	อาจารย์ สาขากายภาพบำบัด	คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ปริญญาเอก
3	ดร.นพดล ชูลีจันทร์	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	ปริญญาเอก
4	ผศ.ดร.ศุภศาสตร์ คนหาญ	อาจารย์ สาขากายภาพบำบัด	คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ปริญญาเอก
5	ดร.สุบิน ประสบบัว	รองผู้อำนวยการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	ปริญญาเอก

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ลำดับ	ชื่อ นามสกุล	ตำแหน่ง
1	นายมานิตย์ คำงาม	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2	ดร.นพดล ชุติจันทร์	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3	นายอำนาจ ชนชนะชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
4	ดร.สันติ ฤไชย	ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
5	รศ. ดร.วัลลภา อารีรัตน์	นักวิชาการทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6	ผศ.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน	นักวิชาการทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7	ดร.สุวรรณ บัวพันธุ์	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดกาฬสินธุ์
8	นายพงศกร แปะยอ	นักกีฬาวิลแชร์เรซซิ่ง นักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
9	ผศ.ภก.พิศมัย มะลิลา	นักวิชาการทางการกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10	ผศ.ภก.ศุภศาสตร์ คนหาญ	นักวิชาการทางการกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**รายชื่อผู้เข้าร่วมการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้
รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

ลำดับ	ชื่อ นามสกุล	ตำแหน่ง
1	ดร.อนงค์ พิษสิงห์	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2	นายมานิตย์ คำงาม	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3	นายสุพจน์ ชะปินใจ	ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น
4	นายมีเกียรติ นาสมตรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล
5	รศ. ดร.วัลลภา อารีรัตน์	นักวิชาการทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6	ผศ.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน	นักวิชาการทางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7	ดร.นพดล ฐิติจันทร์	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
8	ดร.สุบิน ประสบบัว	รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 9 ขอนแก่น
9	ผศ.ภก.พิศมัย มะลิลา	นักวิชาการทางการกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10	ผศ.ภก.ศุภศาสตร์ คนหาญ	นักวิชาการทางการกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
11	นางจิตรลดา ประเสริฐชู	นักกายภาพบำบัดโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
12	น.ส.ชลธิชา ศรีสมัย	นักกายภาพบำบัดโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
13	น.ส.ณัฐนิชา ต่องใจ	นักกิจกรรมบำบัดโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ภาคผนวก ข
หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/ว.๔๐๑

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
๖๘๐ หมู่ ๑๔ ถนนมิตรภาพ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
๔๐๐๐๐

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางพิญญา ใจมาลัย รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินการวิจัยรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ในการนี้ โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการดำเนินการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติ ฤาไชย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

งานธุรการสารบรรณ

โทร.๐-๔๓๒๔-๖๔๙๓

โทรสาร.๐-๔๓๒๔-๑๑๘๘

บัญชีแนบท้ายหนังสือ

1. รศ.ดร.วัลลภา อารีรัตน์ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ผศ.ดร.วนิดา ดรปัญญา คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ดร.นพดล จุฬิจันทร์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น
4. ผศ.ดร.ศุภศาสตร์ คนหาญ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. ดร.สุบิน ประสบบัว ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/ว.๔๐๒

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
๖๘๐ หมู่ ๑๔ ถนนมิตรภาพ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
๔๐๐๐๐

24 ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเข้าร่วมการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบประเมินรูปแบบฯ จำนวน ๑ ชุด
๒. คู่มือการใช้รูปแบบฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางพิญญา ใจมาลัย รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
ได้ดำเนินการวิจัยรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์
ขอนแก่น

ในการนี้ โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็น
ผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการดำเนินการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
ท่านเป็นผู้เข้าร่วมการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง
ร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์และ
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติ ฤาไชย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

งานธุรการสารบรรณ

โทร.๐-๔๓๒๔-๖๔๙๓

โทรสาร.๐-๔๓๒๔-๑๑๘๘

บัญชีแนบท้ายหนังสือ

1. ดร.อนงค์ พิษสิงห์ ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. นายมานิตย์ คำงาม ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. นายสุพจน์ ชะปิงใจ ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น
4. นายมีเกียรติ นาสมตริก ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล
5. รศ. ดร.วัลลภา อาริรัตน์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. ผศ.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ดร.นพดล จุฬิจันทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
8. ดร.สุบิน ประสบบัว ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 9 ขอนแก่น
9. ผศ.ภก.พิศมัย มะลิลา คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10. ผศ.ภก.ศุภศาสตร์ คนหาญ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
11. นางจิตรลดา ประเสริฐบุญ โรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น
12. น.ส.ชลธิชา ศรีสมัย โรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น
13. น.ส.ณัฐณิชา ต້องใจ โรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ (Content validity)

แบบสอบถามชุดที่ 1
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. เพศ [] ชาย [] หญิง			
2. สถานภาพ/ตำแหน่งปัจจุบัน [] ผู้บริหารสถานศึกษา [] คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [] ครูผู้สอน [] นักวิชาชีพ [] ผู้ปกครอง [] นักเรียน [] อื่นๆ.....			
3. ระดับการศึกษา [] ต่ำกว่าปริญญาตรี [] ปริญญาตรี [] ปริญญาโท [] ปริญญาเอก			
4. ประสบการณ์ในการทำงาน [] น้อยกว่า 2 ปี [] 2 – 5 ปี [] มากกว่า 5 ปี			

ส่วนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

ด้านที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
1	ด้านการดำเนินงาน			
	1.1 การรวบรวมข้อมูลด้านความพิการ สภาพความรุนแรง ลักษณะความพิการ ครอบครัว และการรับบริการสื่ออุปกรณ์ ของนักเรียนรายบุคคล			
	1.2 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้บริการด้านการจัดการศึกษา สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของนักเรียน รายบุคคล			
	1.3 การประเมินคัดกรองประเภทความพิการให้ตรงกับสภาพ ความบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียนรายบุคคล			
	1.4 การจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียน ด้วยวิธีการที่ เหมาะสม และครอบคลุมกับความพิการทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ			
	1.5 การประเมินพฤติกรรมของนักเรียนรายบุคคลร่วมกันระหว่าง ครู และ ผู้ปกครอง			
	1.6 มีการประสานเครือข่ายความร่วมมือทำให้นักเรียนได้รับการ ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความ จำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล			
	1.7 มีการระบุประเด็นปัญหาและข้อจำกัดในการทำกิจกรรมที่ ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินการโดยใช้สื่อ อุปกรณ์กิจกรรมที่ เหมาะสม และตรงตามประเภทลักษณะบกพร่องเป็น รายบุคคล			
	1.8 การกำหนดแนวดำเนินการร่วมกันในการจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) ระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง			
	1.9 การวางแผนกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล			

ด้านที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	1.10 การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นของนักเรียนรายบุคคล และความต้องการของ ผู้ปกครอง			
	1.11 การวางแผนกำหนดจำนวนครูและบุคลากรสำหรับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน			
	1.12 มีการวางแผนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ ดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ			
	1.13 มีการวางแผนการใช้สื่ออุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมา ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
	1.14 มีการวางแผนจัดเตรียมสถานที่ อาคาร ห้องฝึกทักษะสำหรับ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน			
	1.15 มีการจัดเตรียมสถานที่ อาคารเรียนและอาคารประกอบมี สภาพมั่นคงแข็งแรง เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน			
	1.16 มีการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้			
	1.17 มีการประเมินระหว่างกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนอย่าง ชัดเจน			
	1.18 มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และความเหมาะสม			
	1.19 มีการสะท้อนปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน ให้ ผู้บริหารผู้เกี่ยวข้องทราบ และหาแนวทางการแก้ไขร่วมกัน ของผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ			
	1.20 มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาที่ มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬา ตามความเหมาะสม โดยมีการ ร่วมตัดสินใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทบทวนแผนและ ปรับปรุงแผนการให้มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็น			

ด้านที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	พิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล			
	1.21 มีการสรุปผลและจัดทำรายงานการดำเนินงานเป็นรายบุคคล ให้แก่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบ			
2	ด้านบุคลากร			
	2.1 จำนวนครูและบุคลากรมีเพียงพอกับการส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ			
	2.2 ครูและบุคลากรมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ			
	2.3 ครูและบุคลากรมีความเอาใจใส่ เสียสละ ทุ่มเทเพื่อการเรียน การสอนอย่างเต็มที่			
	2.4 ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาให้เพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
	2.5 ครูและบุคลากรมีการให้ความรู้ คำแนะนำ ปรึกษาการอบรม ดูแลเด็กพิการแก่ผู้ปกครองอย่างเต็มความสามารถ			
	2.6 มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิก ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ			
	2.7 ครูและบุคลากรในมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ			
	2.8 ครูและบุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดี ต่อนักเรียน			
	2.9 ครูและบุคลากรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค			
	2.10 ครูและบุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนและ กิจกรรมการฝึกทักษะ			
	2.11 ครูและบุคลากรมีการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมาเข้าร่วม กิจกรรม สร้างความมีวินัยในการฝึกซ้อมและมีการสอน คุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน			

ด้านที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
3	ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก			
	3.1 มีสถานที่ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เพียงพอ และได้มาตรฐาน			
	3.2 มีสถานที่ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่เพียงพอ และได้มาตรฐาน			
	3.3 มีอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน			
	3.4 มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน			
	3.5 มีการดูแลตรวจสอบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้พร้อมใช้งาน			
	3.6 มีการแสดงข้อมูลการใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้กับผู้ใช้บริการ			
4	ด้านการดำเนินกิจกรรม			
	4.1 มีการกำหนดกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้หลากหลายครอบคลุมกับสภาพความพิการและความต้องจำเป็นของนักเรียน			
	4.2 มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้านวิชาการและการเรียนรู้			
	4.3 มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้านสมรรถภาพทางร่างกาย			
	4.4 มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนด้านมโนทัศน์ เจตคติ ทักษะคิด ที่พึงประสงค์			
	4.5 มีการวางแผน การเตรียมการกำหนดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนทั้งระยะสั้นและระยะยาว			
	4.6 มีตารางกิจกรรมการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนอย่างชัดเจน			
	4.7 มีการดำเนินการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนตาม			

ด้านที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	ตารางของการวางแผนไว้			
	4.8 มีการประเมินผลการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน กระทำเป็นระยะโดยสม่ำเสมอ			
	4.9 มีแบบบันทึกการประเมินผลการทำกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ว่านักเรียนมีการพัฒนาและความก้าวหน้าในระดับใด			
	4.10 มีการประเมินสมรรถนะของนักเรียนตามที่กำหนด			
	4.11 มีการพัฒนาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนในการทำกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาเป็นระยะๆ			
	4.12 การจัดทำสารสนเทศข้อมูลผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของ นักเรียนรายบุคคล และสรุปรายงานผล			

แบบสอบถาม ชุดที่ 2

แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. ชื่อ - สกุล			
2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง			
3. อายุ ☐ ต่ำกว่า 35 ปี ☐ 41 ปี - 50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี			
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก			
5. จบการศึกษาระดับสาขาวิชา			
6. ตำแหน่งปัจจุบัน			
7. สังกัด			
8. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ☐ 5 - 10 ปี ☐ มากกว่า 10 ปี			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินความมีประโยชน์และความเป็นไปได้ ของรูปแบบ

การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
องค์ประกอบของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพฯ				
1.	หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ			
1.1	ความสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน			
1.2	ความสอดคล้องกับสภาพความพิการของผู้เรียน			
1.3	ความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ			
2.	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ			
2.1	ระบุกลุ่มเป้าหมายชัดเจน			
2.2	ระบุพฤติกรรมที่พัฒนาชัดเจน			
2.3	ระบุตัวชี้วัดชัดเจน			
3.	กระบวนการของรูปแบบ			
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน				
1.	มีการประเมินคัดกรอง(Screening & Assessment)			
2.	มีการวางแผนการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วม (Planning)			
3.	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing)			
4.	มีการให้คำแนะนำและช่วยเหลือ(Coaching)			
5.	มีประเมินผล สรุปและรายงานผล(Evaluation & Reporting)			
3.2 การส่งเสริมศักยภาพ				
1.	ด้านความพร้อมของนักเรียน			
2.	ด้านครูผู้สอน			
3.	ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก			
4.	ด้านการดำเนินกิจกรรม			

แบบสอบถามชุดที่ 3

แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์
ของคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

รายการ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. ชื่อ-นามสกุล			
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 35 ปี ☐ 41 ปี - 50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี			
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก			
4. จบการศึกษาระดับปริญญาตรี			
5. ตำแหน่งปัจจุบัน			
6. สังกัด			
7. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ☐ - 5 - 10 ปี ☐ - มากกว่า 10 ปี			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินความมีประโยชน์และความเป็นไปได้ ของคู่มือการใช้
รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์
ขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
1.	สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยาก			
2.	มีหลักการและแนวคิดมีความชัดเจน			
3.	มีวัตถุประสงค์เป็นรูปธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน			
4.	มีความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา			
5.	มีความสมบูรณ์ทันสมัยของเนื้อหา			
6.	มีความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย			
7.	มีความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา			
8.	มีความเหมาะสมของการใช้ภาษา			
9.	มีขั้นตอนของการเขียนร่างคู่มือ			
10.	มีกระบวนการนำไปสู่การปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ			
11.	มีการจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับขั้นตอนการใช้งาน			
12.	การเรียบเรียงและดำเนินเรื่อง			
13.	มีเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมครบถ้วน			
14.	ใช้ได้จริงในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้าน กีฬาของนักเรียน			
15.	ใช้ในการเป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดการศึกษาที่มุ่ง ส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน			

แบบสอบถามชุดที่ 4

แบบสอบถามความพึงพอใจ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

รายการ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง			
2. สถานภาพ/ตำแหน่งปัจจุบัน ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา ☐ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ☐ ครูผู้สอน ☐ นักวิชาชีพ ☐ ผู้ปกครอง ☐ นักเรียน ☐ อื่นๆ.....			
3. ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก			
4. อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20-30 ปี ☐ 31 ปีขึ้นไป			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
1.	มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือ การเคลื่อนไหวระดับใด			
2.	มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวระดับใด			
3.	มีการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลเพื่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของควมพิการ			
4.	มีการคัดกรองประเภทความพิการเพื่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นตรงกับสภาพความบกพร่อง และความสามารถที่แท้จริง			
5.	มีการจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียน และวิธีการที่เหมาะสม และครอบคลุมกับลักษณะความพิการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล และการสรุปผลการคัดกรอง			
6.	มีการพิจารณาข้อจำกัดและความเป็นไปได้ของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล และความต้องการของผู้ปกครอง			
7.	มีการวางแผนการดำเนินการส่งเสริมศักยภาพด้าน			

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล			
8.	มีการกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล			
9.	การมีส่วนร่วมนักเรียนและผู้ปกครองในการวางแผนกำหนดภาระงานในกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนเฉพาะบุคคลอย่างชัดเจน			
10.	มีการประสานเครือข่ายความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล			
11.	มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย			
12.	มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย			
13.	มีการประเมินระหว่างกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โดยให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนอย่างชัดเจน			
14.	มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือ การใช้อุปกรณ์ช่วย และอุปกรณ์เสริมที่เหมาะสมกับลักษณะอาการความบกพร่อง และความต้องการจำเป็นของนักเรียน			
15.	มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายและทักษะพื้นฐานด้านกีฬาอย่างต่อเนื่อง			

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	สม่ำเสมอ			
16.	มีการดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามแผน			
17.	มีการสะท้อนผลการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล ให้ผู้ปฏิบัติทราบ และหาแนวทางการ แก้ไขร่วมกัน			
18.	การสรุปรายงานผลการนิเทศกำกับติดตามและ ประเมินผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง ร่างกายของนักเรียนอย่างอย่างเป็นระบบ และเป็นไป ตามแผน			
.19	การสรุปข้อมูลผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพ ทางร่างกายของนักเรียนรายบุคคล			
20.	การสรุปรายงานความก้าวหน้าของการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ให้ เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ครบถ้วน และรายงานของ ผู้เกี่ยวข้อง			
21.	การประเมินทักษะ ความถนัดและความคล่องแคล่ว ด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่สอดคล้องกับสภาพ ความพิการของนักเรียนรายบุคคล			
22.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคล ให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ อย่างเหมาะสม			
23.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจในกิจกรรมที่เล่นให้ถ่องแท้			
24.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ			
25.	ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎหมาย			

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	ระเบียบ			
26.	ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน			
27.	ครูผู้สอนปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค			
28.	ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการดำเนินงานกิจกรรม			
29.	ครูผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรมและมีการสอนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน			
30.	ครูผู้สอนนำนักเรียนไปหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมส์ ในกิจกรรมกีฬา หรือการร่วมทีม			
31.	มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม ที่เพียงพอ และได้มาตรฐาน			
32.	มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เป็นที่อากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ			
33.	มีอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เพียงพอและมีมาตรฐาน			
34.	มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม			
35.	มีการสนับสนุนเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมการส่งเสริม			
36.	มีตารางการจัดกิจกรรมการส่งเสริม อย่างชัดเจน			
37.	มีการดำเนินการจัดกิจกรรมการส่งเสริมตามตารางที่กำหนดและการประเมินสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนตามที่กำหนด			
38.	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการส่งเสริม กระทำเป็นระยะโดยสม่ำเสมอว่ามีการพัฒนาและความก้าวหน้าเพื่อ			

ที่	รายการ	ผลการตรวจสอบ		
		+1	0	-1
	การพัฒนาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนเป็นระยะๆ			
39.	ให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกขณะในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม			
40.	มีความพึงพอใจในกิจกรรมการส่งเสริมทุกกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้สำหรับนักเรียน			

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความและค่าความเชื่อมั่น

แบบสอบถามฉบับที่ 1 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตารางที่ ง.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทาง
ร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านการดำเนินงาน								
1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
21	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านบุคลากร								
22	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	1	+5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	0	+1	1	+4	0.8	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	1	+5	1	ใช้ได้
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก								
33	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
34	+1	+1	0	+1	1	+4	0.8	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	1	+5	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
ด้านการดำเนินงานกิจกรรม								
39	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
42	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
47	+1	+1	0	+1	1	+4	0.8	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 (Reliability)

ค่า Reliability การศึกษาสภาพปัญหา

Case Processing Summary

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	133	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	133	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.981	50

ค่า Reliability การศึกษาสภาพที่พึงประสงค์

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	133	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	133	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.988	50

ค่า Reliability ของการ Try - out สภารปัญหาฯ รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.984	50

ภาพที่ ง.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 (Reliability)

แบบสอบถามฉบับที่ 2 แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตารางที่ ง.2 แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
องค์ประกอบของร่างรูปแบบการจัดการศึกษา								
1. หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ								
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ								
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
3. กระบวนการของรูปแบบ								
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน								
1.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
3.2 การส่งเสริมศักยภาพ								
1.	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3.	+1	+0	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 2 (Reliability)

2.1 ค่า Reliability ความเป็นไปได้ ของรูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	13	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	13	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.915	16

ค่า Reliability ความเป็นไปได้ ของการ Try - out รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.914	16

ภาพที่ ง.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 2 ข้อ 2.1 (Reliability)

2.2 ค่า Reliability ความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	13	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	13	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.985	16

ค่า Reliability ความเป็นประโยชน์ ของการ Try - out รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.984	16

ภาพที่ ๓.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 2 ข้อ 2.2 (Reliability)

แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของคู่มือการใช้
รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตารางที่ ง.3 แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบการ
ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 3 (Reliability)

3.1 ค่า Reliability ความเป็นไปได้ ของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	13	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	13	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.922	15

ค่า Reliability ความเป็นไปได้ ของการ Try-out ร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.933	15

ภาพที่ ง.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 3 ข้อ 3.1 (Reliability)

3.2 ค่า Reliability ความเป็นเป็นประโยชน์ ของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	13	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	13	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.959	15

ค่า Reliability ความเป็นเป็นประโยชน์ ของการ Try-out ร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.957	15

ภาพที่ ง.5 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 3 ข้อ 3.2 (Reliability)

แบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพ
ด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตารางที่ ง.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คนที่ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
18.	+1	0	+1	+1	+1	+5	0.8	ใช้ได้
19.	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

(ต่อ)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ชุดที่ 4 (Reliability)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	79	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	79	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.924	40

ค่า Reliability ของการ Try-out ของแบบสอบถาม ชุดที่ 4

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.907	40

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

เรื่อง สภาพการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เกี่ยวกับเพศ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษาและ ประสบการณ์ในการทำงานของท่าน

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. ตำแหน่งหน้าที่

 ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูการศึกษาพิเศษ นักวิชาชีพ ผู้ปกครอง นักเรียน อื่นๆ.....

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

 ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

 น้อยกว่า 2 ปี 2 - 5 ปี มากกว่า 5 ปี

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความคำถามในประเด็นสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามประเด็นที่กำหนด ประกอบด้วย 1) ด้านการดำเนินงาน 2) ด้านบุคลากร 3) ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการดำเนินกิจกรรม ในการเป็นฐานข้อมูลของออกแบบการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ว่ามีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของท่านอยู่ระดับใดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ มากที่สุด (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)
 4 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ มาก (ร้อยละ 70 - 79 ขึ้นไป)
 3 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ ปานกลาง (ร้อยละ 60 - 69 ขึ้นไป)
 2 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ น้อย (ร้อยละ 50 - 59 ขึ้นไป)
 1 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ น้อยที่สุด (ต่ำกว่าร้อยละ 50)

ข้อ	รายการ	ระดับการดำเนินการ									
		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการดำเนินงาน											
1	การรวบรวมข้อมูลด้านความพิการ สภาพความรุนแรง ลักษณะความพิการ ครอบครัว และการรับบริการสื่ออุปกรณ์ของนักเรียนรายบุคคล										
2	การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้บริการด้านการจัดการศึกษา สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของนักเรียนรายบุคคล										
3	การประเมินคัดกรองประเภทความพิการให้ตรงกับสภาพความบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียนรายบุคคล										
4	การจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมิน										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

**แนวคำถามสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

วัน เดือน ปี ที่สนทนากลุ่ม.....

คำชี้แจง กรุณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้าน
สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ตามประเด็นต่อไปนี้

1. ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรี
สังวาลย์ขอนแก่น

- 1) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อภาพโดยรวมของร่างรูปแบบฯ
- 2) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับองค์ประกอบในร่างรูปแบบฯ โดยพิจารณาแต่ละ
องค์ประกอบ

2. ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

- 3) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อภาพโดยรวมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ
- 4) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับร่างคู่มือการใช้รูปแบบฯ โดยพิจารณาแต่ละบท

ในคู่มือ

แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ

ชื่อ-นามสกุล.....

วัน เดือน ปีเกิด...../...../..... อายุ.....ปี.....เดือน

เพศ ชาย หญิง

ประเภท ร่างกาย.....

สมองพิการ.....

ไช้สันหลัง,โปลิโอ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม ส่วนสูง.....เซนติเมตร

BMI..... พอม สมส่วน อ้วน

ลำดับ	รายการ	ผลการทดสอบ	แปลค่า	หมายเหตุ
1	นอนคว่ำยกลำตัว (นิ้ว)			
2	ยืน-นั่ง บนเก้าอี้ 60 วินาที (ครั้ง)			
3	ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (ครั้ง)			
4	ยกดัมเบล 7 กิโลกรัม เหนือศรีษะ (ครั้ง) ซ้าย ขวา			อายุ 13 ปีขึ้นไป
5	ลูกนั่งประยุกต์ 3 นาที (ครั้ง)			

ลงชื่อ.....

ผู้บันทึก

เกณฑ์ข้อมูลจาก : คู่มือ แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐาน สมรรถภาพทางกาย ของเด็ก เยาวชน
และประชาชนไทย, กรมพลศึกษา.

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย

เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/ตารางเมตร)										
อายุ (ปี)	เพศชาย					เพศหญิง				
	พอม มาก	พอม	สม ส่วน	ท่วม	อ้วน	พอม มาก	พอม	สม ส่วน	ท่วม	อ้วน
7	10.23 ลงมา	10.24- 13.63	13.64- 16.93	16.94- 20.16	20.17 ขึ้นไป	10.96 ลงมา	10.97- 14.27	14.28- 17.36	17.37- 20.49	20.50 ขึ้นไป
8	10.47 ลงมา	10.48- 14.86	14.87- 17.95	17.96- 21.03	21.04 ขึ้นไป	10.99 ลงมา	11.00- 14.89	14.90- 18.20	18.21- 21.54	21.55 ขึ้นไป
9	10.86 ลงมา	10.87- 15.01	15.02- 18.58	18.59- 22.14	22.15 ขึ้นไป	11.03 ลงมา	11.04- 15.07	15.08- 18.75	18.76- 22.39	22.40 ขึ้นไป
10	10.97 ลงมา	10.98- 15.26	15.27- 19.22	19.23- 23.18	23.19 ขึ้นไป	11.25 ลงมา	11.26- 15.89	15.90- 19.75	19.76- 23.63	23.64 ขึ้นไป
11	11.57 ลงมา	11.58- 16.45	16.46- 20.45	20.46- 24.45	24.46 ขึ้นไป	11.90 ลงมา	11.91- 16.41	16.42- 20.50	20.51- 24.61	24.62 ขึ้นไป
12	11.89 ลงมา	11.90- 17.05	17.06- 21.26	21.27- 25.41	25.42 ขึ้นไป	11.94 ลงมา	11.95- 17.27	17.28- 21.58	21.59- 25.87	25.88 ขึ้นไป
13	12.02 ลงมา	12.03- 17.42	17.43- 21.60	21.61- 25.76	25.77 ขึ้นไป	12.74 ลงมา	12.75- 17.36	17.37- 21.64	21.64- 25.85	25.86 ขึ้นไป
14	12.53 ลงมา	12.54- 17.65	17.66- 21.95	21.96- 26.26	26.27 ขึ้นไป	13.19 ลงมา	13.20- 18.05	18.06- 22.93	22.94- 26.91	26.92 ขึ้นไป
15	12.72 ลงมา	12.73- 18.65	18.66- 23.24	23.25- 27.41	27.42 ขึ้นไป	13.65 ลงมา	13.66- 19.95	19.66- 23.80	23.81- 27.89	27.90 ขึ้นไป
16	13.30 ลงมา	13.31- 18.57	18.58- 23.60	23.61- 28.20	28.21 ขึ้นไป	13.88 ลงมา	13.89- 20.06	20.07- 24.34	24.35- 28.47	37 ขึ้นไป
17	13.88 ลงมา	13.89- 19.06	19.07- 23.87	23.88- 28.69	28.70 ขึ้นไป	13.92 ลงมา	13.93- 19-81	19.82- 24.44	24.45- 28.91	28.92 ขึ้นไป
18	13.97	13.98- 18.98-	18.98- 23.87-	23.87- 28.74	28.74	14.18	14.19- 19.86-	19.86- 24.63-	24.63- 29.41	29.41

	ลงมา	18.97	23-86	28.73	ขึ้นไป	ลงมา	19.85	24.62	29.40	ขึ้นไป
19-24	ลงมา	13.94-20.25	13.95-24.84	20.26-24.85-29.41	24.85-29.42	ลงมา	13.59-19.15	13.60-23.89	19.16-28.63	23.90-28.64

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการนอนคว่ำยกลำตัว

เกณฑ์มาตรฐานรายการนอนคว่ำยกลำตัว (นิ้ว)				
อายุ(ปี)	เพศชาย		เพศหญิง	
	ต้องพัฒนา	แข็งแรง	ต้องพัฒนา	แข็งแรง
10-18	8 ลงมา	9-12	8 ลงมา	9-12

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการยืน-บนเก้าอี้ 60 วินาที

เกณฑ์มาตรฐานรายการยืน-นั่งบนเก้าอี้ 60 วินาที (ครั้ง)										
อายุ (ปี)	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
7-12	33ลงมา	34-36	37-43	44-55	56ขึ้นไป	26ลงมา	27-34	35-42	43-50	51ขึ้นไป
13-18	32ลงมา	33-37	38-44	45-54	55ขึ้นไป	25ลงมา	26-33	34-41	42-49	50ขึ้นไป
19-24	31ลงมา	32-38	39-45	46-53	54ขึ้นไป	24 ลงมา	25-32	33-40	41-48	49ขึ้นไป
25-29	30ลงมา	31-39	40-46	47-52	53ขึ้นไป	23 ลงมา	24-30	31-38	39-45	46ขึ้นไป

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที

เกณฑ์มาตรฐานรายการดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (ครั้ง)										
อายุ (ปี)	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
7	7 ลงมา	8-14	15-20	21-26	27 ขึ้นไป	5 ลงมา	6-11	12-16	17-22	23 ขึ้นไป
8	8 ลงมา	9-15	16-22	23-28	29 ขึ้นไป	7 ลงมา	8-13	14-19	20-25	26 ขึ้นไป
9	9 ลงมา	10-16	17-22	23-29	30 ขึ้นไป	8 ลงมา	9-14	15-19	20-25	26 ขึ้นไป
10	10 ลงมา	11-16	17-23	24-30	31 ขึ้นไป	9 ลงมา	10-14	15-20	21-26	27 ขึ้นไป
11	11 ลงมา	12-17	18-24	25-30	31 ขึ้นไป	9 ลงมา	10-15	16-22	23-28	29 ขึ้นไป
12	12 ลงมา	12-18	19-24	25-31	32 ขึ้นไป	10 ลงมา	11-16	17-22	23-28	29 ขึ้นไป

13	13 ลงมา	12-19	20-26	27-33	34 ขึ้นไป	10 ลงมา	11-17	18-23	24-29	30 ขึ้นไป
14	14 ลงมา	14-20	21-27	28-35	36 ขึ้นไป	11 ลงมา	12-17	18-24	25-30	31 ขึ้นไป
15	15 ลงมา	15-22	23-29	30-37	38 ขึ้นไป	12 ลงมา	13-19	20-26	27-33	34 ขึ้นไป
16	16 ลงมา	16-22	23-29	30-36	37 ขึ้นไป	14 ลงมา	15-21	22-28	29-36	37 ขึ้นไป
17	17 ลงมา	17-24	25-32	33-40	41 ขึ้นไป	15 ลงมา	16-22	23-29	30-36	37 ขึ้นไป
18	18 ลงมา	19-25	26-32	33-40	41 ขึ้นไป	18 ลงมา	19-24	25-31	32-37	38 ขึ้นไป

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการยกดัมเบล 7 กิโลกรัม เหนือศรีษะ

เกณฑ์มาตรฐานรายการยกดัมเบล 7 กิโลกรัม เหนือศรีษะ (ครั้ง)				
อายุ(ปี)	เพศชาย		เพศหญิง	
	ต้องพัฒนา	แข็งแรง	ต้องพัฒนา	แข็งแรง
13	13 ลงมา	14 ขึ้นไป	4 ลงมา	5 ขึ้นไป
14	18 ลงมา	19 ขึ้นไป	6 ลงมา	7 ขึ้นไป
15	20 ลงมา	21 ขึ้นไป	9 ลงมา	10 ขึ้นไป
16	23 ลงมา	24 ขึ้นไป	10 ลงมา	11 ขึ้นไป
17	26 ลงมา	27 ขึ้นไป	10 ลงมา	11 ขึ้นไป

ตารางเกณฑ์มาตรฐานรายการลูก-นั่งประยุกต์ 60 วินาที

เกณฑ์มาตรฐานรายการลูก-นั่งประยุกต์ 60 วินาที (ครั้ง)										
อายุ (ปี)	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปาน กลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปาน กลาง	ดี	ดีมาก
7	9 ลงมา	10-15	16-21	22-27	28 ขึ้นไป	8 ลงมา	9-13	14-19	20-24	23 ขึ้นไป
8	10 ลงมา	11-17	18-24	25-31	32 ขึ้นไป	9 ลงมา	10-16	17-22	23-29	26 ขึ้นไป
9	11 ลงมา	12-19	20-26	27-34	35 ขึ้นไป	10 ลงมา	11-18	19-26	27-33	26 ขึ้นไป
10	14 ลงมา	15-21	22-29	30-36	37 ขึ้นไป	11 ลงมา	12-19	20-27	28-34	27 ขึ้นไป
11	16 ลงมา	17-24	25-32	33-40	41 ขึ้นไป	12 ลงมา	13-19	20-27	28-35	29 ขึ้นไป
12	16 ลงมา	17-25	26-34	35-43	44 ขึ้นไป	14 ลงมา	15-21	22-28	29-35	29 ขึ้นไป
13	18 ลงมา	19-27	28-37	38-46	47 ขึ้นไป	15 ลงมา	16-23	24-32	33-40	30 ขึ้นไป
14	19 ลงมา	20-29	30-38	39-48	49 ขึ้นไป	15 ลงมา	16-24	25-33	34-42	31 ขึ้นไป

15	20 ลงมา	21-30	31-39	40-49	50 ขึ้นไป	18 ลงมา	19-26	27-35	36-44	34 ขึ้นไป
16	21 ลงมา	22-31	32-40	41-49	50 ขึ้นไป	19 ลงมา	20-28	29-37	38-46	37 ขึ้นไป
17	22 ลงมา	23-31	32-41	42-50	51 ขึ้นไป	21 ลงมา	22-30	31-39	40-47	37 ขึ้นไป
18	22 ลงมา	23-31	32-41	42-51	52 ขึ้นไป	22 ลงมา	23-31	32-40	41-48	38 ขึ้นไป

**แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของ
ร่างรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

.....

...

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และคำถามปลายเปิด
3. ขอความกรุณาโปรดพิจารณารูปแบบรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่แนบแบบประเมินมาพร้อมนี้ แล้วตอบแบบประเมินแต่ละข้อโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
4. ในการตอบแบบประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญความคิดเห็นของท่าน เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและสำคัญต่อการวิจัย เพื่อผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนมากยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมครั้งนี้

นางพิญญา ไจมาลัย

รายการประเมิน	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะ										
.....										
.....										
.....										
.....										
.....										
.....										

ลงชื่อ.....

(.....) ผู้ประเมิน

**แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของ
ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และคำถามปลายเปิด

3. ขอความกรุณาโปรดพิจารณาร่างคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่แนบแบบประเมินมาพร้อมนี้ แล้วตอบแบบประเมินแต่ละข้อโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4. ในการตอบแบบประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญความคิดเห็นของท่าน เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและสำคัญต่อการวิจัย เพื่อผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนมากยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมครั้งนี้

นางพิญญา ใจมาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ชื่อ-นามสกุล.....
 เพศ ชาย หญิง
 อายุ ต่ำกว่า 35 ปี 41 ปี - 50 ปี มากกว่า 50 ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
 ตำแหน่งปัจจุบัน
 สังกัด.....
 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง - 5 - 10 ปี - มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 คำชี้แจง

1) โปรดทำเครื่องหมาย ในระดับคะแนนซึ่งตรงกับมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ตามเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับน้อยที่สุด

2) ผู้วิจัยจะใช้คำตอบที่ได้จากการตอบคำถามแบบประเมินนี้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ผู้ตอบแบบประเมินจะไม่ได้รับผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่แต่ประการใด

ในการนี้ผู้วิจัยใครขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบประเมินให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางพิญญา ใจมาลัย

ผู้วิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของคู่มือการใช้รูปแบบการส่งเสริม
ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

รายการประเมิน	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยาก										
2. หลักการและแนวคิดมีความชัดเจน										
3. วัตถุประสงค์เป็นรูปธรรมนำสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน										
4. ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา										
5. ความสมบูรณ์ทันสมัยของเนื้อหา										
6. ความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย										
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา										
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา										
9. ขั้นตอนของการเขียนร่างคู่มือ										
10. มีกระบวนการนำสู่การปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ										
11. การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับขั้นตอนการใช้งาน										
12. การเรียบเรียงและดำเนินเรื่อง										
13. มีเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมครบถ้วน										
14. ใช้ได้จริงในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน										
15. ใช้ในการเป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาของนักเรียน										
ข้อเสนอแนะ										

รายการประเมิน	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
.....										
.....										
.....										
.....										

ลงชื่อ.....

(.....) ผู้ประเมิน

แบบสอบถามชุดที่ 4**แบบสอบถามความพึงพอใจ****เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน
โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 40 ข้อ
4. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และความน่าเชื่อถือของข้อสรุปในงานวิจัยครั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรให้ข้อมูลของท่าน จึงขอความกรุณากรอกข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง อันจะก่อให้เกิดผลสรุปที่ถูกต้องมีความเที่ยงตรงในการวางแผนส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ในโอกาสต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางพิญญา ไจมาลัย

รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เกี่ยวกับเพศ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษาและ ประสบการณ์ในการทำงานของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ตำแหน่งหน้าที่

ผู้บริหารสถานศึกษา

ครูผู้สอนกีฬา

ครุนักสหวิชาชีพ

ผู้ปกครอง

อื่นๆ.....

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

20-30 ปี

31 ปีขึ้นไป

**ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกาย
ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) กระบวนการของรูปแบบ ประกอบด้วย 3.1) ขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การประเมินคัดกรอง (Screening & Assessment) (2) การวางแผนการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วม (Planning) (3) การจัดกิจกรรมส่งเสริม (Implementing) (4) การให้คำแนะนำและช่วยเหลือ(Coaching) (5) ประเมินผลสรุปและรายงานผล(Evaluation & Reporting) และ 3.2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพร้อมของนักกีฬา (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (4)

ด้านการดำเนินการ ว่ามีระดับคุณภาพความพึงพอใจอยู่ในระดับใด โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่างระดับการใช้ตามความเป็นจริงที่ปรากฏใน แต่ละช่อง ซึ่งอธิบายความหมายได้ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ มาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวระดับใด					
2.	มีความพึงพอใจในหลักการแนวคิดที่มีความสอดคล้องความต้องการของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวและผู้ปกครองระดับใด					
3.	มีการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลเพื่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่สอดคล้องกับลักษณะอาการและความรุนแรงของความพิการ					
4.	มีการคัดกรองประเภทความพิการเพื่อการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นตรงกับสภาพความบกพร่อง และความสามารถที่แท้จริง					
5.	มีการจัดทำแบบคัดกรอง แบบประเมินนักเรียน และวิธีการที่เหมาะสม และครอบคลุมกับลักษณะความพิการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคลและการสรุปผลการคัดกรอง					
6.	มีการพิจารณาข้อจำกัดและความเป็นไปได้ของการ					

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล และความต้องการของผู้ปกครอง					
7.	มีการวางแผนการดำเนินการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนรายบุคคล					
8.	มีการกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นรายบุคคล					
9.	การมีส่วนร่วมนักเรียนและผู้ปกครองในการวางแผนกำหนดภาระงานในกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนเฉพาะบุคคลอย่างชัดเจน					
10.	มีการประสานเครือข่ายความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
11.	มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย					
12.	มีการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย					
13.	มีการประเมินระหว่างกิจกรรมการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน โดยให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผนฯอย่างชัดเจน					

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
14.	มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือ การใช้อุปกรณ์ช่วย และอุปกรณ์เสริมที่เหมาะสมกับลักษณะอาการ ความบกพร่อง และความต้องการจำเป็นของ นักเรียน					
15.	มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเพิ่มพูน สมรรถภาพทางกายและทักษะพื้นฐานด้านกีฬา อย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ					
16.	มีการดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพ ทางร่างกายของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไป ตามแผน					
17.	มีการสะท้อนผลการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล ให้ผู้ปฏิบัติทราบ และหาแนวทางการ แก้ไขร่วมกัน					
18.	การสรุปรายงานผลการนิเทศกำกับติดตามและ ประเมินผลการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพ ทางร่างกายของนักเรียนอย่างอย่างเป็นระบบ และ เป็นไปตามแผน					
19.	การสรุปข้อมูลผลการส่งเสริมศักยภาพด้าน สมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนรายบุคคล					
20.	การสรุปรายงานความก้าวหน้าของการส่งเสริม ศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียน ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ครบถ้วน และรายงานของ ผู้เกี่ยวข้อง					
21.	การประเมินทักษะ ความถนัดและความ คล่องแคล่ว ด้านสมรรถภาพทางร่างกายที่ สอดคล้องกับสภาพความพิการของนักเรียน รายบุคคล					
22.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสร้างสุขภาพส่วน					

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	บุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ อย่างเหมาะสม					
23.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมที่เล่นให้่องแท้					
24.	มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่างๆอย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม และพัฒนาเทคนิคต่างๆ					
25.	ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ					
26.	ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์และรู้จัก สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน					
27.	ครูผู้สอนปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยความเสมอภาค					
28.	ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ แสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ ในการดำเนินกิจกรรม					
29.	ครูผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรมและมีการสอนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรมให้กับนักเรียน					
30.	ครูผู้สอนนำนักเรียนไปหาประสบการณ์และสามารถแก้เกมส์ ในกิจกรรมกีฬา หรือการร่วมทีม					
31.	มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม ที่เพียงพอ และได้มาตรฐาน					
32.	มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เป็นที่อากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ					
33.	มีอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม เพียงพอ และมีมาตรฐาน					
34.	มีการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริม					

ภาคผนวก ฉ

หนังสือเผยแพร่และตอบรับผลงานทางวิชาการ

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/๓๖๐

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
๖๘๐ หมู่ ๑๔ ถนนมิตรภาพ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
๔๐๐๐๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม ๓ ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. บทคัดย่อ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. หนังสือตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางพิญญา ใจมาลัย ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้จัดทำผลงานวิชาการ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพด้านสมรรถภาพทางร่างกายของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของท่าน หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานของท่านให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นั้น

ในการนี้ โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จึงใคร่ขอเผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังหน่วยงานของท่าน และขอความกรุณาท่านได้ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีเช่นเคยและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติ ฤาไชย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

งานธุรการสารบรรณ

โทร.๐-๔๓๒๔-๖๔๙๓

โทรสาร.๐-๔๓๒๔-๑๑๘๘

รายชื่อสถานศึกษาที่เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

1. โรงเรียนศึกษาพิเศษชัยนาท
2. โรงเรียนศึกษาพิเศษเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้
3. โรงเรียนศึกษาพิเศษชลบุรี(เฉลิมภวานานุสรณ์)
4. โรงเรียนนครราชสีมาปัญญาคุณ
5. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสุรินทร์
6. โรงเรียนอุบลปัญญาคุณ
7. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชัยภูมิ
8. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น
9. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี
10. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด
11. โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญาคุณ
12. โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร
13. โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
14. โรงเรียนสำหรับคนพิการทางร่างกายและการเคลื่อนไหวของจังหวัดนครศรีธรรมราช

รายชื่อศูนย์การศึกษาพิเศษ

1. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11
2. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดบุรีรัมย์
3. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสุรินทร์
4. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดศรีสะเกษ
5. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 10
6. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดยโสธร
7. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดชัยภูมิ
8. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอำนาจเจริญ
9. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดบึงกาฬ
10. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดหนองบัวลำภู
11. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9
12. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี
13. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเลย
14. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดหนองคาย

15. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมหาสารคาม
16. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดร้อยเอ็ด
17. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดกาฬสินธุ์
18. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดสกลนคร
19. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม
20. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมุกดาหาร

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๕๑๐/๗๐๐

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมหาสารคาม
๒๖๘ หมู่ ๖ ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

อ้างอิง หนังสือโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้ส่งผลงานวิชาการของ นางพิณญา ไชมาลัย ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพ ด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังหน่วยงานความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมหาสารคาม ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการของท่านเรียบร้อยแล้ว และนำผลงานดังกล่าวไปเผยแพร่ให้กับบุคคลในหน่วยงาน พบว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าวเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานเป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอารยา ทานิสุธิ)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมหาสารคาม

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมหาสารคาม

โทรศัพท์. ๐ ๔๓๔๗ ๑๐๓๖

e-mail : special_๕๑๐@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๐/๕๖๖

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๔
๗๖๑ หมู่ ๑๔ ซอยปัญญา ตำบลศิลา
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
อ้างถึง หนังสือโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/๓๖๐
ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามที่ นางพิญญา ใจมาลัย ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้จัดทำ
ผลงานทางวิชาการ เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ซึ่ง
ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายัง ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๔ จังหวัดขอนแก่น ตามรายละเอียดที่แจ้ง
แล้วนั้น

บัดนี้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๔ จังหวัดขอนแก่น ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ
ดังกล่าวแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่ให้หน่วยงานและผู้สนใจเพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อไป และขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรติชัย จิตกะธรรม)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๔ จังหวัดขอนแก่น

งานวิชาการ
โทรศัพท์ ๐-๔๓๒๓-๔๐๕๕
โทรสาร ๐-๔๓๒๓-๔๐๗๓

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๖๓๐/๒๕๔

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเลย
๔๔๕ หมู่ ๔ ตำบลนาอาน อำเภอเมือง
จังหวัดเลย ๔๒๐๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๓๕๒/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้ส่งผลงานวิชาการของ นางพิณญา ใจมาลัย ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังหน่วยงาน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเลย ได้รับเอกสารผลงานวิชาการของท่านเรียบร้อยแล้ว และนำผลงานดังกล่าวไปเผยแพร่ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน พบว่าผลงานทางวิชาการดังกล่าวเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวฐิติพร ลิ้มสวัสดิ์)

รองผู้อำนวยการ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเลย

งานธุรการสำนักงานผู้อำนวยการ

โทร. ๐ ๔๒๘๗ ๐๗๗๕, ๐๘ ๖๔๕๔ ๘๒๐๒

โทรสาร ๐ ๔๒๘๗ ๐๗๗๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ loispecial@hotmail.com

เว็บไซต์ www.loispecial.net

ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๑/๑๔๑

โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น
ถนนเหล่าธานี อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่ ศธ ๐๔๐๐๗.๑๕๒/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของนางพิชญญา ใจมาลัย ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมศักยภาพด้านกีฬา โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น” เพื่อเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

บัดนี้ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้วและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ ซึ่งโรงเรียนจะนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุตพันธ์ ชะพินใจ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น

กลุ่มบริหารงานวิชาการ

โทรศัพท์ ๐ ๔๓๒๒ ๓๗๕๑, ๐๔ ๔๕๖๔ ๒๐๓๐

โทรสาร ๐ ๔๓๒๒ ๒๐๖๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sskkhonkaen@gmail.com

เว็บไซต์ <http://sskkschool.ac.th>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางพิญญา ใจมาลัย
วัน เดือน ปีเกิด	16 ธันวาคม พ.ศ. 2507
ภูมิลำเนา	จังหวัดพะเยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	341 หมู่ 3 ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46120
E-mail	pinya.jaimalai@gmail.com
ตำแหน่ง	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2553	ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2560	ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม